

Thư kí tình yêu

Contents

Thư kí tình yêu	1
1. Chương 01	1
2. Chương 02	10
3. Chương 03	19
4. Chương 04	25
5. Chương 05	36
6. Chương 06	43
7. Chương 07	51
8. Chương 08	58
9. Chương 09	65
10. Chương 10(End)	74

Thư kí tình yêu

Giới thiệu

Suất Vũ Sâm là người đàn ông độc thân hoàng kim được người người mơ ước. – Tướng mạo anh tuấn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thu-ki-tinh-yeu>

1. Chương 01

Cùng là gạo....lại nuôi dưỡng ra trăm dạng người....

Trên đời này, kiểu người nào cũng có, lười biếng có, hẹp hòi có, thích so đo có, ưa lắm nhảm có, bệnh tâm thần cũng có, Lạc Tiểu Huân cơ hồ đều đã gặp qua.

Như công việc này của cô, chẳng khác nào đang trên con đường khám phá bản chất thật của con người, những vị khách tới cửa, cho dù ăn mặc gọn gàng đẹp đẽ, lời ăn tiếng nói đoan trang, nhưng chỉ cần bắt đầu nói chuyện với nhau một cách sâu sắc, không quá năm phút đồng hồ, nhất định sẽ lộ nguyên hình.

“Tôi muốn một người trẻ đẹp, không cần bằng cấp cao, phải biết làm việc nhà, nấu ăn giỏi, quan trọng là phải thông minh, sẽ nghe lời tôi, lấy tôi làm trung tâm, tôi nói gì, cô ta phải nghe lệnh mà vâng dạ, còn có _____”

Ừ ừ cạc cạc — cạc cạc ừ ừ — Hà mã tiên sinh vẫn không ngừng thao thao bất tuyệt bài phát biểu về điều kiện một nửa còn lại của ông ta.

Trên khuôn mặt tú lệ của Lạc Tiểu Huân, trước sau vẫn mang một nụ cười “Thiện chí”. cứ cách năm giây, lại gật đầu một cái, tỏ vẻ cô đang nghe rất chuyên chú, cũng phi thường coi trọng ý kiến của khách hàng. Người đàn ông ngồi đối diện cô, tự xưng là chủ quản của công ty khoa học kỹ thuật Cao Giai, bề ngoài ột mét sáu lăm, mũi to mắt nhỏ khuôn mặt vuông vức, mái tóc thưa thớt dần dần ngẫu nhiên còn lộ ra đỉnh đầu “địa trung hải” bóng loáng, cùng với vóc người kiểu quân tử không “Trọng” thì không uy, dùng hà mã để hình dung ông ta cũng không quá đáng.

Hà Mã tiên sinh trừ việc giống hà mã, còn có một cái đầu chưa tiến hóa, vừa rồi còn thốt ra một đồng điều kiện phi thực tế.

Ai nói yêu là độc quyền của phụ nữ ? Đàn ông kỳ thực càng có những suy nghĩ kỳ lạ.

Rõ ràng biết những điều kiện của hà mã tiên sinh đưa ra rất vớ vẩn, không theo kịp tư tưởng của thế hệ phụ nữ bây giờ, đến giờ mà vẫn còn cái loại chủ nghĩa đàn ông lấy mình làm trung tâm này, nhưng Lạc Tiểu Huân vẫn như cũ mặt không đổi sắc, mỉm cười lắng nghe Hà mã tiên sinh nói ra những điều kiện kén vợ đủ để khiến người khác cười đến rụng răng.

Đừng nói cô rất giả dối, cô chỉ là làm hết chức trách của mình mà thôi, bởi vì nghề nghiệp của cô chính là thư kí tình yêu của ngân hàng tương thân.

Cái gọi là ngân hàng tương thân, chính là trung tâm mai mối hồi xưa, vì lý do để kịp thích ứng với trào lưu của thời đại, nên mới đổi thành một cái tên thời thượng như thế, cho nên thư kí tình yêu chính là cái mà mọi người vẫn hay gọi là hồng nương*

*bà mối

Kết tình duyên cho nam nữ trong thiên hạ, nối si nam oán nữ tư hồng, chính là nhiệm vụ vĩ đại của thư kí tình yêu, không cần biết đó là gà vịt hổ báo, hay là chuối phiến thạch lựu, chỉ cần có thể xứng thành đôi, coi như là cảm thú, cũng sẽ có người yêu, nếu không vì sao lại có chuyện xưa người đẹp cũng đã thú kia ?

Có ước mơ cũng là chuyện tốt mà.

“Những điều kiện của ngài, tôi rất rõ ràng rồi, tôi sẽ hết sức vì ngài mà xem xét đối tượng thích hợp.” Lạc Tiểu Huân trước sau vẫn duy trì thái độ đầy thành ý, sau khi đem tài liệu của hà mã tiên sinh nhập vào, cô tiến đối phương tới cửa, đáp ứng khi có tin tức, sẽ ngay lập tức giúp hẩn an bài cuộc hẹn thân cận.

Cô duy trì tư thế cúi đầu chín mươi độ, cho đến khi đối phương hoàn toàn biến mất cô mới quay lại cương vị công tác.

Hà mã tiên sinh vừa đi, đồng sự khác liền không thể kiềm chế chạy sang bàn tán.

“Trời ạ, cứ nhiên đồng đặc tuôn ra một đồng điều kiện, hẩn chưa bao giờ soi gương sao?”

“Trẻ đẹp? Phụ nữ như vậy sẽ coi trọng anh ta mới là lạ a!”

“Tôi ở bên cạnh nghe xong cũng chịu không được, yêu cầu một đồng lớn, cũng không tự kiểm điểm bản thân có đầy đủ điều kiện để người ta yêu mến hay không, Tiểu Huân, cậu làm sao có thể chịu đựng được hả ?”

Lạc Tiểu Huân khẽ cười nói: “Hôn nhân là nhân sinh đại sự, yêu cầu cao cũng là nhân chi thường tình thôi mà.”

“Nhưng là yêu cầu vậy rất thái quá đi! Hoàn toàn không thực tế, rau nào thì sâu ấy”, hẳn ta muốn cóc ghẻ ăn thịt thiên nga, biết đi đâu mà tìm một con thiên nga nguyên ý xứng đôi với cóc ghẻ a ?”

“Tận lực đi tìm, hoàn thành nhiệm vụ bất khả thi, chẳng phải là nhiệm vụ của thư kí tình yêu hay sao? Nếu như đối tượng dễ dàng tìm được như vậy, thì khách hàng đã chẳng cần đến ngân hàng tương thân rồi, chúng ta còn có việc để mà làm sao?”

“Đúng là như vậy, bất quá có đôi khi gặp phải cái loại kén chọn, lại không biết mình biết ta khách hàng kiểu này, thật sự sẽ học máu. Không giống Tiểu Huân, mặc kệ đối phương có là ngưi quý xà thần, có nói ngôn ngữ của hành tinh nào, cậu đều luôn luôn bình tĩnh, hoàn toàn không tức giận, thật bội phục định lực của cậu, không hổ là người có thành tích cao nhất của công ty chúng ta đệ nhất hồng nương.”

“Bởi vì tức giận cũng không có gì hay, tạo thành thói quen là tốt rồi.”

Hà mã đã là cái gì? Trước kia nàng còn gặp qua nam thần lẫn với nữ khổng long cơ mà, cuối cùng không phải đã thuận lợi đem hai người ghép lại thành một đôi, đưa vào lễ đường kết hôn, làm cho trên đời này bớt đi một đôi khoảng nam oán nữ, bất quá....có hay không nhiều hơn một đôi oan gia nghiệt duyên, cũng khó mà biết được.

Nghe khách hàng nói loạn ra điều kiện là một chuyện, vì bọn họ mà tìm đối tượng lại là một chuyện khác, cô chỉ cần động não một chút, dùng một ít kỹ xảo, chịu trách nhiệm chế tạo cơ hội tuyệt hảo, chỉ cần đôi bên vừa mắt nhau, thiên lôi đánh xuống thành địa hỏa, ai còn nhớ tới mấy cái điều kiện hoang đường lúc đầu nữa?

Khách hàng chính là khách hàng, cô sẽ không đi bắt bẻ, chẳng cần biết hẳn là voi hay là chuột, chỉ cần còn sống, tứ chi khỏe mạnh, không có đứt tay đứt chân, cô ắt có biện pháp ghép thành đôi ăn ý, xác xuất thành công cao tới 90 %.

Cô phụ trách làm cầu nối cho họ đến gần nhau hơn, về phần duyên phận có được thiên trường địa cửu hay không, chỉ có thể xem vận may của người đó thôi.

Hà mã tiên sinh muốn người trẻ đẹp, biết nấu ăn, lại nghe lời, nghe qua giống như nói nhảm mà thôi, nhưng chỉ cần cẩn thận lựa chọn, sẽ vẫn có.

Cô mở ra tài liệu thông tin của khách hàng, trước tiên đem nữ sinh có bằng cấp cao loại bỏ, ;ạo đem nữ sinh có kinh tế độc lập cũng loại bỏ đi, cuối cùng đem phụ nữ có tài cũng loại bỏ, sau đó trong số người còn lại, chọn ra một nữ nhân ngực nở ngóc ghech, chỉ số thông minh không cao, hy vọng sau khi kết hôn sẽ được chồng nuôi.

Có rồi!

Lạc Tiểu Huân nhìn hồ sơ cá nhân và ảnh chụp trên màn hình máy vi tính . cô nhớ kỹ điểm đặc biệt cùng cá tính của từng khách hàng một, kể cả vị có vóc người gợi cảm trên máy vi tính này, vũ công hạng nhất “Miêu nữ”

Tốt nghiệp tiểu học, chỉ số thông minh không cao, rất tốt.

Không biết nấu ăn, không sao, có thể học.

Mặc dù đã ly hôn, nhưng là bộ ngực size G kiêu ngạo cùng vẻ ngoài xinh đẹp kia, đủ để hai tròng mắt chú hà mã sáng như tuyết.

Miêu nữ không thích đàn ông đầu trọc, cũng không sao, tin chắc thực lực kinh tế mạnh mẽ cùng với thân phận chủ quản Cao Giai của Hà mã đủ để Miêu nữ thỏa hiệp.

Bạch mục công chúa sánh đôi với người lùn cao ngạo, một người cần tiền, một người muốn sắc, quả thực là trời sinh một đôi.

Cô âm thầm làm động tác thắng lợi, không nhận được bội phục chính mình thông minh tài trí, bấm tay tính toán, đoán trước trong vòng một tháng sẽ lại có một cặp đẹp đôi xuất hiện rồi.

Trên bàn chột vang lên tiếng chuông điện thoại, theo thói quen cô nhắc ống nghe.

“Uy”

“Tiểu Huân, Suất tiên sinh tới” Đầu bên kia truyền đến tiếng thông báo của tổng đài.

Đến lúc này, có thể làm cho Lạc Tiểu Huân một giây trước thần thái còn tự nhiên, giây tiếp theo trong nháy mắt đóng băng, quên hết cái gì gọi là khách hàng là trên hết, phản xạ như nhảy vào bẫy rập, tránh né bom công kích, cử chỉ trở nên khác người như thế, cả thế giới chỉ có một, đó là thiên tự đệ nhất hiệu* khách hàng khó tính — Suất Vũ Sâm.

*cao nhất; lớn nhất; mạnh nhất; số một

Cô lấy tay che lại ống nghe, giọng nói đã vô cùng khẩn trương, giống như ở trên tiền tuyến cùng binh lính thảo luận tình hình chiến đấu.

“Cái gì? Anh ta tới? “Thích oán thán” tới làm cái gì?”

“Anh ta——”

“Nói với “Thích oán thán” tôi hôm nay xin nghỉ phép không có ở đây.”

“Nhưng ——”

“Nói tôi nằm viện.”

“Nhưng là——”

“Nói ông ngoại tôi mới mất, dù sao tôi cũng không có ông ngoại.”

“Cái kia...”

“Mặc kệ cô dùng lý do gì, tóm lại đừng có làm cho “Thích oán thán” tiến vào tìm tôi là được rồi.”

“Anh ta tiến vào phòng làm việc rồi.”

“Cái gì? Muốn chết à! Sao cô không cản anh ta lại.”

“Bởi vì anh ta biết cô ở trong đó.”

“Gặp quý! Cô nói cho anh ta ? Không phải tôi đã nói là không được nói sao?”

“Tôi cũng không muốn nói.....Nhưng là tôi đang dùng loa ngoài, cho nên vừa rồi cô nói gì, anh ta đều nghe thấy rồi....”

Giọng nói Lạc Tiểu Huân biến mất, trống ngực đập một trăm hai mươi lần trên một phút.

Loa ngoài? Hẳn nghe được? TT_____TT

Từ cửa muốn đến chỗ cô cách khoảng mười thước, theo tổng đài nói hẳn đi vào cũng đã được khoảng mười mấy giây, như vậy phỏng chừng, hẳn đã tới rồi.

Cô chậm rãi ngẩng đầu, quả nhiên xấu hổ phát hiện, người đã đứng trước tấm vách ngăn phía trước bàn công tác của cô, vẻ mặt đóng băng hà khắc, kết hợp với một đôi ánh mắt sắc bén uy nghiêm, đang từ trên cao liếc nhìn cô bằng nửa con mắt, mà cô, vẫn còn đang duy trì tư thế ẩn núp >_____

Đời người bất hạnh nhất, không phải là yêu đương vụng trộm bị túm, cũng không phải làm chuyện xấu bị người ta bắt quả tang, mà là lúc bạn muốn tránh một người không thể đắc tội, lại trốn không được, còn thuận tiện đắc tội đối phương. O_____x

Từ ánh mắt cực độ khó chịu của hắn, cô chỉ biết mình sập tiệm rồi.

Thử nghĩ mà xem, khi mà bạn đã dùng hết đạn, mà kẻ địch lại đứng ở trước mặt giờ nòng súng chĩa lên đầu bạn, sẽ có tâm trạng thế nào? Cảm giác bây giờ của cô chính là như vậy.

Cặp con ngươi đen lợi hại kia khẽ nheo lại, lạnh giọng chất vấn: “Cô đem hai tay giơ cao, là có ý gì ?”

Cô ở trước mặt hắn, bất tri bất giác liền làm ra tư thế đầu hàng.

Thật vất vả hoàn hồn, cô vội vàng tươi cười lấy lòng, ân cần mà chào hỏi.

“Suất tiên sinh, ngài tới rồi.”

Lúc này cô còn tươi cười được, không phải là do hồi quang phản chiếu, mà là do tính chất yêu cầu của nghề nghiệp, thư kí tình yêu khi đối mặt với khách hàng, vĩnh viễn phải mỉm cười mà chống đỡ, cho dù đối phương là “Khách hàng khó tính” được trọng đãi nhất của công ty cũng như vậy.

Trong con mắt tinh nhuệ hiện lên một chút lệ quang : “Cô đang trốn tôi ?”

“Đâu có, là bởi vì hôm nay tôi bận quá, vốn nghĩ tự mình đến thăm hỏi ngài, làm sao có thể làm phiền ngài tự mình tới đây.”

“Thì ra tôi còn có một danh hiệu, gọi là “thích oán thán” ?”

Thanh âm lạnh như băng biết bao a, thật là khiến người ta vã mồ hôi lạnh mà, may là cô cũng không phải đèn cạn dầu, thân là siêu cấp hồng nương của công ty, không có tài ăn nói, làm sao dám phát tài.

“Ai nha, đều là tại cái điện thoại này âm thanh có vấn đề, hại tôi nghe lầm thành cái vị “Sơn” tiên sinh kia, “thích oán thán” chính là chỉ hấn kia.”

Con người đen khê nheo lại: “Sơn tiên sinh?”

“Đúng vậy, nói đến vị “sơn” tiên sinh kia, toàn bộ công ty không có ai là không biết, hấn là một người rất đáng sợ, chỉ vừa nghe đến tên hấn thôi, ngay cả con chó của lão bản cũng muốn cúp đuôi chui vào ổ trốn. tôi vừa rồi chính là trốn hấn, sớm biết vốn là Suất tiên sinh thân giá quang lâm, tôi nhất định tự mình ra cửa nghênh đón.”

Cái vị “sơn tiên sinh” được cô bịa đặt ra kia, có thể miêu tả giống thật bao nhiêu thì tận lực miêu tả, dù sao mắng một người không tồn tại cũng sẽ không bị đánh thuế.

Về mặt Suất Vũ Sâm trở nên nghiêm túc trầm mặc, giống như đang suy nghĩ xem lời nói của cô có thể tin được mấy phần.

Bên cạnh có người không chịu nổi, đã bắt đầu cười trộm rồi, bởi vì mấy câu nói khoa trương trống rỗng của cô mà cố gắng nhịn cười, bả vai không ngừng run run.

Vì sợ bị lộ, cũng bởi vì muốn rời đi lực chú ý của Suất Vũ Sâm, Lạc Tiểu Huân vội vàng mời hấn đi giá đến phòng khách quý, cũng gọi người chuẩn bị trà, chính mình thủ vội vàng cầm hồ sơ tài liệu, vội vã đi theo.

Nếu như có thể cô thật sự không muốn gặp lại hấn.

Suất tiên sinh, khỏi cần nói đối phương rất tuần tú, mà lại vừa vặn mang họ Suất, mặc dù đích thực hấn rất đẹp trai, tướng mạo đường đường, tuần tú lịch sự, âu phục cao quý phẳng phiu mặc trên người hấn, so với những nam nhân khác đẹp mắt hơn gấp trăm lần. Chỉ số mị lực tính ra lập tức có thể phá vỡ đồng hồ đo.

Nhưng là, có trời biết, cô thật sự, thật sự rất muốn chạy trốn khỏi Suất Vũ Sâm, bởi vì cô không muốn tự mình mở miệng nói thật với hấn——

“”Lại” bị quăng?”

Câu hỏi không kiêu ngạo không siểm nịnh, hiển nhiên có một cỗ uy nghiêm khiếp người, giống như câu hỏi của pháp quan, khiến kẻ khác nổi da gà, nhất là chữ “Lại” kia đặc biệt được nhấn mạnh, rất có hơi hướm nguy hiểm kiểu “Sơn vũ dục lại Phong mãn lâu”*

*Mưa gió nổi lên đầy trời

Lạc Tiểu Huân ngồi ở phía đối diện, cố gắng bảo trì nụ cười tiếp khách thỏa đáng nhất, chột dạ trả lời.
“Đúng vậy.”

“Lý do ?” Khẩu khí uy nghiêm, rõ ràng không muốn nghe những lời vô nghĩa, chỉ muốn biết trọng điểm.

“Cá tính không hợp.”

Ánh mắt lạnh lẽo của Suất Vũ Sâm, so với dao còn lợi hại hơn, làm cho cô như đứng trên đồng lửa, ngồi trên đồng than, ngay cả góc áo đều bị mười ngón tay bất an của cô không tự giác vò nát.

Ô ô ô — cô vô tội nha, người ta chướng mắt, cô cũng không có cách nào khác nha.

Suất Vũ Sâm thủy chung giữ vẻ mặt ác liệt, mặt mày đóng băng, như một vị cấp trên cao cao tại thượng, không cần mở miệng mắng chửi người, chỉ riêng khí thế bức người kia cũng đủ khiến cho người ta không thể chống đỡ được rồi, bởi vì hắn có một đôi tròn mắt biết mắng người, lúc trừng lên còn có sát khí nữa >_____

“Cô nói xem, đây là lần thứ mấy bị quăng.”

Oa — vấn đề này rất sâu sắc rồi, cô có thể không trả lời được không a ?

“Mới...lần thứ hai mươi bảy ...mà thôi...”

“Phải là hai mươi tám lần, đừng có bưng bít số lần với tôi.” Một câu nói đập trả lại sự mập mờ không rõ ràng của cô.

“Đúng vậy, đúng vậy, hai mươi tám lần.” Bị hai mươi tám người liên tục cự tuyệt tiếp tục kết giao, cô rất muốn khóc a !

“Hừ!” Bàn tay to thô ráp rần rạch vỗ lên mặt bàn một cái, khiến cho cốc chén trên bàn rung động . “Lúc trước là cô cam đoan với tôi, nói lần này nhất định không có vấn đề gì, , nói cái gì môn đăng hộ đối, điều kiện cá tính cũng rất phù hợp, kết quả rốt cục lại như thế này, cô nên tự kiểm điểm cho tôi.Kế tiếp, là một tràng giáo huấn.

May mà ngày thường cô khổ công rèn luyện, gặp gỡ vị “Khách hàng khó tính” này, cũng có thể luyện tập bảo trì tươi cười tiếp khách từ xưa đến nay, ngữ khí tận lực uyển chuyển, khách khí, nhắc nhở người ủy thác cô— Suất Vũ Sâm tiên sinh.

“Xin lỗi, đáng kiểm điểmhình như hắn là anh mới đúng.”

Hắn cau mày.”Tại sao?”

Lý do dĩ nhiên sẽ là—

“Bởi vì....người bị đá là anh nha.” Lạc Tiểu Huân không thể không nhắc nhở người ủy thác khó tính này.

Cô oán trời trách đất muốn hỏi lão thiên gia, vì sao lại là cô bị phân công đảm đương làm thư kí tình yêu cho hắn a ?

Nhớ ngày đó, nhìn hắn bộ dạng suất, nghề nghiệp tốt, điều kiện đầy đủ, tưởng rằng rất nhanh có thể giúp hắn tìm được tân nương tử, ai ngờ vị Suất Vũ Sâm tiên sinh này, đúng là người đàn ông bị phái nữ cự tuyệt nhiều nhất từ trước đến nay ở ngân hàng tương thân.

Những người đàn ông khác so với hắn xấu hơn, kiếm được ít tiền hơn hắn cũng đã thân cận thành công, con cái cũng sinh được mấy đứa rồi, mà vị Suất Vũ Sâm tiên sinh này, gia nhập ngân hàng tương thân tìm đối tượng cũng đã một năm rồi, cùng với hai mươi tám cô gái thân cận qua, chia đều mỗi người kết giao thời gian cũng không vượt quá một tháng, ngắn nhất cứ nhiên mới ba ngày đã bị cự tuyệt.

Hết lần này tới lần khác, người ủy thác vị này lại là lão bản Âu tỷ tôn sùng khách hàng được tiếp đón long trọng nhất, trả giá phi thường cao, Âu tỷ mới giao cho cô – người có năng lực tốt nhất đến phụ trách việc chung thân đại sự của hắn.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng đem nam nhân này đẩy mạnh tiêu thụ ra ngoài, ai ngờ hơn một năm trời, hắn vẫn bị “trả hàng”, mỗi một lần cô đều uyển chuyển nói cho hắn nhà gái cự tuyệt, đến bây giờ vẫn còn là âm hồn bất tán quấn quýt lấy cô.

Gặp gỡ đàn ông “khó tiêu thụ” như vậy, cô dù không muốn cũng phải đối mặt.

Được, hắn muốn cô kiểm điểm ? Cô sẽ cho hắn bản kiểm điểm.

Giữ vững tiêu chí của công ty, kết tình duyên cho nam nữ trong thiên hạ, nối tơ hồng cho si nam oán nữ, cô thân là siêu cấp hồng nương, dựa vào tinh thần bất khuất, không thể bị khó khăn bó buộc đánh ngã, biện pháp tốt nhất để thoát khỏi nam nhân này, chính là nhanh chóng đem hần tiêu thụ ra ngoài.

“Khụ.....Suất tiên sinh, thân là thư kí tình yêu của ngài, tôi nhất định sẽ hết sức mình đem ngài tiêu....Ách, tôi muốn nói, giúp ngài tìm được người vợ thích hợp nhất, nhưng trước đó, có một số việc cần trao đổi với ngài một chút.”

Cô từ tập tài liệu rút ra một bản báo cáo, đặt lên bàn.

Hần trầm thấp tiếng nói, hỏi: “Đây là cái gì ?”

Hần trầm giọng hỏi: “Đây là cái gì?”

“Đây là báo cáo kiểm điểm ghi chép về những lần gặp gỡ của ngài, đơn giản mà nói, chính là những đối tượng mà ngài đã gặp gỡ qua, tôi đã ghi lại cảm tưởng của họ đối với ngài, từ đầu đến cuối tổng kết sửa sang lại, bởi vì đã nhiều ngày, cho nên tôi có làm thành đại cương, xin mời xem qua.” Cô đem tư liệu nhẹ nhàng đặt trước mặt hắn, trên mặt vẫn mang nụ cười “khách hàng là trên hết”.

Từng giây từng giây trôi qua, cô len lén quan sát vẻ mặt của hắn, quả không ngoài dự đoán, trên trán hắn từ từ nhăn lại, ánh mắt cũng hạ xuống dưới, đến khi ánh mắt lợi hại phóng về phía cô, khiến cô có loại cảm giác vạn tiền xuyên tâm khó thoát, nhưng vẫn phải kiên trì giữ nụ cười đến cùng.

“Nói chuyện rất cay độc?” Ánh mắt như dao phóng tới.

Cô nhỏ giọng đề xuất: “Tình hình cụ thể và tỉ mỉ mời xem phụ chú số một, trên đó có ví dụ chứng minh.”

Về mặt hần âm trầm, tiếp tục nhìn tư liệu, chỉ chốc lát sau, ánh mắt giết người lại phóng tới.

“Không biết điều hòa tư tưởng?”

Cô vẫn kiên trì giải thích đến cùng.”Tình hình cụ thể và tỉ mỉ mời xem phụ chú số hai, trên đó có ví dụ chứng minh.”

“Cá tính cổ quái?”

“Tình hình cụ thể và tỉ mỉ....Xin mời xem phụ chú số năm.”

“Lãnh huyết vô tình?”

“Tình hình cụ thể và tỉ mỉ vẫn là....Xin mời xem phụ chú số mười.”

Sắc mặt hắn càng ngày càng khó coi, đầu của cô cũng cúi càng ngày càng thấp.

Thật lòng mà nói, cô cũng không tài nào nghĩ ra nguyên nhân, rốt cuộc người đàn ông này vì sao không lấy nổi vợ? Vì sao mỗi một đoạn tình cảm lưu luyến đều không đến một tháng đã chết yểu?

Lúc tìm hiểu nói chuyện với những người phụ nữ ấy xong, cô rốt cục cũng rõ ràng, vấn đề của người đàn ông này không nằm ở nửa người dưới, mà là mà là ở cái đầu ở nửa thân trên kia.

Người đàn ông này hoàn toàn không biết làm thế nào để sống chung với phụ nữ, uống cho hắn có một dáng người chuẩn như vậy, điều kiện bên ngoài không chê vào đâu được, thoát nhìn thật sự sẽ khiến lòng người lay động, ai biết một người đàn ông ưu tú như thế, trên phương diện tình cảm lại vĩnh viễn thiếu đi sự căn bản.

Con người, đúng là không có ai hoàn hảo a.

Cô kiên nhẫn chờ đợi, nhìn hắn lật từng tờ từng tờ, cũng không quấy rầy đến hắn, nhẹ nhàng bưng cốc cà phê bên cạnh uống uống, mà đôi mắt cô trước sau đều chú ý đến biểu tình biến hóa trên khuôn mặt của hắn, về mặt ngưng trọng như vậy, phảng phất như đang nhìn thấy đơn khởi tố tội trạng của chính mình, cô cũng có chút đồng tình với hắn, nhưng biết làm sao được?

Sự thật cho dù tàn khốc, nhưng chung quy so với vĩnh viễn không biết gì vẫn tốt hơn.

Thời gian cứ từng chút từng chút trôi qua, trong không khí làm người ta thở hồng hộc, chỉ nghe thấy tiếng hần lật giở từng trang giấy.

Làm sao một người đàn ông cao cao tại thượng, cho dù sự nghiệp thành công, nhưng là bị nữ nhân kết giao phê bình như thế, trên mặt mũi nhất định không nhận được, trái tim hần hần là đang rỉ máu đi....

Bộp! Tư liệu bị dùng sức đóng lại, thiếu chút nữa làm cô sợ đến mức phun hết cà phê trong miệng ra.

“Hừ! Đối với tôi có ý kiến cũng không dám nói trước mặt tôi, ngược lại còn tìm cô đến truyền đạt, mấy cô gái này có bệnh sao? Cô nghĩ thế nào mà lại tìm một đồng phụ nữ kỳ quái như vậy để ghép đôi cho tôi?”

Cô trừng lớn mắt, há miệng, không ngờ rằng nam nhân này một câu nói, liền đem tất cả lỗi lầm đổ ỉnh.

“Tôi cần là người, không phải số liệu, những thứ như vậy chỉ lãng phí thời gian của tôi.” Vừa nói liền đem tư liệu trả lại cho cô.

Cô khổ cực cầm được tư liệu, hần chỉ mới ngấm qua một chút thôi, giống như đem rác rưởi quăng trở về chỗ cô ?

“Trong số liệu tôi cũng có viết một số ý kiến dùng khi cùng một chỗ với phụ nữ, ngài có muốn hay không.....”

“Cô có làm hay không? Tôi không đến đây để học, mà là đến tìm lão bà, cô không phải là thư kí tình yêu lợi hại nhất ở công ty này sao? Chẳng lẽ năng lực của cô chỉ đến mức ấy? Mau tìm lại, cho đến khi nào tìm ra người phụ nữ lý tưởng trong mắt tôi mới thôi.” Đây không phải là khẩn cầu, mà là mệnh lệnh không thể không tuân theo.”

Thật sự là không nhận được nữa!

Cô đem tư liệu ném vào mặt hần, tốt nhất là đem cái mặt đẹp trai kia đánh cho không ra hình người nữa đi, bởi vì chỉ có thế mới xứng với cá tính khiêu người cùng với phương thức nói chuyện ác độc của hần. Sau đó lại đã hần một cước, chỉ vào hần mắng to— người cho rằng người là ai hae! Người như người, có phụ nữ nào muốn gả cho người mới là lạ! So với việc để người kết hôn làm hại thể nhân, chi bằng phạt người độc thân cả đời, coi như là làm chút chuyện tích đức !

Suất Vũ Sâm chậm rãi khép hờ ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng chất vấn: “Cô đang phát cái gì ngốc?”

Lạc Tiểu Huân đột nhiên hồi hồn, cô nháy mắt mấy cái, Suất Vũ Sâm vẫn cao ngạo ngồi ở phía đối diện như cũ, mà tập tư liệu nặng trĩu kia cũng vẫn yên ổn nằm gọn trong tay cô, không có ném vào mặt hần, tất cả chỉ là ảo tưởng của cô.

“Không có gì, tôi chỉ là vừa mới có một giấc mộng đẹp ngắn ngủi.”

Mày rậm nhướn cao:”Cái gì?”

“Tôi đang muốn nói, tôi sẽ làm hết khả năng vì ngài tìm kiếm đối tượng thích hợp, nếu có tin tức, tôi sẽ lại thông báo cho ngài.” Nếu như thật sự đem tư liệu quăng vào mặt hần, cô cũng nên cuốn gói đi uống gió Tây Bắc mà sống đi là vừa, có một số việc để trong đầu là tốt rồi, ngàn vạn lần không thể xúc động.

Một nụ cười khiêm tốn đọng trên khóe miệng nhỏ bé của cô, khúm na khúm núm nhận thánh chỉ, mặc kệ bạo quân có nói gì, cô chỉ có thể kêu vâng gọi dạ.

Kính cần đưa tiễn vị khách hàng khó tính bước ra khỏi cửa, cho đến khi người đã vào thang máy, cô nghiêng mình cúi chào đúng chín mươi độ, mới chậm rãi đứng thẳng người, khuôn mặt vốn đang tươi cười cũng chuyển thành u ám, kéo lê thân thể mệt mỏi trở về bàn làm việc của mình.

Cô vừa mới ngã vào trên ghế, móng còn chưa có ngồi ấm, đồng sự xung quanh đã lập tức như ong vỡ tổ chạy tới , thất chủ bất thiết hỏi.

“Không thể nào? Anh ta lại bị đá?”

“Lần thứ hai mươi tám nha. lại có kỷ lục mới rồi.”

“Người đàn ông này rốt cuộc có tật xấu ở đâu a?”

“Thái độ hần rất kiêu ngạo nha, nhìn thật khiến cho người ta tức giận.”

“May mà không phải khách hàng của tôi, nếu không nhất định tôi sẽ phát điên mất.”

“Lần này hẳn lại làm khó cô chuyện gì?”

Lạc Tiểu Huân thở vắn than dài nói: “Còn có thể là chuyện gì? Đương nhiên là muốn tôi tiếp tục tìm đối tượng thích hợp với anh ta, cho đến khi nào anh ta vừa lòng mới thôi.”

“Hài lòng? Vấn đề là cho tới bây giờ, hình như đều là người ta không hài lòng hẳn nha.”

“Đúng đấy, mấy cô gái từng kết giao với hắn, cuối cùng cũng đâu có ai dám lấy hắn, có thể thấy được cá tính của hắn cổ quái đến mức độ nào.”

Trong công ty bọn họ, không ai là không biết đến Suất Vũ Sâm, trong vòng một năm liền đem hai mươi tám vị đối tượng kết giao hù dọa cho chạy mất, lúc đầu, họ cũng nghĩ muốn nát óc, cũng không sao hiểu nổi người đàn ông có hình thức chuẩn lại có điều kiện đặc biệt nổi trội như thế, rốt cuộc tại sao lại không tìm được đối tượng kết hôn?

Bây giờ, hắn đã thành khách hàng đầu đầu của công ty, chính mình không tìm được phụ nữ, nhưng lại đem toàn bộ trách nhiệm đổ cho cô hành sự bất lực.

Có làm hay không hả? Cô cũng không phải thuộc hạ của hắn, người bình thường nếu là ngày một ngày hai bị đối tượng kết giao cự tuyệt, cho dù da mặt có dày như tường thành cũng sẽ bị công phá, không dám bước ra khỏi cửa rồi, hoặc là ít nhiều cũng tự kiểm điểm bản thân, có chỗ nào cần cải thiện hay không.

“Chẳng có cách nào khác, khách hàng là thượng đế, đừng quên, Âu tử cũng đã đặc biệt phân phó, không để đắc tội với khách hàng, mặc kệ khách hàng có trong tình trạng xui xẻo cỡ nào, chúng ta cũng nhất định phải giúp họ tìm được đối tượng, đây cũng là tiêu chí của công ty chúng ta nha.”

Cô biết có tức giận cũng vô ích, việc duy nhất có thể làm, chính là nghĩ cách tìm ra đối tượng thích hợp, nhanh nhanh đem người đàn ông kia tiêu thụ ra ngoài.

Hồi tưởng lại ánh mắt cao cao tại thượng của Suất Vũ Sâm, trong lòng cô tràn ngập tức giận. Người đàn ông này tính tình kém cỏi, cổ chấp giống như đá tảng thúi, lại còn đánh chết cũng không chịu nhận sai, nữ nhân nào gả cho hắn khẳng định không đến một tháng liền phát điên.

Loại đàn ông như thế này, mặc kệ nhìn có đẹp trai, tiền lại nhiều, nhưng có cho cô cũng không cần.

“Tôi rất đồng tình với cậu, vì Suất Vũ Sâm kia, thành tích của cậu cũng đi xuống rồi.” Đồng sự Tiểu Chiêu nói.

“A, đừng nói nữa, mình bị đã kích đủ lắm rồi, cứ nghĩ đến chuyện này, trái tim của mình lại càng đau đớn đây.”

Nói đến chuyện này, Lạc Tiểu Huân quả thật là khóc không ra nước mắt, trước khi Suất Vũ Sâm tới, thành tích của cô luôn đứng đầu ngân hàng tương thân.

Chẳng những xếp hạng đệ nhất hàng tháng, còn đạt được thành tích quán quân cả năm tiền thưởng, vinh quang ngồi lên ngai vàng của siêu cấp thư kí tình yêu, còn được tặng thêm phần thưởng là huy chương được làm bằng vàng.

Tất cả đều là nhờ ánh mắt của cô chuẩn xác, hiểu được nỗi đắn đo của từng khách hàng, gặp phải khách hàng có điều kiện xui xẻo, cô cũng sẽ đem hết toàn lực vì bọn họ lên kế hoạch cải tạo, nâng lên hình tượng cùng phẩm chất của khách hàng, hơn nữa giúp người có được nhân duyên tốt, cũng là công đức vô lượng nha, cô vô cùng yêu thích công việc của mình.

Ai ngờ, cô lại đụng phải cái tên thiết bản Suất Vũ Sâm này, mặc kệ cô có ra sức giúp đỡ hắn ghép đôi như thế nào, xong chuyện hắn đều có ý kiến.

Chướng mắt người ta, có ý kiến.

Người ta chướng mắt hắn, cũng có ý kiến. ~~>__

~~Hắn trong số tất cả các khách hàng, số lần bị đá coi như đứng đầu, chẳng những ảnh hưởng đến thành tích nổi trội hồng của cô, lại còn làm cho thành tích hàng tháng của cô sụt giảm, thế là cô cùng với danh

hiệu đặc biệt vinh quang siêu cấp thư kí tình yêu kia đã là vô duyên, vì thế lão bản Âu tỷ còn tìm cô ân cần thăm hỏi, không rõ vì sao khách hàng có điều kiện tốt như vậy, làm sao mãi không tiêu thụ nổi, bắt đầu hoài nghi năng lực của cô.

Để rửa nhục, cô hạ quyết tâm, thế nào cũng phải đem cái tên Suất Vũ Sâm khiến người ta chán ghét này tiêu thụ ra ngoài, chỉ có như vậy, cô mới có thể nhanh chóng thoát khỏi Suất Vũ Sâm.

Ô ô ô —— cô thề, nhất định phải nhanh chóng thoát khỏi hắn!

2. Chương 02

Sau hai tháng chuẩn bị tỉ mỉ, Lạc Tiểu Huân bước chân vào tòa nhà ở khu Tín Nghĩa , một tòa cao ốc công sở có vẻ ngoài khí phái.

Cô tràn đầy tự tin, trong tay cẩn thận ôm một cái cặp da, thành quả cô khổ cực trong hai tháng qua, tin tưởng nhất định có thể thỏa mãn yêu cầu của Suất Vũ Sâm.

Ra khỏi thang máy, cô bước tới quầy tiếp tân của công ty xây dựng Vinh Sâm.

“Xin chào, tôi tìm Suất Vũ Sâm tiên sinh.” Cô nói tên của mình, cho nhân viên lễ tân biết thời gian cuộc hẹn của cô với Suất Vũ Sâm,

Cô được dẫn vào phòng tiếp khách, đây là một gian phòng sáng sủa, có tầm nhìn rộng rãi, bên ngoài tấm kính thủy tinh khổng lồ, chính là quang cảnh xinh đẹp phồn hoa của Đài Bắc, phòng tiếp khách bài trí thoáng mát, rất dễ chịu, trên tường còn trang trí thêm những bức tranh vẽ các công trình kiến trúc.

Nhân viên lễ tân bưng tới một chén cà phê, cũng thông báo với cô.

“Xin lỗi, Suất tiên sinh đang bận họp, cô có thể chờ một lát được chứ.”

“Được, không thành vấn đề.”

Đợi nhân viên lễ tân rời đi, cô đánh giá gian phòng tiếp khách này, thường thức những đồ án kiến trúc trên tường giết thời gian.

Sau khi loanh quanh một vòng, cô ngồi xuống, uống chút cà phê, chỉ ném qua thôi đã biết là đồ đắt tiền, nam nhân này đối với thưởng thức cà phê cũng không tồi.

Cô đem tư liệu trong cặp da lấy ra, xem qua một lần nữa. Vì tìm kiếm đối tượng thân cận cho Suất Vũ Sâm, trong suốt hai tháng qua, cô đã phải âm thầm chạy khắp nơi hỏi thăm, tự mình điều tra bối cảnh cùng cá tính của những nữ nhân kia. Bận rộn suốt hai tháng, cuối cùng cũng tập hợp được tất cả những cô gái cô cho là thích hợp thành một danh sách, đây đều là thành quả cô khổ cực mà đạt được nha.

Cô kiên nhẫn chờ đợi, từng phút từng phút trôi qua, cuối cùng không nhịn được ngáp một cái, xoa mi tâm, không biết là do phòng có điều hòa thoải mái, hay là cái ghế sa lon này rất thoải mái, nhịn không được ngả lưng xuống.

Vốn cô thầm nghĩ ở trên ghế sa lon nhắm mắt một chút, nhưng là người vừa đặt xuống, nhắm mắt lại, đã bất tri bất giác ở trên ghế salon mà ngủ thiếp đi.

Cũng không biết qua bao lâu, lúc cô tỉnh lại, là do bị tiếng lật giấy rất nhỏ đánh thức.

Cô nửa mơ nửa tỉnh hé mắt, trước mắt bỗng hiện lên một cảnh tượng— Suất Vũ Sâm đang ngồi trên ghế salon đối diện cô, hần mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh sẫm, đeo caravat, trên đầu gối vắt chéo có một tập hồ sơ, mà tập hồ sơ này nhìn rất quen mắt, còn hần thì đang lật xem.

Ánh mắt đang nhìn vào hồ sơ, bỗng chuyển hướng về phía cô.

“Cô tỉnh rồi?”

Con mắt buồn ngủ vốn đang nhập nhèm của Lạc Tiểu Huân lập tức mở to, cả người bật dậy, cô vậy mà lại ngủ thiếp đi?

“A...Suất tiên sinh.”

Cô thấy thật xấu hổ, chạy đến phòng khách công ty người ta nằm trên ghế sa lon ngủ một mạch còn ra thể thống gì? Mà cô vừa ngồi dậy, liền phát hiện trên người mình không biết từ lúc nào có thêm một chiếc áo khoác tây trang.

Cô ngẩn ngơ nhìn chiếc áo khoác tây trang trên người mình, sau đó lại nhìn chiếc quần tây trang trên người Suất Vũ Sâm, cùng một màu sắc cùng một kiểu dáng, vốn là cùng một bộ.

Hần lại trong lúc cô ngủ, vì cô mà khoác thêm áo khoác của hần?

“Xin lỗi, tôi ngủ quên mất.” Không biết vì sao, mặt cô bỗng nóng lên, ngoài việc vì bản thân thất lễ ra, còn là vì quá kinh ngạc trước cử chỉ chăm sóc của hần.

Trái với sự xấu hổ của cô, Suất Vũ Sâm vẫn giữ nguyên vẻ mặt nghiêm túc như cũ, lúc đang nhìn tài liệu, theo thói quen lại nhăn trán.

“Đây là khảo sát của cô?”

“Đúng vậy, đó là những đối tượng tôi chọn lựa vì ngài.” Cô vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, bày ra thái độ chuyên nghiệp, tập trung tinh thần giải thích cho hần: “Những cô gái trong hồ sơ bất luận là gia thế, bằng cấp hay dung mạo, đều là lựa chọn tốt nhất, đương nhiên, trọng yếu nhất là cá tính, tôi đã khảo sát rất nhiều và dò hỏi tìm hiểu, thậm chí cả hứng thú và ưu khuyết điểm của từng người cũng đầy đủ rõ ràng—”

Bộp một tiếng. hần nhanh chóng khép lại hồ sơ, cắt đứt lời của cô.

“Đi, đi ăn cơm.”

“Hả?” Lạc Tiểu Huân ngây người.

“Tôi đói bụng rồi, đi.” Hần trả hồ sơ lại cho cô, đứng lên, cũng không có hỏi trước ý kiến của cô, tự ý quyết định, đồng thời cũng sải bước ra ngoài.

“A, Suất tiên sinh, chờ một chút nha!” Lạc Tiểu Huan vội vã đứng dậy, vội vàng cầm theo hồ sơ cùng với áo khóa của hần, cuống quýt đuổi theo.

Đột nhiên nói muốn đi ăn cơm, làm cho cô xoay sở không kịp. mục đích tới đây là để đưa hồ sơ cho hần, cô cũng không muốn lưu lại.

“Suất tiên sinh, những hồ sơ này ngài có muốn trước tiên xem qua tất cả rồi —”

“Không cần, cô vừa ăn cơm vừa nói rõ cho tôi nghe là được.”

“Thật ngại quá, Suất tiên sinh, tối hôm nay đúng lúc tôi còn có việc, không có cách nào theo ngài đi ăn cơm—” cô đột nhiên ngưng nói, bởi vì Suất Vũ Sâm bất ngờ dừng lại, hại cô thiếu chút nữa liền va vào hần, vội vàng phanh lại.

“Tôi chỉ có lúc này rảnh rồi, sau khi cơm nước xong, còn phải lên máy bay đi Australia. một tháng sau mới về, tranh thủ thời gian dùng bữa thảo luận.”

Đây là ra lệnh, không phải thỉnh cầu, nói một không hai, một chút đường sống toàn vẹn cũng không có, hần tiếp tục đi về phía trước, vừa đi vừa phân phó công việc cho thư kí nam bên cạnh một chút chuyện công,

Lạc Tiểu Huân vội vàng đuổi theo phía trước, vừa ngậy ngốc vừa ngạc nhiên trừng mắt nhìn bóng lưng Suất Vũ Sâm.

Người đàn ông này ngay cả khoảng trống để cho cô cự tuyệt cũng không có? Bình thường lúc hai người ở Ngân hàng tương thân thảo luận, cô đã ẩn tượng sâu sắc khí phách của hắn, không ngờ sau khi đến nơi làm việc của hắn, mới hiểu được trước kia cô mới chỉ biết đến một phần mười của cái gọi là khí phách mà thôi.

Xem ra cô vậy là không có đường lui rồi, trong lòng mặc dù không muốn, nhưng vẫn phải lẻo đẻo theo sau hắn, trong miệng vẫn không khỏi mắng thầm.

“Bá đạo như vậy, khó trách phụ nữ thấy không thoải mái....”

“Cô nói cái gì?” Khuôn mặt lạnh lùng đột nhiên quay đầu lại, trong mắt hiện lên một tia sắc bén, làm cho cô hoảng sợ chết khiếp, không thể ngờ được lúc hắn đang cùng người khác thảo luận công việc cũng có thể phân tâm nhị dụng chú ý đến cô đang lẩm nhẩm, nhĩ lực thật tốt, ngoài dự liệu của cô.

Bất quá, phản ứng của cô cũng không tệ, thân là thư kí tình yêu xuất sắc nhất, cũng gặp qua không biết bao nhiêu khách hàng điêu ngoa, ngưi quỷ xà thần, ngay cả những khách hàng quái gở như người ngoài hành tinh cũng có, cô đều có thể đem đối phương tiêu thụ ra ngoài, đã sớm luyện được một phen thủ đoạn khéo léo đưa đẩy.

“Ách, tôi đang muốn nói, đã khiến ngài chậm trễ thời gian dùng cơm, thật sự là ngại quá.:

“Cô biết là tốt rồi.” Nói xong, lại cùng thư kí nam tiếp tục thảo luận công việc, mặc cô một người đứng ở phía sau gương mặt đứng nhìn.

Cô biết là tốt rồi ?

Những lời bất lịch sự thiếu chải truốt như vậy mà hắn cũng có thể không suy nghĩ chút nào nói thẳng ra?

Giơ cao tập hồ sơ nặng trĩu trên tay, hướng về phía trên đầu hắn dùng sức đánh xuống. (ai nha, thế thì còn gì là “Suất” Vũ Sâm nữa)

Đánh chết người đánh chết người đánh chết người.

Cô toàn thân chìm trong lửa địa ngục, lấy danh nghĩa Triệt Đán, nguyên rửa hắn xuống địa ngục.

Suất Vũ Sâm sững sốt, không biết tại sao, đột nhiên cảm thấy sau lưng nóng rực, nghi hoặc ngoái đầu lại, nhìn về phía sau.

Nụ cười của cô giống như gió xuân lướt qua mặt, cũng giống như ánh sáng lúc bình minh, bắt gặp hắn quay đầu lạo, hoàn toàn khiêm tốn lịch sự gật đầu, không có một chút khác thường.

Đợi hắn quay đi, đầy mặt tươi cười vừa rồi nhanh chóng biến mất, cô nghiêng răng nghiêng lợi tưởng tượng chính mình đem hắn quăng xuống biển ột trận, nếu không nghĩ như vậy, cô chỉ sợ chính mình sẽ vì nội thương quá nặng mà chết.

Bọn họ dùng bữa ngay tại nhà hàng Trung Quốc ngay gần đó, chọn bốn món ăn, một món canh, trước cô vẫn không cảm thấy đói, nhưng vừa bước vào phòng ăn, ngửi thấy mùi thơm, bụng không khỏi kêu vang biểu tình.

“Lấy tư liệu lại đây.” Hắn chìa tay yêu cầu cô.

Cô không khỏi sững sốt: “Bây giờ ?”

“Đúng vậy.”

Cô vốn tưởng ăn xong mới bắt đầu thảo luận, dù sao bọn họ cũng mới ngồi xuống, ngay cả mông cũng còn chưa có ấm chỗ đâu.

Theo phân phó của hắn, cô đem tư liệu để lên trên, thuận đường giải thích cho hắn nghe.

“Tôi đã giúp ngài chọn được năm đối tượng, năm cô gái này về gia thế, cá tính cùng sở thích, tôi đều đã viết rõ ràng, cũng có kèm theo cả ảnh chụp, trước hết tôi xin giới thiệu vị đầu tiên Giang tiểu thư——” cô cẩn thận phân tích cho hắn.

Kỳ thật vị Giang tiểu thư này trong mắt cô đạt tám mươi lăm điểm, nhưng dựa vào vết xe đổ, cô không dám nói quá vẹn toàn, miễn cho sau đó bị hắn phê bình cho không còn mặt mũi, cho nên chỉ nói có chừng mực, đem điểm tốt của đối phương nói ở mức bảy mươi điểm. Như vậy, ấn tượng của hắn sẽ dừng lại ở bảy mươi điểm, chờ đến khi gặp mặt, phát hiện đối phương có tám mươi lăm điểm, hảo cảm cũng sẽ tăng theo.

“Xin làm phiền, cẩn thận nóng” Phục vụ đưa cơm cùng thức ăn lên làm cho lời nói của cô không thể không gián đoạn.

Cô cũng không thích vừa ăn cơm vừa thảo luận, nhịp độ cuộc sống như vậy khiến cho thần kinh người ta dễ dàng căng thẳng.

“Tiếp theo?” Suất Vũ Sâm hỏi, cầm lấy bát đũa, đem thức ăn từng miếng từng miếng đưa vào trong miệng, rồi lại đồng thời phân tâm xem xét số liệu của cô.

“À đây, vừa rồi nói đến Giang tiểu thư, cô ấy là một người phụ nữ rất dịu dàng, sở thích là làm thức ăn, tài nghệ nấu nướng cũng rất tốt....”

“Cô muốn dùng thêm cơm không?” Không tới vài giây, cơm trong bát hắn đã bay mất tiêu.

“Không tôi đủ rồi.” Tốc độ ăn của hắn làm cho cô lú lười. căn bản vốn là lang thôn hổ yết* nha.

* ăn như hổ đói, ăn ngấu nghiến.

“Lấy thêm một chén.” Hắn nói với nhân viên phục vụ, sau đó lại ra lệnh với cô: “Cố gắng càng đơn giản rõ ràng càng tốt, nói những điểm trọng yếu.” Hắn nhìn xuống đồng hồ đeo tay. “Mười giờ tôi còn phải lên máy bay.”

Lac Tiểu Huân rốt cục hiểu rõ, tại sao trong điều tra báo cáo, có khách hàng nữ có đề cập tới cùng hắn ở chung một chỗ dễ khiến người ta căng thẳng thần kinh rồi, người này toàn thân trên dưới đều tản ra hơi thở “thời gian là vàng.”

Mặc kệ có làm cái gì, cũng như là sắp đi đánh giấc đến nơi.

Dạ dày của cô có chút âm ỉ, nhưng vẫn phối hợp hắn, nói những vấn đề trọng điểm.

“Tiếp theo, người thứ hai Thái tiểu thư, thuộc dạng hoạt bát hào phóng, như yêu cầu của anh, tài nấu nướng của cô ấy cũng rất khá, biết chơi golf, thích hoạt động thể thao ngoài trời, hơn nữa....”

Cô kiên nhẫn giải thích, trên mặt thủy chung vẫn bảo trì nụ cười nhưng là cô rất hoài nghi không biết Suất Vũ Sâm có nghe vào được chữ nào hay không ?

Người này ăn cơm như đang ở trong quân doanh chiến đấu, không tới vài phút, chén cơm thứ hai đã bị hắn “làm sạch”, trong lúc đó, hắn vẫn còn tiếp hai cuộc điện thoại, mà cô chỉ chọn những điểm trọng yếu để báo cáo bằng miệng, rốt cục, lúc hắn uống hết một chén canh cuối cùng. báo cáo cũng xong một cách thần tốc.

“Tôi xin đề nghị, Suất tiên sinh trước hãy xem kỹ tư liệu về năm vị tiểu thư đây, rồi nói cho tôi biết ngài đối với ai có cảm giác, có chút hiểu biết sơ bộ, có thể tránh được sai sót không đáng có, cơ hội kết giao thành công cũng sẽ tăng lên rất nhiều——”

“Cô chọn một người đi.”

Tiểu Huân sửng sốt, vẻ mặt kinh ngạc. “Tôi...chọn ?”

“Tôi không có nhiều thời gian như vậy để xem mấy thứ này, cô trực tiếp chọn một người cô thích, giúp tôi an bài là được.”

Có làm hay không hả? Cô chuẩn bị lâu như vậy, lại còn chịu đựng dạ dày đau đớn giải thích cho hắn, mà cuối cùng câu trả lời của hắn cứ nhiên lại là bảo cô chọn một người.

Đây là chung thân đại sự của hắn nha, cũng không phải của cô.

“Suất tiên sinh, lựa chọn đối tượng cũng cần chậm rãi tìm hiểu, làm sao có thể chọn người tôi thích được ? Phải là người anh thích mới đúng.”

Ánh mắt lợi hại quét qua, mày rậm nhướn cao như đang oán giận cô: “Nếu tôi có thời gian tìm hiểu, tôi sẽ không tìm tới các người, huống chi sau khi gặp gỡ, cơ hội tìm hiểu sẽ còn nhiều, việc gì phải làm một chuyện tới hai lần? Cũng hợp tác một năm rồi, cô ngày cả tôi thích đối tượng kiểu gì cũng không nắm rõ sao?”

Lạc Tiểu Huân chưa từng nghĩ tới, muốn duy trì khuôn mặt tươi cười lại khó khăn đến như vậy, cơ mặt của cô đã muốn rút gân rồi, hẳn coi cô là con giun trong bụng chắc.

Nhẫn nại, nhẫn nại, cô nhất định phải nhẫn nại, nhớ lại tấm bảng trước bàn làm việc của cô, trên đó có ghi một cái biểu ngữ cổ động: Người đáng thương tất có chỗ đáng hận, kẻ đáng hận tất có chỗ khác với người thường.

Cô đang gặp chính là kẻ khác hẳn với người bình thường, tuyệt không thể dùng ánh mắt của người bình thường để xem đối phương, cô bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, có lẽ chính mình nên chuẩn bị một bản di thư, ghi chú rõ nếu chính mình có một ngày nào đó đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, hung thủ tuyệt đối là Suất Vũ Sâm.

“Tốt, tôi sẽ dốc hết sức vì Suất tiên sinh chọn một người thích hợp nhất.”

Trên địa cầu đại khái đã tuyệt chủng rồi, lên Hỏa tinh may ra tìm được, thực sự là tức chết người!

“Chuyện cứ quyết định như vậy đi, chuyện thân cận chờ tôi về nước nói thêm.” Suất Vũ Sâm gọi nhân viên phục vụ tính tiền, đem thẻ tín dụng kẹp giữa hóa đơn đưa cho người kia, cũng thấp giọng phân phó nhân viên phục vụ chuyện gì đó.

Lạc Tiểu Huân biết có nói thế chứ nói nữa cũng vô ích, cô chỉ hy vọng lần này có thể tìm được đối tượng khiến cho Suất Vũ Sâm hài lòng — không phải nói là tìm một người phụ nữ chịu hy sinh, có lòng bác ái, chỉ trọng vẻ ngoài không trọng bên trong, tới đón nhận được loại đàn ông kiểu này, giải cứu cô khỏi nước sôi lửa bỏng.

Bữa cơm này nhanh chóng kết thúc, cô cơ hồ không nuốt được mấy miếng, ở trước mặt hẳn mà nuốt xuống được mới kỳ quái, không xuất huyết dạ dày mới lạ, hơn nữa người này cơ hồ đem thức ăn ăn sạch sẽ, làm cho cô ngay cả thuận tay kiểm chút đồ ăn lấp bụng cũng không có cơ hội.

Suất Vũ Sâm đã đi trước, cô quyết định chính mình ra ngoài tìm chút đồ ăn, hảo hảo tĩnh tâm ăn một bữa cơm, nhưng trước khi cô kịp rời khỏi nhà hàng, một vị nữ nhân viên phục vụ lễ phép gọi cô lại.

“Tiểu thư, thức ăn của cô một lát nữa sẽ được mang lên.”

Cô đầu tiên có chút ngẩn ngơ, sau đó mỉm cười nói: “Cô nhầm rồi, tôi không có gọi thức ăn.”

“Là Suất tiên sinh thay cô gọi, anh ấy nói có thể cô một người mới có cảm giác thèm ăn, cho nên đã giúp cô gọi rồi, cũng đã thanh toán tiền.”

“Cái gì? Anh ta.... gọi đồ ăn cho tôi? Còn đã thanh toán tiền rồi? ” Cô kinh ngạc không thôi, thậm chí cho rằng tai mình đã nghe lầm, tên bắt hảo kia làm sao có thể có lòng tốt như vậy được?

“Anh ấy cũng dặn dò, cô có thể gọi thêm, tiền ăn cứ tính vào của anh ấy, Suất tiên sinh là khách hàng quen của chúng tôi, cô không cần khách khí, muốn ăn luôn tại đây hay gói lại đều được.”

Cô thật kinh ngạc, tên kia cũng chú ý đến cô ăn không được mấy miếng? Đã quen biết hẳn một năm rồi, cho tới giờ chỉ thấy lúc nào hẳn cũng bức bối nghiêm khắc, không nghĩ tới hẳn cũng biết săn sóc người khác, làm cho cô có chút thụ sủng nhược kinh.

“Tiểu thư, cô muốn ăn ở đây, hay là gói lại? Quyết định được rồi sao?”

“Ách...ăn ở đây được rồi.”

“Xin mời đi theo tôi, tôi giúp cô an bài vị trí bên cửa sổ, có thể ngắm cảnh đêm.”

Cô chần chừ một lúc rồi đi theo nhân viên phục vụ.

Họ Suất kia nguyên lai cũng có chút ưu điểm, làm cho đầy bụng hờn dỗi chất đồng của cô cũng tiêu tan đi chút ít.

Được rồi, nể mặt hần lần đầu tiên thể hiện ra hành vi chăm sóc, cô sẽ hảo hảo vì hần an bài đi.

“Xin lỗi, chúng ta giải trừ hôn ước đi.”

Lạc Tiểu Huân ngây ngốc tại chỗ, kinh ngạc trừng mắt nhìn người đàn ông nhả nhận trước mặt, vị hôn phu của cô, Dương Tiễn Tường.

Hôm nay vốn là một đêm cuối tuần mỹ lệ, bọn họ đang ở một quán cà phê đầy lãng mạn, bởi vậy, cô còn cố ăn mặc thật đẹp đến chỗ hẹn, còn đến thẩm mỹ viện làm tóc, còn thoa một lớp son môi, là cô mới mua được.

Cô hy vọng hần vĩnh viễn dùng ánh mắt yêu thương nhìn cô, vĩnh viễn đem cô để trong tim

Trong điện thoại hần nói có chuyện muốn nói với cô, cô hỏi chuyện gì? Hần nói gặp mặt nói sau, cô cảm giác được hần có tâm sự, nhưng không thể nào ngờ tới, hần lại nói với cô hủy bỏ hôn ước ?!

“Anh nói cái gì?” Cô bật cười, ý nghĩ đầu tiên hiện lên chính là vị hôn phu đang nói giỡn với mình. Gặp gỡ bảy năm, đính hôn ba tháng, chắc là ngại hai người trong lúc đo quá bình yên lãnh đạm nên cố ý tìm chút kích thích lấp chỗ trống chẳng?

“Anh nói, hai chúng ta giải trừ hôn ước đi, Tiểu Huân....”

“Anh thật xấu xa, tự nhiên đùa cái kiểu này làm gì?”

“Đây không phải nói giỡn.”

Không, không nên dùng khẩu khí nghiêm túc như vậy, cũng không cần vẻ mặt xin lỗi kia, sự áy náy cùng đồng tình trong mắt hần, sớm đã khiến trái tim cô hoảng hốt.

“Tại sao?” Cô cố gắng trấn định, không để cho cảm xúc mất khống chế.

Hần không có trả lời câu hỏi của cô, mà lại nói một đáp án khác.

“Em gả cho anh sẽ không có hạnh phúc, anh không tốt như vậy, anh đã nghĩ rất lâu rồi, cũng không phải do em không tốt, là anh không tốt, anh sẽ khiến em chậm trễ.”

Cô không phải đồ dần, vừa nghe cũng hiểu được đây chỉ là những lời thoái thác, luôn miệng nói chính mình không tốt, không xứng với cô, sợ cô lỡ mất hạnh phúc, nói nhảm nhiều như vậy, đến cùng chỉ vì muốn truyền đạt một việc — hần không muốn cưới cô.

Một câu nói làm thương tổn người ta biết bao ! Hần làm sao có thể đối xử với cô như vậy?

Sau khi tất cả người thân bạn bè đều đã biết tin vui bọn họ đã đính hôn, hần cư nhiên lại đối ý.

Hai người bọn họ vốn là một đôi tương xứng trong mắt mọi người, chẳng những ngoại hình phù hợp, bằng cấp xứng đôi, hai bên gia đình cũng đã quen biết từ lâu, vì kết hôn, cô đã chuẩn bị vẹn toàn từ lâu, ngay cả khi nào sẽ mang thai cũng đã lên kế hoạch tốt lắm, chỉ chờ khoác tau hần tiến vào lễ đường.

Hôm nay đột nhiên lại trước thời khắc quan trọng nói hủy hôn với cô!

“Tại sao?” Cô vẫn còn khiếp sợ, hai tay lặng lẽ nắm chặt thành quyền, da đầu tê dại/

“Anh đã nói rồi, anh không xứng với em——”

“Tôi muốn nghe lời nói thật.” Cô sẽ không dễ dàng bị đẩy ra như vậy, nhất định có nguyên nhân, ánh mắt bi thương nhìn thẳng về phía hần, cô cần phải biết chân tướng.

Dương Tiễn Tường chột dạ tránh né ánh mắt của cô ” Xin lỗi” . Lưu lại hai chữ này, hần không nói thêm nữa, đứng dậy rời đi, để lại cô một mình, vẫn như cũ, đơn độc ngồi trong quán cà phê.

Cô , Lạc Tiểu Huân, một người gia thế trong sạch, tướng mạo động lòng người lại có bằng cấp tốt, năm nay hai mươi tám tuổi, sau khi đính hôn được ba tháng, bị vị hôn phu quăng.

Cô ngồi yên trên ghế, không thể suy nghĩ được cái gì, trong đầu chỉ có một việc —— cô bị từ hôn rồi.

Thân là một trong những người thành lập nên công ty Vinh Sâm, Suất Vũ Sâm sau khi kết thúc hội thảo tại Australia, trở về Đài Loan, cũng đã là chuyện của một tháng sau rồi.

Ngày thứ ba sau khi về nước, thư kí nam nói cho hần, lịch làm việc hôm nay, hần cùng với thư kí tình yêu Lạc Tiểu Huân có cuộc hẹn trong vòng nửa giờ vào buổi chiều.

Đúng ba giờ rưỡi, Lạc Tiểu Huân đã ở trong phòng tiếp khách chờ hần, cô dự tính sắp xếp cho hần một cuộc hẹn, trước đó, cô nhất định trước tiên phải giải thích rõ ràng đơn giản cho hần.

“Là như vậy, tôi giúp ngài chọn Giang tiểu thư, bởi vì cả hai đều có chung hứng thú, đó là xem triển lãm nghệ thuật, cho nên tôi đã sắp xếp cho hai người đến một cái triển lãm tranh và điêu khắc nghệ thuật của phương Tây, từ việc xem triển lãm, có thể tự nhiên nói chuyện phiếm, dựa vào những hiểu biết về cá tính và thái độ của đối phương —— trên đây, là kế hoạch tôi lập ra cho tiến trình thân cận của ngài, không biết Suất tiên sinh đối với sắp xếp như vậy có ý kiến gì không?”

Cô dừng lại, chờ hần vạch lá tìm sâu phê bình, nhưng lại phát hiện hai con mắt của Suất Vũ Sâm lại đang chuyên chú nhìn chằm chằm cô, phảng phất như đang đánh giá cô cái gì đó.

Nếu như cô nhớ không sai, trước kia lúc hai người thảo luận, hần không phải vội vàng nhận điện thoại, thì là dễ dàng bị cộng sự xen ngang, hoặc là ánh mắt dính chặt lấy số liệu, trừ những lúc bất mãn trừng cô ra, rất ít khi nhìn chằm chằm cô như bây giờ.

Cô nghi hoặc kiểm tra chính mình, xem có phải có chỗ nào không đúng hay không? Rồi lại sờ sờ mặt, xem có dính hạt cơm nào hay không? Sau khi tìm không ra bất cứ cái gì khác thường, cô lại ngược mặt lên,, nhỏ giọng nhắc nhở.

“Suất tiên sinh?”

“Cô gầy đi.”

Câu trả lời của hần, cùng chủ đề họ đang nói hoàn toàn chẳng liên quan gì đến nhau.

“Hả, có sao?” Trên mặt cô dù vẫn bảo trì mỉm cười, nhưng bị ánh mắt tinh duệ của hần làm cho không được tự nhiên.

“Có, cô gầy đi.”

Ánh mắt hần giống như tia x quang, cẩn thận đánh giá khuôn mặt cô. Làm trong ngành kiến trúc nhiều năm, đối với tỉ lệ cùng với tiêu chuẩn hần luôn có ánh mắt chuẩn xác, bất cứ chi tiết nhỏ nào cũng không trốn thoát được pháp nhãn của hần, cho dù kể cả rất nhỏ biến hóa của cô.

Hần không nhìn lầm, xa nhau hơn một tháng, cô gầy đi.

“Khí sắc của cô cũng trở nên kém, không phải có chỗ nào không thoải mái chứ?”

“Này....đại khái là do ánh sáng đi, tôi khỏe lắm.” Cô tùy ý tìm một lý do. làm bộ dường như không có chuyện gì, trong lòng lại có chút kinh ngạc đối với sự tỉ mỉ của hần.

Người mạnh mẽ như cô, mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ trong lòng có khổ sở thể nào, trên công việc luôn luôn chỉ biết biểu hiện ra chuyên nghiệp một mặt, tuyệt không bao giờ đem tâm tình chán nản nhiều ngày của mình lộ ra trước mặt người khác, cho đến bây giờ, chưa có một ai phát hiện cô gầy đi.

Trên thực tế, hơn một tháng nay, cô ăn không vào ngủ cũng không được, người cũng tiêu tụy đôi chút, nhưng cô che dấu rất khá, không để ai chú ý đến sự khác thường của mình, ngay cả đồng sự mỗi ngày gặp mặt, cũng chưa từng phát hiện cô dùng lớp trang điểm che đi quầng mắt thâm quầng, cũng không nên để người chẳng liên quan gì như hần nhìn ra đầu tiên a!

Hiển nhiên hắn rất hoài nghi lý do qua loa của cô, bởi vì ánh mắt sáng ngời hữu thần vẫn không ngừng đánh giá cô, cho đến khi cô bị nhìn hết sức không được tự nhiên, không thể làm gì khác hơn là vội vã dời lực chú ý của hắn.

“Về đối tượng thân cận lần này, Suất tiên sinh, ngài còn chưa cho tôi một câu trả lời thuyết phục, không biết đối với sự sắp xếp của tôi có ý kiến gì không? Nếu không có ý kiến, tôi lập tức đi an bài.”

Cô tranh thủ dùng ảnh chụp của nhà gái ngăn cản ánh mắt của hắn, không hy vọng ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của hắn dừng lại trên mặt mình thêm một giây nào nữa.

“Tùy cô, thời gian không thành vấn đề, để cô an bài.”

Cô sớm đoán được câu trả lời của hắn rất tùy ý, cũng không kỳ vọng hắn sẽ nhiệt tình ủng hộ, chỉ cần biết thời gian không thành vấn đề là cô có thể xử lý mọi việc rồi.

“Được, sắp xếp xong, tôi sẽ liên lạc với ngài.” Cô cầm lấy cặp da, chuẩn bị cáo từ, ai ngờ vừa quay người đi, lại đột nhiên bị kéo trở về.

Cô kinh ngạc nhìn cánh tay của mình đang bị một bàn tay to rắn chắc nắm lấy, mà chủ nhân của bàn tay kia chính là Suất Vũ Sâm, hắn chẳng những đột nhiên kéo cô, khuôn mặt tuấn tú lại còn ghé sát lại gần.

“Làm sao vậy?” Tim của cô đột nhiên đập mạnh, đối với hành vi kỳ quái của hắn không rõ nguyên do.

“Cô hôm nay không được thoải mái.”

“Có sao?”

“Có.” Hắn khẳng định, khuôn mặt này hắn đã nhìn một năm rồi, là béo hơn một chút? hay là gầy đi một tí? Kiểu tóc gì, son môi màu gì, chỉ cần chút thay đổi, hắn đều thấy rõ.

“Suất tiên sinh, anh khiến tôi sắp trở nên hồ hồ rồi.” Cô nhẹ nhàng giỡn đùa, trong lòng nghĩ thầm cái tên Suất Vũ Sâm này hôm nay là dây thần kinh nào đặt nhầm chỗ nha? Ăn no ngủ ngon hay là cuộc sống quá nhàn chán, tự nhiên nghiên cứu đến cô ?

“Bình thường nếu tôi trả lời tùy tiện, cô đều thấy mất hứng.”

“Tôi không có mất hứng.”

“Cô mặc dù không biểu hiện ra mất hứng, nhưng đáy lòng cô kỳ thật đang nghiên rắng nghiên lợi, tôi đều thấy được, có đôi khi, cô trên mặt đang cười nhưng trong lòng tức giận muốn chết, bất quá, dù cô có tức giận vẫn sẽ lấy lý lẽ để thuyết phục tôi.”

Liên bởi vì cô chưa thuyết phục, ngược lại quá nhanh thỏa hiệp, mới khiến hắn cảm giác được cả người không thoải mái, hơn nữa cô thoát nhìn rất mệt mỏi, hai mắt vô thần, làm hắn không thể không tìm hiểu cô đã xảy ra chuyện gì?

“Tôi không có mất hứng, ngài đừng hiểu lầm.” Cô miễn cưỡng gạt bỏ, mỉm cười ứng phó.

“Cô hôm nay chẳng những không tức giận, ngay cả ý định thuyết phục tôi cũng không có, rất khác thường.”

Thật đúng là mạc danh kỳ diệu, trước kia chỉ cần cô gà mẹ khuyên nhiều vài câu, hắn sẽ mất hứng, bây giờ cô ít nói đi, không rầy rà, như vậy cũng không được sao?

Cô cảm thấy rất mệt, bất quá vẫn cố gắng làm bộ không có việc gì.

“Đó là bởi vì tôi biết ngài bề bộn nhiều việc, cho nên không làm lỡ thời giờ của ngài.”

“Thật không?”

“Ngài vốn là khách hàng lớn của công ty, thân là thư kí tình yêu của ngài, hết sức vì ngài sắp xếp thủ tục thân cận tốt đẹp, làm đúng theo yêu cầu của ngài, là chức trách của tôi đúng không?”

Hắn cẩn thận xem xét tỉ mỉ vẻ mặt vân đạm phong khinh của cô, như là đang tự hỏi cái gì.

“Ngài quá, Suất tiên sinh, ngài ... còn có chuyện gì phân phó sao?”

Hắn nhìn nàng thật sâu một cái, một lúc lâu sao, bàn tay to lớn mới buông ra.” Không có.”

Cô lặng lẽ xoa chỗ vừa bị hắn nắm, lễ phép mỉm cười nói: “Vây tôi xin cáo từ, hẹn gặp lại.”

Ra khỏi phòng làm việc, vào thang máy, trong một khắc cánh cửa kia đóng lại, lúc chỉ còn có một mình, cô lặng lẽ dựa vào trên mặt kính, bắt đầu nện vào vách tường.

Trong lòng, thật sự là mục nát hết rồi!

Tao nhã cùng tỉnh táo của cô, chỉ có thể biểu hiện bình thường trước mặt người khác mà thôi, chuyện bạn trai hối hôn làm cho cô rơi xuống vực sâu, cơ hồ muốn phát điên rồi, cô còn có thể đề xuống không phát tác, là bởi vì định lực tốt, chỉ có lúc không người, cô mới dể xuống mặt nạ, không nhịn được mà cuồng loạn.

Đáng chết Dương Tiến Tường! Vẫn tránh không gặp mặt, rõ ràng vốn không dám phụ trách nhiệm, ghê tởm!

Phần nộ, muốn khóc, mắt mát, đau khổ trong lòng, a! Cô thật muốn hét lên một tiếng a.

Cô vò đầu, dậm chân, giống như một người đàn bà sắp nổi điên đến nơi, nhưng bất ngờ phát hiện, cửa thang máy không biết đã mở ra từ lúc nào.

Cả người cô cứng đờ, trừng mắt nhìn đám người ngoài cửa, bọn họ cũng đang kinh ngạc nhìn chằm chằm cô, mà cô rốt cục cũng nhớ ra, chính mình đã quên ấn nút xuống lầu, cho nên thang máy vẫn đang ở cùng một tầng.

Bây giờ tốt lắm, cô chọn sai thời điểm “lên đồng”, chẳng những làm ột đồng người nhìn thấy, mà Suất Vũ Sâm cũng vừa vận đứng ở trong đám người kia, cũng đang kinh ngạc nhìn cô chằm chằm.

Cô cứng ngắc thu hồi động tác, không dám nhìn vào mắt bất kỳ ai trước mặt, cúi đầu ấn nút tầng tiếp theo, cửa thang máy lại đóng lại.

Sau đó, cô dựa đầu vào bên tường, lần này cô thật sự thật sự muốn đâm đầu chết đi cho rồi.

Ô ô ô —— thể diện đã chết! Cô còn sống làm gì!

“Cô gái kia làm sao vậy?”

“Không biết, cảm thấy là lạ.”

Đám người đứng ngoài cửa thang máy rì rầm thảo luận.

Suất Vũ Sâm bởi vì đúng lúc đi qua, cùng một cấp dưới ngoài cửa thang máy nói chuyện, nhưng lại ngoài ý muốn nhìn thấy một màn vừa rồi.

“Cô ấy quả nhiên có chỗ không thích hợp...” Hắn thì thào lẩm nhẩm.

“Hả? Chỗ nào không thích hợp? Suất tiên sinh.”

Hắn quay đầu lại, cấp dưới trước mặt vẫn đang chờ chỉ thị của hắn, vẻ mặt buồn bực nhìn hắn.

Hắn đem tư liệu khép lại.” Không có việc gì, đề án này cứ theo cấp trên mà làm.”

“Dạ.” Cấp dưới tiếp nhận tư liệu, vội vã đi chấp hành mệnh lệnh

Suất Vũ Sâm suy nghĩ sâu xa nhìn về phía thang máy, hồi tưởng đến bộ dáng phát điên vừa rồi của cô, không khỏi bắt đầu kiểm điểm, chính mình có phải thật sự đã gây khó dễ cho cô rồi hay không?

Hắn là một kẻ công tác cuồng, nhưng là thời gian kế tiếp, mãi cho đến buổi tối cùng nước ngoài hội nghị khảo sát mới thôi, trong cái đầu chứa đầy chuyện làm ăn của hắn. trước sau chỉ có một hình ảnh bởi hồi không tan, chính là vẻ mặt phát điên hiem thấy của cô.

3. Chương 03

Đây là một triển lãm về điêu khắc và hội họa Tây phương, ngay cả hiện trường bài trí cũng đều tràn ngập phong cách nghệ thuật.

Lạc Tiểu Huân lấy ra hai tấm vé mời, đưa cho nhà trai, rồi lại đưa cho nhà gái.

Lúc nam nữ hai bên thân cận, ấn tượng đầu tiên rất quan trọng, mà một thư kí tình yêu làm sao khiến cho hai bên đều có ấn tượng đầu tiên tốt đẹp, mấu chốt nằm ở địa điểm gặp mặt.

“Cô làm sao lấy được vé?” Suất Vũ Sâm trong mắt có chút tán thưởng, theo hần biết, triển lãm này vé mời có giới hạn, cũng không có bán ở bên ngoài.

“Tôi biết Suất tiên sinh học kiến trúc, đối với mỹ học rất tinh tường, những triển lãm thông thường không hấp dẫn nổi anh, cho nên cố ý đi hỏi thăm, tìm mắt không ít công sức, vé mời là do tôi sử dụng quan hệ quen biết mới có được.”

Đối với việc sắp xếp địa điểm ngày hôm nay, Lạc Tiểu Huân cực kỳ đặc ý, cô chỉ biết cái tên đầu rùa kia khẳng định hai mắt sẽ sáng lên, mặc dù hần cũng không khen ngợi ra miệng, nhưng cô biết, hần không có ý kiến gì, tức là khen ngợi rồi.

Nhìn hần nghiêm túc chăm chú nhìn tác phẩm điêu khắc a, trận địa đã OK rồi, kế tiếp chính là màn cao trào, đó chính là thời khắc nữ chính lên sân khấu.

Nói mỹ nữ, mỹ nữ đến, cô đưa mắt ra phía cửa, thân hình yếu điệu cùng trang phục khéo léo kia, không phải là nữ diễn viên chính của ngày hôm nay sao.

Cô nhanh chóng bước ra phía trước, cùng nữ chính hàn huyên vài câu, trong lòng thầm hài lòng trang phục của đối phương ngày hôm nay, chẳng những người đẹp, khí chất cũng tốt, không uổng phí mấy tháng trời tìm kiếm của cô, từ trong số những khách hàng tìm ra bảo bối như thế này.

Có thể thoát khỏi Suất Vũ Sâm hay không, phải nhờ vào cô gái này giải cứu thôi.

Cô lôi kéo nữ chính đến gần Suất Vũ Sâm, từ phía sau hần khẽ gọi một tiếng.

“Suất tiên sinh.”

Hần không có phản ứng, không để ai vào mắt tiếp tục nhìn chăm chăm tác phẩm điêu khắc, đó là một đóa hoa, chạm trổ vô cùng sống động, bất luận là về ánh sáng, màu sắc hay đường nét, đều cực kỳ tỉ mỉ, có thể thấy được công sức không tầm thường của chủ nhân.

Hần cẩn thận nghiên cứu, nhưng tác phẩm điêu khắc trước mắt, lại bị một khuôn mặt tròn tròn che mất.

“Suất tiên sinh.” Lạc Tiểu Huân mỉm cười nhìn hần.

Nhìn dung nhan gần trong gang tấc kia, hần không khỏi sửng sốt, bởi vì từ góc độ này nhìn lại, đóa hoa kia, phẳng phất vừa vặn dừng lại trên tóc cô.

Hần nhìn chăm chăm cô, cảm giác như cảnh vật trước mắt, thật là đẹp.

“Thật sự ngại quá, Suất tiên sinh, xin lỗi đã cắt ngang nhã hứng của anh, vị này chính là Giang tiểu thư.”

Suất Vũ Sâm lúc này mới đứng thẳng người dậy, tầm mắt quét về phía sau, quả nhiên nhìn thấy một cô gái lịch sự tao nhã, đứng ở bên cạnh Lạc Tiểu Huân.

Lạc Tiểu Huân vì đây là lần đầu tiên hai người gặp mặt giới thiệu lẫn nhau, cố gắng làm cho không khí nóng lên một chút.

“Xin chào.” Cô gái có chút thẹn thùng chào hỏi, trong mắt sáng ngời lóe ra một chút kinh ngạc, Lạc Tiểu Huân biết thừa ánh mắt như vậy có nghĩa là gì, cô gái này nhất định là bị vẻ ngoài tuấn tú lịch sự của Suất Vũ Sâm làm cho kinh diễm rồi.

Nhà gái bắt chuyện, tiếp theo đáng lẽ ra phải đến phiên nhà trai mở mồm nói chút gì đó phù hợp mới đúng, nhưng là, hết lần này đến lần khác, có người rất không thức thời mà dùng ánh mắt kiểm nghiệm sản phẩm của hân, từ mặt của người ta quét xuống cằm xoi đến giày cao gót, lại từ giày cao gót một mạch đánh giá lên trên.

Nhìn thẳng không hề kiêng kị, ánh mắt sắc bén, tia nhìn của hân, cứ chầm chầm cho đến khi Giang tiểu thư nhà người ta có chút vô thố, cũng làm cho Lạc Tiểu Huân kinh hãi ruột gan nhảy cả ra ngoài.

Bầu không khí nhất thời ngưng đọng, sự xấu hổ vô hình lan ra.

Không ổn !

“A, Giang tiểu thư, đây chẳng phải là bức tranh cô thích nhất sao.” Lạc Tiểu Huân thân thiện mà đưa nhà gái đi thưởng thức bức tranh trước mặt, giây tiếp theo lập tức kéo Suất Vũ Sâm qua một bên, tức giận chất vấn: “Anh đang làm cái gì?”

“Tôi làm sao ?”

“Anh nhìn chằm chằm như vậy, sẽ đem người ta dọa cho chạy mất đây có biết hay không ?”

“Có sao ?”

“Làm gì có ai lần đầu gặp mặt , đã nhìn người ta như cảnh sát nhìn tội phạm, nhìn từ đầu đến chân như vậy? Muốn nhìn cũng len lén mà nhìn, cứ trắng trợn mà nhìn chằm chằm người ta như vậy, rất bất lịch sự.”

Cô thật sự không thể tin được, người đàn ông này chẳng có chút kiêng kị nào, ánh mắt đánh giá vừa sắc bén lại vừa không khách khí, chính cô đã sớm quen với ánh mắt hân rồi thì không sao, chẳng ngờ hân cũng như thế với đối tượng thân cận lần đầu tiên gặp mặt.

“Muốn nhìn đương nhiên quang minh chính đại mà nhìn, nhìn lên không phải việc hão hán nên làm.” Hân nói rất tự nhiên, còn ngại cô kinh ngạc.

Lạc Tiểu Huân thiếu chút nữa muốn mở miệng mắng chửi người, nhưng định lực từ xưa đến nay vốn tốt, làm cho cô tại một giây cuối cùng nhịn xuống ở cổ họng, bỏ qua mà khuyên hân: “Người ta đang thưởng thức tranh, ngại có thể cùng cô ấy tâm sự, trước hiểu rõ sở thích của nhau một chút, là cách bắt đầu không tệ.”

Cô kiên nhẫn cung cấp ý kiến, chỉ cần vị đại lão gia này di giá đến bên cạnh nữ sĩ, phát biểu kiến thức sâu rộng chuyên nghiệp của hân, thì nô tỳ như cô, có thể rút qua một bên hít thở, tu thân dưỡng tính một chút.

Thân cận vốn là chuyện của hai người, thông thường chỉ cần sắp xếp tốt hành trình, tạo ra chút tiết mục có không khí để cho nam nữ hai bên có cơ hội hành động, còn lại phải dựa vào nỗ lực biểu hiện của bọn họ rồi, cô đặc biệt không ngại gian khổ làm bóng đèn, còn không phải vì sợ Suất Vũ Sâm làm hỏng, hại cô không thể không ở bên cạnh giám sát, không cần hân theo đuổi, chỉ cầu cho khởi đầu tốt đẹp là đã thành công một nửa rồi.

Trong triển lãm, một thân ảnh quen thuộc đột nhiên đập vào mắt cô, làm Lạc Tiểu Huân cả người rung động.

Trên mặt cô không còn tươi cười, thân thể cứng đờ, bởi vì cô không ngờ rằng lại gặp được hân ở đây — Dương Tiễn Tường, vị hôn phu tiền nhiệm của cô.

Nhìn thấy hân, đã làm cho cô toàn thân tê dại, mà người con gái bên cạnh hân, lại càng khiến cho cô mặt xám như tro.

Hắn đột nhiên hủy bỏ hôn ước, không giải thích gì nhiều, cô vẫn không rõ vấn đề ở đâu, mà giờ phút này, cô rốt cục hiểu ra nguyên nhân rõ ràng rồi.

Người bạn gái bên cạnh hắn, thoát nhìn hết sức xinh đẹp, cử chỉ như chim nhỏ nép vào người, là loại kiểu nữ khi cười lộ lên sẽ ngọt chết người, so với cô hoàn toàn bất đồng.

Lần trước hắn đơn phương muốn bỏ cô, khi gặp lại, hắn đã có bạn gái, hai người động tác nhất thanh nhị sở, hắn cực kỳ che chở người phụ nữ kia, như là đã quen biết từ lâu,

Cô cảm thấy lực phủ ngũ tạng trong cơ thể hung hăng vặn vẹo, trong ngực giống như bị khoét rỗng, hai chân giống như bám rễ trên mặt đất, không cách nào bước đi nổi.

Suất Vũ Sâm liếc mắt một cái liền nhận ra sự khác thường của cô, cho dù khoảng cách không gọi là gần, còn có những người khác đi qua đi lại, vẫn chuẩn xác nhìn thấy sự mất tự nhiên trong ánh mắt của cô.

“Nghe nói Suất tiên sinh thích tác phẩm điêu khắc, là bởi vì liên quan đến nghề nghiệp tham khảo, hay là hứng thú cá nhân ?” Nữ tử e lệ hỏi, mặc dù trước đó đã xem qua ảnh chụp nhưng là người thật so với ảnh càng đẹp trai, bất luận nghề nghiệp hay bề ngoài đều rất ưu tú, mặc dù trên cảm giác tựa hồ có điểm lạnh lùng, nhưng cô cảm thấy không sao, bởi vậy thanh âm cũng trở nên đặc biệt dễ nghe động lòng người.”

“Bản thân tôi là vì hứng thú nên mới thích tác phẩm điêu khắc.: Kỳ thật cô thích xem tranh hơn, nhưng vì muốn làm vừa lòng đối phương nên mới nói như vậy, đợi một hồi lâu, người bên cạnh vẫn không có trả lời, khiến cô ngẩng đầu lên, không khỏi ngáy ngẩn cả người.

Người đâu ? Làm sao lại không thấy đâu thế này?

Lạc Tiểu Huân cảm thấy trời đất quay cuồng, cô tự nói với bản thân mình mau nhanh chóng rời đi, bởi vì cô không muốn cùng Dương Tiến Tường chạm mặt, bị hời hợt đã đủ nhục nhã lắm rồi, lúc nhìn thấy hắn mang theo một người phụ nữ so với cô đẹp hơn, kiều mỹ hơn, đáng người cũng đẹp hơn, cô càng chịu đả kích sâu sắc.

Mắt thấy bọn họ đang đi về phía cô, hai chân không nghe lời thật vất vả rốt cục cũng nhúc nhích, nhưng cũng không còn kịp rồi, Dương Tiến Tường đã nhìn thấy cô, hiển nhiên hắn cũng vì ngoài ý muốn gặp cô ở đây mà ngáy ngẩn cả người.

Thêm một lần gặp lại, chỉ có điều cảm giác đã không còn như cũ, hai người cứ nhìn nhau như vậy, nhưng lại không nói một lời.

“Hai người biết nhau ?” Cô gái bên cạnh Dương Tiến Tường nghi hoặc nhìn hai người.

Dương Tiến Tường nhanh chóng hồi phục lại vẻ mặt tự nhiên, mỉm cười giới thiệu với cô gái kia.

“Vị này chính là Lạc tiểu thư.”

Lạc tiểu thư? Xưng hô mới xa lạ khách sáo làm sao, từ trước vẫn luôn gọi cô Tiểu Huân, Tiểu Huân, mà bây giờ thái độ biểu hiện của hắn rõ ràng chỉ giống như giới thiệu một người bạn bình thường.

Một ngọn lửa từ trong cơ thể cô bùng hực thiêu đốt, cơ hồ muốn phun trào, đáng tiếc, cô được giáo dục rất tốt, sẽ không ở nơi công cộng giống như một người đàn bà chanh chua chửi ầm lên, vẫn còn duy trì chết tiệt phong độ.

“Cô ấy là ai ?” Lạc Tiểu Huân gian nan hỏi, trong lòng cô rõ ràng hiểu rõ, cũng có dự cảm rằng đáp án sẽ khiến cô phát điên, nhưng cô vẫn không nhịn được mà hỏi, giống như là không nghe chính miệng hắn nói ra, cô sẽ không chết tâm.

Dương Tiến Tường vẫn còn do dự có nên nói cho cô hay không, trái lại cô gái bên cạnh bỗng nhiên cười mở lời:

“Tôi là vị hôn thê của anh ấy, chúng tôi đính hôn rồi.” Cô gái vô tư cười nói.

Những lời này giống như một thanh gươm sắc bén đâm trúng ngực của cô, mới chỉ hơn một tháng, hắn đã cùng người khác đính hôn rồi.

Lúc này cô mới chú ý tới, trên ngón vô danh bàn tay phải của cô gái kia, có một chiếc nhẫn kim cương lấp lánh đến chói mắt, lóa mắt thời thượng như vậy, so với chiếc nhẫn đính hôn mà Dương Tiến Tường mua cho cô nhìn qua đắt tiền hơn rất nhiều.

Trời ơi! Nhất định phải chấn định! Sắc mặt cô bây giờ nhất định rất khó xem, nhưng cô một chút cũng không muốn trưng ra vẻ mặt thất bại, không thể thảm hại giống như một con gà trống bị đánh bại, như vậy sẽ chỉ làm cô thêm khó xử.

Cô chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, sắp không chống đỡ nổi mắt rồi, cho đến khi từ phía sau có một luồng sức mạnh giữ vững thân thể của cô, làm cho cô kinh ngạc, bình tĩnh trở lại, quay đầu, đối mặt chính là khuôn mặt lo lắng của Suất Vũ Sâm.

“Làm sao vậy?”

Hắn nhướn mày nhìn cô, lúc này khi thấy sắc mặt của cô bất thường, hắn chỉ có một ý nghĩ, đó là tới gần để hỏi cho rõ ràng, đối tượng thân cận sớm đã bị hắn vớt qua một bên, hắn chỉ muốn biết là nguyên nhân gì khiến cho sắc mặt cô tái nhợt như vậy? Còn có người đàn ông trước mặt này là ai ?

Lạc Tiểu Huân nhìn Suất Vũ Sâm, đầu óc trống rỗng, hắn hỏi cô làm sao vậy ? Cô căn bản không trả lời được.

Dương Tiến Tường tò mò đánh giá Suất Vũ Sâm, hỏi: “Bạn của em?”

Lạc Tiểu Huân cuối cùng cũng hồi phục tinh thần, đột nhiên một nỗi kích động dâng lên, một tay ôm chặt lấy cánh tay của Suất Vũ Sâm, thốt ra.

“Anh ấy là vị hôn phu của tôi.”

Lời này vừa nói ra, không chỉ có Dương Tiến Tường kinh ngạc, trong mắt Suất Vũ Sâm cũng hiện lên một tia sửng sốt.

Vì thua người không thua trận, lúc Suất Vũ Sâm cao lớn anh tuấn xuất hiện bên người, cô không nhận được mà buột miệng, chỉ vì không cam lòng bị so sánh kém hơn.

“Anh ta là vị hôn phu của em ?”

“Đúng vậy.” Lời vừa nói ra, sẽ không nuốt trở lại được, cô đành phải tiếp tục giả vờ, lúc nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Dương Tiến Tường, cô có khoái cảm như trút được hết cảm giận trong lòng.

“Chúng tôi nhất kiến chung tình, hai người biết đấy, giống như là bị điện giật vậy, sau khi hai người nhìn vào mắt nhau xong, giống như là thiên lôi câu động địa hỏa*, không tách ra nổi, sau đó anh ấy liền cầu hôn với tôi, tôi nhận lời, bởi vì cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy hạnh phúc như vậy bao giờ.” Ý tứ chính là cô sớm đã đem chuyện với Dương Tiến Tường quảng đến chín tầng mây, người đàn ông mới khiến cô hài lòng, so với Dương Tiến Tường mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Có thể thấy được vẻ mặt gương gạo của Dương Tiến Tường, thật sự là hả lòng hả dạ a.

Suất Vũ Sâm rất nhanh hiểu được sự bất bình thường của cô có liên quan đến người đàn ông trước mặt này, hắn nhìn cô, dung nhan kiều mỵ như hoa, nhưng bàn tay đang níu chặt lấy cánh tay hắn, lại có chút nhẹ nhàng run rẩy. Con người đen thâm sâu chợt hiểu ra.

Dương Tiến Tường mặc dù cảm thấy kinh ngạc, nhưng trong mắt có sự hoài nghi.

“Thật đáng chúc mừng, bất quá... làm sao không thấy em đeo nhẫn đính hôn ?”

Trong lòng cô thầm kêu hồng bét, mắt thấy Dương Tiến Tường lộ ra vẻ mặt hoài nghi, nếu như bị hắn nhìn thấu, cô thà rằng đâm đầu chết đi còn hơn, nhưng nếu nói mình quên mang nhẫn, dường như lại không thể nào nói nổi, trong lúc đang sốt ruột, bỗng dưng một bàn tay to duỗi ra, cô bị kéo vào trong lồng ngực rộng rãi.

“XIn chào, xin hỏi nên xưng hô như thế nào ?”

Suất Vũ Sâm một tay ôm cô, một tay kia duỗi ra về phía đối phương, khóe môi lộ vẻ mỉm cười, hai mắt sáng ngời hữu thần, nhìn thẳng vào mắt của đối phương.

“ÁchTiểu đệ họ dương.”

“Dương tiên sinh xin chào, đây là danh thiếp của tôi.” Suất Vũ Sâm từ trong túi áo tây trang, lấy ra danh thiếp đưa cho đối phương.

Lạc Tử Huân kinh ngạc nhìn Suất Vũ Sâm, mặc dù là cô nhất thời cao hứng kéo hắn đến làm vị hôn phu trước, bất quá cô chưa từng trông đợi gì ở hắn, chỉ mong hắn có thể thức thời hiểu cho là tốt rồi, ai ngờ hắn lại phi thường hợp tác, lại còn cùng cô diễn trò? Khoa trương nhất là thái độ của hắn lúc trước lúc sau như là của hai người, thoáng cái liền biến thành một người khác.

“AI nha !” Vị hôn thê của Dương Tiến Tường đột nhiên kinh hô lên một tiếng. “Vĩnh Thế truyền kỳ? Ngài là chủ tịch của Vĩnh Thế truyền kỳ ?”

“Tôi là người đại diện ở châu Á.” Suất Vũ Sâm mỉm cười nói.

“A—— cực kỳ ! Thật sự cực kỳ !”

Cái gì cực kỳ ?

Lạc Tiểu Huân cùng Dương Tiến Tường đồng thời nhìn cô gái đang kinh hỉ gần như phát điên đến nơi kia, không hiểu cô ta đang high* cái gì ?

*đây là nguyên văn, có thể hiểu là cao hứng.

“Thật không ngờ lại có cơ hội quen biết với Suất tiên sinh, tôi là người ái mộ trung thành của Vĩnh Thế truyền kỳ đây !”

“Vĩnh Thế truyền kỳ là cái gì?” Dương Tiến Tường nghi hoặc hỏi.

Cô gái gơ cao lên cái nhăn trên ngón vô danh. “Chính là công ty đá quý a, rất có danh tiếng.”

Lạc Tiểu Huân kinh ngạc nhìn Suất Vũ Sâm. Công ty đá quý? Hắn không phải làm kiến trúc sao? Làm sao đột nhiên nhảy ra một cái danh hiệu công ty đá quý?

Cô gái nhìn Dương Tiến Tường trách móc: “Anh ý, thật đúng là đáng trí, mua nhẫn ở đâu mà cũng không nhớ.”

Đây là điều đương nhiên, Dương Tiến Tường cho tới bây giờ đâu phải là người sẽ vì đối phương mà chu đáo, hắn chỉ quan tâm cảm giác của chính mình, cô bây giờ mới biết sao !

Lạc Tiểu Huân trên mặt dù vẫn giữ nụ cười, nhưng trong lòng đã sớm đem họ Dương mắng cho ngàn lần.

Suất Vũ Sâm tuần lảng mỉm cười yếu ớt, thân sĩ mở miệng : “Nếu như sớm biết hai người là bằng hữu của Tiểu Huân, tôi nhất định sẽ nói với chủ cửa hàng giảm giá cho hai người.”

“A ! Thật vậy chăng ?”

“Đương nhiên,, hai người nếu muốn mua nhẫn kết hôn, cứ điện thoại cho tôi một tiếng, tôi sẽ mời người có chuyên môn đến tiếp đón.”

“Oa~~ cảm ơn anh, Suất tiên sinh, ngài thật tốt.”

“Đừng khách khí, hy vọng có thứ mà cô thích, bây giờ tôi hao tâm tổn trí nhất là, toàn bộ kim cương và đá quý trong cửa hàng, cho đến giờ cũng không chọn được thứ nào có thể làm cho vị hôn thê tôi yêu vừa lòng.” Nói xong, hắn lại còn liếc mắt đưa tình nhìn về phía cô, giống như một người đàn ông vừa tao nhã vừa tốt đẹp thâm tình như biển nhìn vị hôn thê của mình.

Hai tròng mắt của cô không có nhìn nhầm đi ? Người này có phải là cái tên đầu rùa bất hảo Suất Vũ Sâm kia hay không ?

Nội tâm Lạc Tiểu Huân vô cùng kinh ngạc, giống như lần đầu tiên quen biết Suất Vũ Sâm. Hắn trước mắt thay đổi một trăm tám mươi độ, thân sĩ hữu lễ, ôn nhu chăm sóc, lời ăn tiếng nói khéo léo đúng mực, trên mặt lại lộ ra nụ cười mê hồn, cái tên nam nhân bất cầu ngôn tiểu* ngày xưa đã chạy đi đâu rồi? Hắn bị quỷ nhập rồi hay sao ?

” Tuyệt quá a, nhấn của cả cửa hàng cũng có thể tha hồ lựa chọn, thật hâm mộ a, Suất tiên sinh thật chu đáo.”

Vị hôn phu của tiền nhiệm bạn gái ưu tú như vậy, ngay cả bạn gái đương nhiệm cũng dùng ánh mắt thường thức nhìn Suất Vũ Sâm, trong lòng Dương Tiến Tường rất không thoải mái, cảm thấy chính mình như bị hạ thấp xuống, cảm thấy thảm hại đến cực độ.

“Chúng tôi còn có việc, phải đi trước rồi.”

Hắn vội vã muốn kéo vị hôn thê rời đi, liền tiện miệng bịa ra một cái lý do, mà vị hôn thê của hắn hết lần này tới lần khác không hiểu ý, lại còn ngây thơ hỏi lại hắn: “Có việc? Chúng ta thì có việc gì?”

Đây là hắn thuận miệng bịa ra một cái lý do, không lường được vị hôn thê lại hỏi hắn như vậy ngay tại trận, làm cho hắn nhất thời có miệng mà nói không ra lời, chỉ có thể lúng túng trả lời:

“Xem triển lãm nha.”

“Xen triển lãm không cần vội, thời gian còn nhiều như vậy.”

“Đương nhiên là vội, xem xong triển lãm chúng ta còn có việc cần làm.”

“Cần làm cái gì? Sao không thấy anh nói gì?”

Dương Tiến Tường rõ ràng là lấy cớ để đi, người sáng suốt đều hiểu đó là lời khách sáo để chấm dứt đề tài, mà hết lần này tới lần khác vị hôn thê mới của hắn lại không hiểu, lại còn hỏi ngược lại hắn.

Lạc Tiểu Huân nhìn ở trong mắt, lập tức bừng tỉnh đại ngộ —— cô gái này tuy đẹp, nhưng đầu óc cũng rất ngốc nghếch, cô ta vốn là loại phụ nữ ngược bực mà không có não.

Đột nhiên lúc đó, cô cảm thấy có một loại xúc động muốn lăn ra cười.

Dương Tiến Tường không còn mặt mũi nào, vị hôn thê ngu ngốc làm ặt hắn tối xầm, lvừa cứng rắn chống giữ không phát tác, vừa không có cách nào nói cho rõ, không thể làm gì khác hơn là động thủ “Ấm chỉ”, nghĩ không ra đối lấy chính là lợn lành chữa thành lợn què.

“Anh nói thì nói, làm chi lại néo tay em nha ?”

Vị hôn thê ngu đến trình độ như thế này làm hắn không nhịn được cắn răng: “Cô ngu hay sao ?”

“Hả? Anh mắng tôi ?! Lúc trước anh đâu có thế, chỉ biết khen ngợi tôi, sau khi đính hôn liền thay đổi, anh thật là ghê tởm! Tôi muốn giải trừ hôn ước!”

“Xuyt ——”

“Anh còn dám xuyt với tôi ?”

“Không phải, tôi là muốn cô nhỏ giọng một chút...”

Cô gái không hề nể mặt, hai mắt lập tức như có ma thuật, rớt ra một đồng nước mắt, bắt đầu giở trò tiểu thư.

“Anh thay đổi, trước khi đính hôn anh đâu có thế, anh không mắng em, cũng không hung ác với em, nhưng sau khi đính hôn, anh liền thay đổi.”

“Không phải đâu, em đừng khóc, ở chỗ đông người rất mất thể diện ——”

“Anh chẳng những không an ủi tôi, lại còn chê tôi mất thể diện ?! Dương Tiến Tường, tôi muốn hủy bỏ hôn ước!”

Cũng không thềm để ý có bao người đang nhìn bọn họ, cô gái dậm chân , tức giận mà chạy đi, Dương Tiến Tường sắc mặt đại biến, vội vàng chặt vật đuổi theo.

Nhìn thấy một màn này, Lạc Tiểu Huân vốn buồn đến phát khóc, đột nhiên không nhịn được muốn cười lên, cô vội vã lấy tay che miệng lại, khuôn mặt vui sâu trong lòng Suất Vũ Sâm, bả vai bởi vì nghẹn cười mà rung lên bần bật.

Đến khi cô cười đến hai má đều ửng hồng, hần trước sau vẫn chăm chú nhìn cô, làm cho cô trong lòng tự nhắc nhở mình cười đủ rồi.

Cô một bên lau đi nước mắt vì cười, một bên cảm kích nói: “Xin lỗi...Cảm ơn anh giúp tôi giải vây.”

“Đừng khách khí.” Hần thể hiện ra ánh mắt hiểu biết, rất tự nhiên trả lời cô, phảng phất chỉ là tiện tay giúp đỡ, không có gì ghê gớm.

Cô ngượng ngùng lè lưỡi: “Khiến anh phải phối hợp diễn một màn này, thật làm khó cho anh rồi, tôi nợ anh một cái ân tình.”

Cho dù trước kia có bao nhiêu bất mãn và oán giận với Suất Vũ Sâm, vì chuyện vừa rồi, sớm đã hóa thành mây khói hết, nghĩa khí của hần, đúng lúc sưởi ấm lòng của cô.

“Không nên để ý chút chuyện nhỏ.” Ngữ khí của hần bình thản, không có hỏi chuyện gì xảy ra cũng không hỏi về chuyện riêng của cô, thái độ vẫn như cũ, như là cô ngã một cú, mà hần, bất quá chính là đưa tay kéo cô dậy mà thôi.

Tầm mắt cô xoay chuyển, không khỏi cứng đờ, bởi vì cô vừa vặn nhìn thấy một khuôn mặt phần nộ, nữ chính của buổi thân cận ngày hôm nay Giang tiểu thư, đang lửa giận bừng bừng trừng mắt nhìn bọn họ.

A ——Trời ạ ! Bọn họ đã quên mất chính sự, bây giờ mới nhớ tới mình đang còn ở trong lòng Suất Vũ Sâm, càng quên hôm nay chính là ngày người ta thân cận, mà cô thân là bà mối mà lại dựa sát vào trong lòng nam chính, có thể thấy được, cái này hiểu lầm to rồi.

Cô vội vàng cùng Suất Vũ Sâm tách ra, vừa bối rối vừa xấu hổ nhìn đối phương.

“Giang tiểu thư, cô đừng hiểu lầm, đây là có nguyên nhân cả.”

“Cô nói muốn giới thiệu, nhưng lại tìm người thi hộ đến sắm vai, cô cho tôi là cái gì?”

“Đừng nóng giận, việc này nói ra rất dài, tôi với anh ta không có một chút quan hệ nào hết——”

“Hừ, không cần gạt người, tôi cũng nhìn thấy, anh ta rõ ràng là vị hôn phu của cô, cô lại làm cho anh ta đến giả vờ làm đối tượng thân cận, quả thực rất vũ nhục người khác ! Tôi muốn phí bồi thường! Gặp lại sau !” Nói xong, Giang tiểu thư cũng không thèm quay đầu lại, phần nộ mà rời đi.

Lạc Tiểu Huân ngay cả cơ hội giải thích cũng không có, hơn nữa chỉ sợ nếu có cơ hội giải thích, cũng khó mà nói cho rõ ràng.

Thật không ngờ cuộc hẹn thân cận được an bài tie mĩ hôm nay, cuối cùng lại bị chính cô làm cho tan tành.

Lần thứ hai mươi chín thân cận, thất bại thảm hại.

Trời ơi, đầu cô đau quá a, chột dạ xấu hổ quay đầu lại, áy náy nhìn Suất Vũ Sâm.

“Cái kia... cô...ấy...”

So với sự bối rối của cô, Suất Vũ Sâm trái lại vẻ mặt không sao cả, đùa cợt hỏi ngược lại cô: ” Cô không phải nói người ta rất dịu dàng sao? Theo tôi thấy, cô ta cực kỳ hung ác.”

Cô cười khổ nói: “Anh làm sao một chút cũng không để ý vậy? Thân cận của anh lại thất bại rồi “

Bạc môi khê cong lên khoe miệng, lộ ra nụ cười tinh nghịch hiếm thấy

“Cho nên, cô nợ tôi chính là hai phần ân tình.”

4. Chương 04

Lạc Tiểu Huân bất an cúi đầu không yển, áy náy không dám gặp người khác, nhất là đối mặt với người phụ nữ đang ngồi trước mặt cô.

Người phụ nữ này khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, bảo dưỡng rất tốt, nhìn qua giống như chỉ mới ba mươi, tính tình dịu dàng, nhưng khi làm việc cũng rất kiên quyết và có tầm nhìn, đây chính là lão bản của Ngân Hàng Tương Thân, tên gọi Âu tỷ.

Lạc Tiểu Huân đã chuẩn bị tâm lý bị Âu tỷ quát ột trận, dù sao từ ngày Ngân Hàng Tương Thân thành lập cho tới giờ, chỉ có nam nữ hai bên không nhận được điện thoại thông báo mới không đến được, chưa bao giờ có chuyện bị chính thư ký tình yêu làm hỏng.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, vừa mới đi làm buổi sáng, cô đã được Âu tỷ gọi vào phòng làm việc xét hỏi.

“Xin lỗi, tại em mà mọi chuyện hỏng hết cả.” Cô cúi người thật sâu, tự biết mình đuối lý.

“Em cũng biết, xảy ra chuyện như vậy, nếu truyền ra ngoài, sẽ tổn hại rất lớn đến danh dự của ngân hàng tương thân chúng ta.”

“Em biết, tất cả đều là lỗi của em, em quá mất lý trí rồi.”

Lạc Tiểu Huân không còn cách nào khác, làm việc công tư phải rõ ràng, cô đem chuyện riêng cùng với tình cảm riêng tư vào công việc, là cái sai của cô, nếu Âu tỷ muốn trừ tiền lương của cô, cô cũng không có nửa câu oán thán.

Âu tỷ cũng không có nổi trận lôi đình, chỉ lắc đầu thở dài.

“Em ở công ty cũng đã năm năm rồi, xử sự luôn chừng mực, thành tích làm việc cũng rất tốt, chuyện như vậy phát sinh, nghiêm khắc mà nói, em cũng đáng được thông cảm, dù sao bỗng dưng bị giải trừ hôn ước, đối với phụ nữ mà nói là một cú sốc rất lớn.”

“Chuyện đã qua rồi, sau này em tuyệt đối sẽ không tái phạm sai lầm như vậy nữa, cũng sẽ không chế tình cảm của chính mình, lần này chuyện Giang tiểu thư muốn bồi thường, em nguyện ý khấu trừ vào tiền lương đền bù cho công ty.”

Âu tỷ nhìn cặp mắt quen thuộc, khuôn mặt trái xoan đoan trang xinh đẹp, trẻ tuổi, hơn nữa giả bộ kiên cường, rõ ràng trong lòng bị thương không nhẹ, bên ngoài vẫn cố làm như không có chuyện gì, cũng chịu tất cả trách nhiệm, một cô gái khiến người ta đau lòng biết bao a, giống hệt cô lúc còn trẻ.

Âu tỷ dịu dàng cười, ôn nhu nói: “Em dù sao cũng là thư ký ưu tú của công ty, cũng đã giúp rất nhiều người tìm được bạn đồng hành, vì lợi nhuận của công ty kiếm vào không ít tiền, cho dù không có công lao cũng có khổ lao, nếu như chị phạt em, không phải là lão bản này quá hà khắc hay sao? Chuyện tình cảm khiến người ta tổn thương nhiều nhất, đối lại là người khác, cũng khó mà xử lý tốt được như em, chị sẽ không khấu trừ tiền lương của em, còn bên phía Giang tiểu thư, chị đã phái người đi xin lỗi xử lý rồi, lần này coi như rèn luyện đi.”

Lạc Tiểu Huân cảm kích nhìn Âu tỷ, một chút thông cảm này làm ngực cô ấm áp: “Âu tỷ...cám ơn chị.”

Âu tỷ khẽ cười nói: “Muốn nói cảm ơn, thì phải cảm ơn Suất tiên sinh, chuyện lần này, cậu ta còn đặc biệt gọi điện thoại tới nói rõ tình hình, muốn chị đừng trách phạt em đấy.”

“Di...Thật sự? “Chuyện này đúng là ngoài ý muốn của cô.

“Cậu ấy nói hôm đó là cậu ta tự mình thấy phải giúp đỡ, nói cho chị biết nếu muốn trách tội, thì trách cậu ta là được, còn nói nếu có gây tổn thất gì cho công ty, cậu ta nguyện ý bồi thường.” Âu tỷ cười ha hả: “Thật hiếm thấy nha, tên kia bình thường nói chuyện miệng chó không phun ra được ngà voi, cứ nhiên lại đồng ý nói chuyện giúp em, có thể thấy sự có trách nhiệm và quan tâm của em, cậu ta đều để trong mắt, đem cậu ta giao cho em, quả nhiên là chính xác.”

Lạc Tiểu Huân cảm thấy kinh ngạc vô cùng, nghĩ không ra cái tên thích oán thán kia cũng có một mặt “đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi”, làm cho cô vừa cảm động vừa vui mừng, không uống phí lúc trước bản thân mình vì hấn mà tận tâm hết sức.

May là chuyện lần này, xem như hữu kinh vô hiểm*, mặc dù truyền ra có ảnh hưởng đến danh dự của công ty, nhưng là may mà cô nhiều năm qua cố gắng tổ chức vì rất nhiều nam nữ tìm được duyên lành, cho nên vẫn có rất nhiều khách hàng ở trên trang web của công ty tỏ ý ủng hộ, cũng nói sẽ tiếp tục giới thiệu cô cho những người khác.

Về chuyện cô giải trừ hôn ước, trừ Âu tỷ ra, cô cũng không muốn cho đồng nghiệp khác biết, công việc vốn là phương thức duy nhất để cô có thể rời xa chỗ của Dương Tiến Tường, cô không muốn ngay cả ở công ty cũng phải đối mặt với nghị luận của mọi người, huống chi lời nói rất đáng sợ, cô còn chưa chuẩn bị tâm lý thật tốt để tuyên bố với mọi người.

Vì chuyện rắc rối của kết hôn, một tháng qua cô buồn bã tinh thần bị tổn thương, trong lòng tiêu tụy, sau khi trải qua chuyện ngày hôm qua, trong đầu cô bây giờ, chỉ toàn là hình ảnh trước sau như hai người của Suất Vũ Sâm.

Sau khi trở về chỗ ngồi, cô bật máy vi tính, mở tài liệu, trên màn hình xuất hiện khuôn mặt anh tuần nghiêm túc kia.

Nhớ lại lúc đó, biểu hiện của hấn hết sức thân sĩ, lời ăn tiếng nói vừa phải, kinh ngạc nhất chính là nụ cười mê người kia, so với khuôn mặt lạnh như tiền trong ấn tượng kia, thật sự kém xa đến mười vạn tám ngàn dặm.

Hấn chẳng những biểu hiện ra bộ dáng một người đàn ông tốt yêu vợ, hơn nữa phản ứng rất nhanh nhạy, chăm sóc chu đáo, cùng với hình tượng nguyên bản một người đàn ông chuyên đi bới móc, vừa cố chấp lại vừa hà khắc của hấn khác nhau một trời một vực.

Công ty đá quý Vĩnh thế truyền kỳ? Vì sao trong hồ sơ hấn không có viết vào ?

Hấn lúc giao tiếp với người khác, rõ ràng biểu hiện rất tốt, hoàn toàn không giống những gì mà đối tượng thân cận từng phê bình —— nói chuyện ác độc, không biết hòa hợp tình cảm.

Nhắc đến hòa hợp tình cảm, hôm qua hấn đều xử lý tốt đẹp, lại còn giúp cô giải trừ khó khăn nữa.

Người đàn ông phản ứng nhạy bén như vậy, một chút cũng không khô khan cố chấp, hoàn toàn không giống một người từng bị hai mươi tám người phụ nữ cự tuyệt kết giao chút nào.

Hấn...có phải có ẩn tình gì khác hay không ?

Lạc Tiểu Huân nhìn ảnh chụp của hấn mà ngẩn người, nghĩ thầm nếu đã nợ anh ta một nhân tình, vì trả ơn, cô nhất định phải giúp hấn tìm được đối tượng tốt nhất, tìm được người vợ thích hợp nhất mới được.

Lần nữa gặp lại Suất Vũ Sâm, là một tuần sau.

Lúc cô xuất hiện, tầm mắt của Suất Vũ Sâm rơi ngay vào tập tài liệu cô đang cầm trên tay trước tiên, sau đó lại quay trở lại trên vẻ mặt thần bí tươi cười của cô.

“Lần này cô lại mang cho tôi ảnh chụp của ai nữa đây ?”

“Thực ra, lần này tôi mang đến, cũng không phải chân dung nữ chính.” Cô kích động mở tài liệu ra, đặt xuống trên bàn của hắn, người cũng nhiệt tình chuyển qua chỗ ngồi bên cạnh ghế sa lon của hắn, dùng ngữ điệu thận trọng nói.” Số liệu này cực kỳ quý giá, là tâm huyết năm năm trời của tôi, đương nhiên, tôi biết anh không có thời gian, lại bận rộn nhiều việc, nhưng là từ lần trước ở triển lãm, tôi nhìn thấy tiềm chất của Suất tiên sinh, cho nên ——”

“Đây rốt cuộc là cái gì ?”

“Nói tóm lại, pháp bảo của tôi, ba mươi sáu kế thân cận.”

Hắn giương mi, buồn cười hỏi: “Ba mươi sáu kế?”

“Đây là tâm đắc trong năm năm làm việc của tôi, không phải tôi khoe khoang, mặc kệ gặp gỡ đối tượng thân cận kiểu gì, tôi đều có thể khiến cho bọn họ từ thê thảm biến thành thần kỳ. từ con ếch xanh biến thành hoàng tử, điều kiện của Suất tiên sinh so với những người đó tốt hơn rất nhiều, cho nên anh chỉ cần đồng ý nghe theo những kỹ xảo thân cận của tôi, phối hợp diễn xuất, nắm chắc yếu điểm —— không phải tôi khoác lác, pháp bảo của tôi, cho tới bây giờ chưa cho ai xem qua, bởi vì đây là vũ khí bí mật để tôi tác hợp cho người khác...”

Cô thao thao bất tuyệt mang kế hoạch của mình nói cho hắn nghe, thậm chí vô tư chia sẻ bí quyết của mình, nói cả ngày trời, cũng không thấy hắn có bất kỳ phản ứng hay biểu tình gì, ngược lại là cặp mắt như đang đánh giá khuôn mặt của cô suy tư cái gì đó, tâm tư không để ý đến lời của cô.

“Suất tiên sinh, anh có đang nghe sao?”

Suất Vũ Sâm không có trả lời cô, ngược lại đem hai tay khoanh trước ngực, một tay lại còn xoa xoa cằm, tầm mắt lướt qua trên mặt cô cùng trên người, như là đang đánh giá vài thứ (ách, sao bộ dạng này của anh giống Sở Khanh quá vậy) , hại cô cũng mặc danh kỳ diệu phải kiểm tra chính mình, xem xem bản thân có chỗ nào không ổn ? Là quần áo có vấn đề? Hay là tóc bị rối ?

“Suất tiên sinh, tôi...có chỗ nào không ổn sao ?”

Hắn cuối cùng cũng mở miệng, nhưng lại hỏi một vấn đề chẳng liên quan.

“Tối nay cô có bận gì hay không? “

“Ách....không có.”

“Có thể phiền cô cùng tôi tham gia một bữa tiệc được hay không ?”

“A? Cái này....không được đâu.”

“Tại sao không được ?”

“Bởi vì...” Bởi vì ánh mắt hắn nhìn chăm chú người ta, làm cho cô có cảm giác như bị tính kế, đột nhiên nghĩ được một bầu không khí bất ổn, đầu óc cô cũng xoay chuyển rất nhanh, lập tức tìm một cái cớ. “Bởi vì tôi đột nhiên nhớ ra, tối nay tôi có hẹn.”

Bình thường vào lúc này, người bình thường sẽ ngại ngần không nài ép người ta, nhưng cô đã quên mất, Suất Vũ Sâm đâu có phải là “Người bình thường.”

Bình thường vào lúc này, người bình thường sẽ ngại ngần không nài ép người ta, nhưng cô đã quên mất, Suất Vũ Sâm đâu có phải là “Người bình thường.”

“Hủy đi.” Hắn ra lệnh.

“Hả? Vậy sao được ?”

“Dù sao đây cũng là cô lấy có.”

Một câu nói hại cô tạm thời đình chỉ hô hấp, vẻ mặt cứng ngắt.

Làm sao lại có người có thể không thềm kiềng nể mà trực tiếp đập đổ lời nói dối của cô, ngay cả mặt mũi cũng không thềm để lại cho? Lạc Tiểu Huân nhin không được có chút phát cáu.

“Đây gọi là cự tuyệt một cách lịch sự có được hay không, chẳng nhẽ anh thích bị cự tuyệt đến mất mặt sao?”

“Cô không thể cự tuyệt.”

“Tại sao?”

“Bởi vì cô nợ tôi một nhân tình.”

Thật là thẳng thắn,, giết người phá cửa không thấy máu, muốn ở trước mặt người đàn ông này duy trì sự lễ phép, thật đúng là không phải người bình thường có thể làm được, vốn trong lòng cô mang đầy cảm kích, cảm thấy biểu hiện yêu thương của ngày hôm đó có thể lên thiên đường được rồi, chưa được vài ngày, người này lại hiện nguyên hình, dùng nhân tình đến ép buộc cô, hơn nữa nói xong, mặt không đỏ khí không suyễn, cứ như là chuyện đương nhiên.

Cô không phải là người thiếu nhân tình người ta không trả, cũng không muốn lấy oán báo ân, nhưng mà cô càng muốn đi làm về, ở nhà được ung dung thông thả ngồi xem TV a.

Trong lòng cô giãy dụa, thử xóa bỏ ý nghĩ trong đầu hần: “Nhưng là..tôi không có lễ phục tham gia tiệc rượu.

“Tôi đưa cô đi mua ngay bây giờ.”

Hần cứ như vậy mà định án, làm ra quyết định, đứng dậy lập tức hành động, làm cho cô thiếu chút nữa không phản ứng kịp.

” Ê? Chờ, chờ một chút, tôi còn phải đi làm a.”

“Phục vụ tôi, không phải là đang đi làm sao, đi thôi.” Không chờ cho cô có cơ hội cự tuyệt, hần lôi kéo cô, đi ra ngoài, lập tức đi mua lễ phục dạ hội mặc cho đêm nay.

Suất Vũ Sâm mở cửa xe, trực tiếp đưa cô đến cửa hàng trang phục đặt riêng.

Vừa bước vào cửa, đã thấy nhân viên của cửa hàng tiến lên lễ phép chào hỏi, tựa hồ như hắn là khách quen ở chỗ này, bởi vì nhân viên cửa hàng cũng nhận ra hắn.

“Chọn một bộ lễ phục dạ hội hợp với cô ấy, tối nay sẽ mặc.”

Dưới mệnh lệnh của hắn, nhân viên nữ của cửa hàng thân thiết chào hỏi cô, dẫn cô đến một gian thay quần áo rộng lớn thoải mái, đo đúng số đo ba vòng của cô, sau đó chọn lấy năm bộ lễ phục màu sắc và kiểu dáng khác nhau, mời cô mặc thử.

Vừa nhìn thấy giá tiền đề trên nhãn hiệu, con người Lạc Tiểu Huân trong nháy mắt tròn tròn, tròn mắt thiếu chút nữa rớt ra ngoài, nhưng vẫn mạnh mẽ bình tĩnh ngoắc ngoắc tay hắn, ý bảo hắn ghé tai lại gần.

“Này, mấy bộ đồ này đều trên vạn đồng nha...”

“Thì làm sao?”

“Một tháng tiền lương của tôi cũng không đến ba vạn đồng, mà bộ đồ kia đã bảy vạn đồng, anh muốn hại chết tôi à?”

“Tôi mua.” Hắn không nói thừa lời nào.

Cô thật đúng là bị hào khí của hắn dọa mất rồi, quái lạ trùng hắn.

“Anh thật sự muốn trả tiền?”

“Nếu không thì sao? Cô định trả cùng tôi sao?”

Cô vội vàng lắc đầu.

“Vậy còn có vấn đề gì nữa không?”

“Không có.” Cô lập tức ngoan ngoãn trở về phòng thay quần áo, nghe Đại lão gia hắn ra lệnh, thay quần áo.

Sau một hồi trang điểm, khi cô mặc lễ phục dạ hội từ phòng thay đồ bước ra, trong ánh mắt hắn, hiện lên một tia sáng kinh diễm.

Quả nhiên là Phật muốn kim trang, người cần ăn mặc, phong cách của nhà thiết kế nổi tiếng quả có khác, bất luận là từ chất liệu gì, kiểu dáng cùng những đường cắt, không chỉ lộ ra vẻ nữ tính của cô, mà còn tôn lên đường cong thướt tha trên cơ thể, ngay cả chính bản thân cô cũng yêu thích không muốn buông tay, mà Suất Vũ Sâm lại cứ nhìn chăm chăm vào cô, làm cho gương mặt cô không khỏi nóng lên.

“Bộ này được chứ ?” Cô có chút ngại ngần hỏi.

Hắn bất khả tư nghị* mà gật đầu: “Không ngờ cô ăn mặc lên, cũng là nhân khuông nhân dạng .”

*không thể tưởng tượng nổi; huyền diệu.

Cô thở phì phì phồng mang trợn má, trừng mắt: “Anh không nói những lời như vậy không được sao ?”

“Tôi chỉ nói sự thật.”

“Khó trách phụ nữ bị anh hù dọa cho chạy mất.”

“Phụ nữ thích nghe lời ngon tiếng ngọt ?”

Cô sửa lại: “Phụ nữ là thích nghe đàn ông nói lời ngon tiếng ngọt khi họ thật sự có tâm ý.”

Thật là, ngay cả một lời ca ngợi cũng không biết, khó trách tên này luôn khiến phụ nữ chạy mất dép, cô bắt đầu hoài nghi hôm đó ở triển lãm, biểu hiện đầy phong độ của hắn chỉ là nhất thời “Thất thường”.

Sau khi mặc đồ xong, cô đứng trước gương xoay qua rồi xoay lại. Cái đẹp sẽ khiến phụ nữ vui vẻ, vui vẻ sẽ làm cho phụ nữ trở nên đẹp hơn, điệu bộ tung tăng của cô, bị Suất Vũ Sâm ở một bên thu hết vào trong đáy mắt, khóe môi không tự giác khê nhếch lên.

Hắn hào phóng thanh toán tiền, lại còn mang cô đi mua đồ phụ kiện cho xứng với bộ lễ phục, như là xách tay, giá tiền cũng phải hơn vạn đồng, tuy nói là hắn yêu cầu muốn cô đóng làm bạn gái, nhưng là phung phí nhiều tiền như vậy, ít nhiều làm cho cô không an tâm, cô không phải loại người đi chiếm tiện nghi của người khác, vốn nghĩ muốn từ chối, một cái xách tay cũng chẳng nói lên cái gì, mua thật sự lãng phí, nhưng hắn vẫn kiên quyết, nói rằng bạn gái hắn không thể quá giản dị, vậy sẽ làm cho hắn mất thể diện.

Về mặt của hắn, giống như chỉ cần thể diện, không cần biết giá cả bao nhiêu.

Cô không nhận được mà liếc hắn khinh bỉ một cái, nếu hắn thích sĩ diện như vậy, cô cần gì phải nhiều chuyện tiếc tiền hộ hắn a? Vậy cứ theo hắn thôi, dù sao có tiền chính là lão đại.

Tiếp theo, hấn lại mang cô đến cửa hàng của công ty Vĩnh Thế Truyền Kỳ, muốn cô chọn một vài thứ trang sức tương xứng, sau khi chuẩn bị an bài tất cả xong, thời gian cũng không sai biệt lắm.

Ngồi trên xe của Suất Vũ Sâm, lướt nhanh đến nơi tổ chức dạ tiệc, bước tới cửa khách sạn, cô khoác lấy cánh tay của Suất Vũ Sâm, sóng vai bước vào hội trường.

Người tới tham gia tiệc rượu rất đông, Lạc Tiểu Huân tò mò hết nhìn đông rồi lại ngó tây, bởi vì cô thực sự đói bụng rồi, giữa trưa ăn không được bao nhiêu, giờ đã là bữa tối, bụng lại càng biểu tình dữ dội.

Mới bước vào không lâu, cô liền chú ý đến một bàn dài mỹ thực cùng với hoa tươi bày ra trước mắt, đặt ở giữa hội trường, có tháp bánh ngọt, rượu cocktail, còn có các loại điểm tâm theo phong cách phương Tây.

Cô nuốt nước miếng, mắt không nỡ dời đi, thẳng ngoác nhìn chăm chăm, bất quá nếu cô đến để đền đáp nhân tình, nhất định phải diễn vai bạn gái hấn thật tốt, bởi vì vừa mới tiến vào đại sảnh, cô liền chú ý tới quan hệ của Suất Vũ Sâm rất rộng rãi, làm cho cô cũng trở thành tiêu điểm để người khác đánh giá.

Cô xứng chức sấm vai nhân vật của mình thật tốt, ưu nhã, mềm mại, tự nhiên đúng mực, cô cảm giác được, đây là điều hấn muốn, bởi vì từ lúc tiến vào, một giây bắt đầu, cô liền chú ý tới thay đổi của hấn, như là biến thành một người khác hoàn toàn.

Không thấy một Suất Vũ Sâm nghiêm nghị, nói chuyện ngay thẳng đâu, hấn bây giờ, nói nói cười cười, hài hước hào phóng, phảng phất như một người giàu kinh nghiệm trên thương trường, mà vẫn không mất đi phong độ thân sĩ.

Chuyện này rất bình thường, tựa như lúc cô đối mặt với khách hàng, sẽ thu hồi bản tính của chính mình, lộ ra nụ cười chuyên nghiệp.

Chỉ bất quá, người này nếu có thể dùng sự chuyên nghiệp này của hấn lúc đi gặp đối tượng thân cận thì tốt quá.

Mất thấy hấn cùng với bạn bè đang nói chuyện hăng say, cô nghĩ thầm, rời đi một lúc kiểm chút đồ ăn chắc không sao.

Cô vừa mới nghĩ muốn bước đi, giây tiếp theo, bên hông đột nhiên bị một cánh tay mạnh mẽ ôm trở về, hại cô không cẩn thận một cái, ngã vào trong lòng hấn.

“Làm cái”

“Suyt, đừng nói gì.” Hơi thở của hấn đến bên tai cô, dùng thanh âm chỉ có hai người mới nghe thấy được.” Cứ như vậy, đừng nhúc nhích.” Bên tai truyền đến lời thỉnh cầu, hơn nữa trong giọng nói tựa hồ như có áp lực nào đó.

Hấn khấn trương , xuyên thấu qua cánh tay ôm vào bên hông truyền đến cô,cùng lúc khi hấn mở miệng, cô cũng đành chỉ giã dựa, đồng thời trong lòng có chút kinh ngạc. Dù rằng hấn dùng động tác ái muội như vậy, nhìn vào giống như đang thì thầm với cô những lời thân mật, nhưng trên thực tế hoàn toàn không phải như vậy, sự khác thường của hấn làm cô không khỏi đề cao cảnh giác, tò mò rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ?

Suất Vũ Sâm có lẽ là một tên đầu rùa, lại hay chọc cho người ta tức giận, nhưng tuyệt đối không thừa cơ mà ăn đậu hủ của cô, cô biết, hẳn không phải người như vậy.

Nếu vậy thì chuyện gì làm cho cử chỉ của hắn đột nhiên khác thường. Cố ý giả vờ thân mật với cô ?

“Cười lên một cái.” Bên tai truyền đến tiếng thì thầm.

Cô phối hợp nặn ra một nụ cười, hơn nữa là nụ cười phi thường kiều mỹ, bởi vì cô cảm giác được đây là thứ hắn muốn.’

Trên mặt vẫn duy trì nụ cười, giống như đang cùng hắn tán tỉnh, cũng dùng thanh âm chỉ có hai người nghe thấy nói với hắn: “Xảy ra chuyện gì ?”

“Bọn họ tới.”

“Ai tới ?”

Không cần hắn trả lời, cô rất nhanh chóng biết được đáp án.

“Vũ Sâm.”

Có người gọi hắn, Lạc Tiểu Huân tò mò quay đầu lại theo giọng nói. Đứng ở trước mặt bọn họ, là một đôi nam nữ, nam đeo kính mắt viền vàng nhã nhặn, thoát nhìn như giáo sư đại học, nữ nhìn qua ôn nhu nhân thực, là một giai nhân xinh đẹp.

Ngay khi cô nhìn thấy cô gái, không hiểu sao, có một loại cảm giác như đã từng quen biết.

“Hi, đại ca.” Suất Vũ Sâm mở miệng tươi cười, chào hỏi đôi nam nữ, Lạc Tiểu Huân đứng ở một bên càng thêm tò mò, nguyên lai người đàn ông nhã nhặn này là anh trai của Suất Vũ Sâm, cô nhớ rõ trên tư liệu của Suất Vũ Sâm, hẳn có một người anh.

Ánh mắt của đôi phương rơi xuống trên người Lạc Tiểu Huân, giống như cực kỳ có hứng thú với cô.

“Không giới thiệu quý cô đây một chút sao ?” Nam tử nhã nhặn cười hỏi.

“Đây là đại ca của anh, còn có đại tẩu tương lai.” Suất Vũ Sâm giới thiệu cho cô, cũng xoay ra hướng hai người kia giới thiệu. “Cô ấy là Tiểu Huân.”

A, ngay cả xưng hô cũng biến thành thân mật rồi?

Lạc Tiểu Huân tò mò nhìn Suất Vũ Sâm, nụ cười của hắn ôn nhu vô cùng, hoàn toàn là một người đàn ông mang một cái mặt nạ hoàn mỹ, cô cực kỳ khẳng định, tên này đột nhiên biến thành thân sĩ khiến kẻ khác nổi da gà, khẳng định có liên quan đến hai người trước mắt.

“Đại ca hảo, đại tẩu hảo.”

Miệng ngọt, vốn là một trong những ưu điểm của cô, cô quyết định sắm vai hình mẫu mà Suất Vũ Sâm hy vọng, cho hắn mười phần thể diện >_____

Trong lúc giao thiệp tán gẫu, cô đối mặt với đủ loại khách hàng khó chơi kỳ quái, mà lời ăn tiếng nói ưu nhã, trên mặt vĩnh viễn nở nụ cười, cô không cần giả bộ cũng có thể biểu hiện tự nhiên, cũng rất rõ ràng đôi phương đang đánh giá cô.

Quả không ngoài dự kiến, thái độ của cô rất nhanh đạt được sự tán thưởng trong mắt đối phương, hơn nữa người đàn ông kia thân là “đại ca” của hắn, lại càng dùng ánh mắt nhìn em dâu để nhìn cô, trong mắt lộ ra sự vui mừng, tựa hồ như còn có một phần.... an tâm ?

Bởi vì có liên quan đến công việc, cho nên cô biết đoán được ý tứ qua lời nói và sắc mặt.

Cô đánh giá vị đại ca này, ánh mắt của anh ta rất dễ đoán được, không giống như Suất Vũ Sâm rất khó để suy đoán, mà tướng mạo của anh ta cùng với Suất Vũ Sâm có chút tương tự, nhưng có phong độ của một người trí thức hơn, cũng có sự nho nhã và trầm ổn của học giả, bất quá nếu so sánh, không nói đến cá tính, chỉ xét về tướng mạo thôi, cô vẫn thích tích cách mang chút lãnh khốc của Suất Vũ Sâm hơn.

Cô cảm thấy có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào cô, tò mò nhìn lại chủ nhân của ánh mắt kia, chính là vị đại tẩu tương lai kia, nghe bọn họ giới thiệu, thì cô gái này tên là Chung Tuyết Mai.

Cô gái nhìn cô mỉm cười, cô cũng gật đầu đáp lễ, trong lòng có một chút cảm giác quen thuộc mơ hồ, nhưng mà cô chắc chắn chưa từng gặp qua cô gái này nha.

Nếu như cô đã gặp qua đối phương, khẳng định sẽ không quên, bởi vì năng lực nhận biết của cô rất tốt, nhưng cô quả thật không nghĩ ra đã gặp cô gái này ở đâu, ba chữ Chung Tuyết Mai này nghe cũng rất xa lạ.

Khi Suất Vũ Sâm cùng đại ca hắn nói chuyện với nhau, lợi dụng lúc rảnh rỗi, cô cuối cùng cũng có cơ hội chuồn đi kiểm đồ ăn ngon rồi.

Đêm nay cô đã đóng tốt vai một người bạn gái, tin rằng chuồn đi một chút đến bên cạnh ăn chút điểm tâm cũng không quá đáng đi ? Những món điểm tâm này vừa đẹp mắt lại có hương vị ngọt ngào ngon miệng, còn có trứng cá muối và gan ngỗng, đều là những món chỉ có khách sạn xa hoa mới có.

Cô nếm chút điểm tâm, vừa uống chút rượu nhạt, có chút ngà ngà say, vì vậy cô bước tới ban công hít thở một chút.

Nhìn ánh trăng, gió đêm từ từ thổi tới, bầu không khí pha chút lạnh lạnh, có lẽ tiếp theo, cô nên tổ chức loại tiệc rượu như thế này, nam nữ đều mặc lễ phục, nhất định sẽ rất được hoan nghênh,

“Thì ra cô ở chỗ này ?”

Không cần quay đầu, nghe giọng cũng biết là Suất Vũ Sâm.

Hai bên trái phải của cô, là hai cánh tay của đàn ông, mà cô, đang bị vây giữa hai cánh tay đó. Cô rất rõ ràng, cử chỉ này của hắn hoàn toàn là diễn trò, thân phận của cô hôm nay, không chỉ là bạn gái của hắn, mà là “Người yêu” thân mật.

“Nói chuyện với đại ca anh xong rồi ?”

“Chỉ nói chút chuyện nhà.”

Ánh mắt hắn nhìn về phía xa xa, ánh sáng mơ hồ, làm cho khuôn mặt kia lộ ra vẻ âm u, là nhìn nhằm sao ? Cô làm sao lại cảm thấy hắn hình như không được vui.

Cô nghiêng đầu, thưởng thức tướng mạo anh tuấn của hắn. “Quả nhiên là anh em, anh cùng với anh trai nhìn rất giống nhau.”

“Rất nhiều người nói như vậy.” Ánh mắt hắn chợt ảm đạm rủ xuống, cùng với màn đêm trống trải hòa làm một khối.

“Đại tẩu tương lai của anh cũng rất đẹp, rất nữ tính, lúc cười lên làm cho người ta có cảm giác như một tiểu nữ nhân khiến người ta yêu thương, hơn nữa khí chất cũng rất hơn người.”

“Thật sự ?”

“Hơn nữa — ai nha.” Phảng phất linh quang chợt lóe, cô đột nhiên nhớ tới cái gì.

Suất Vũ Sâm thu hồi ánh mắt, rơi vào trên mặt cô, nhìn chằm chằm ánh mắt quái dị của cô.

“Làm sao vậy ?”

“Tôi đã nói mà, đại tẩu anh làm sao có thể nhìn quen mắt như vậy, nguyên lai cô ấy nhìn rất giống La tiểu thư lần trước cùng anh kết giao nha.”

Ánh mắt hắn cứng đờ, lập tức phủ nhận: “Không giống.”

“Làm sao lại không giống, anh nhớ lại mà xem ——di ? Cô ấy hình như cũng có điểm giống Quý tiểu thư kia.”

Lạc Tiểu Huân nhướn mày, càng nghĩ càng thấy không đúng, cẩn thận nhìn chăm chú vị hôn thê của đại ca hắn, thì thào nói: “Kỳ quái, tôi nhìn thế nào, cũng cảm giác được cô ấy ——

cô bỗng dừng dừng lại, như là màn sương mù trong đầu đột nhiên tản đi, suy nghĩ cũng thông suốt sáng tỏ, bình tĩnh đại ngộ trừng mắt nhìn hắn.

“Anh thích cô ấy?”

Những lời này giống như thiên lôi đánh thẳng vào trái tim hắn, làm hắn kinh sợ, lập tức lên tiếng ngăn lại: “Đừng nói bậy! “

Nguyên bản cô chỉ đoán như vậy, nhưng nhìn thấy phản ứng kịch liệt của Suất Vũ Sâm, cô lập tức hiểu ra mình đoán đúng rồi.

“Tôi không có nói bậy, vừa rồi tôi vẫn cảm thấy như đã gặp qua cô ấy ở chỗ nào đó, bây giờ tôi rất cục nhớ ra, anh kết giao với hai mươi tám người phụ nữ, trên người mỗi người đều có bóng dáng của cô ấy/”

Ánh mắt của Suất Vũ Sâm trong nháy mắt ngưng tụ, như là vết thương được che dấu cẩn thận, lại bị người ta hung hăng vạch ra, khiến trong lòng hắn đau xót, cũng hỗn loạn không chịu nổi.

Quai hàm của hắn cứng lại giống như muốn cắn chính hàm răng của mình, bàn tay cũng siết chặt.

Lạc Tiểu Huân rất cục bực bình tĩnh đại ngộ tất cả đã xảy ra chuyện gì, cô đã nói mà, một người có ngoại hình ưu tú, điều kiện tốt lại là người đàn ông độc thân hoàng kim, làm sao có chuyện không tìm được vợ? Nguyên lai không phải là do tính cách hắn có vấn đề, mà là hắn căn bản không muốn thân cận.

Cô không dám tin trừng mắt nhìn hắn, như là một câu đố trong nháy mắt được giải đáp, mà đáp án lại khiến người ta thật khiếp sợ,

“Trời ạ, thì ra là có chuyện như vậy, anh một mực tìm kiếm những người giống cô ấy, như là cho dù có tìm thế nào, anh cũng không hài lòng, cho dù kết giao rồi, anh cũng vô tâm, bởi vì trái tim anh trước sau không có đặt ở trên người bọn họ.”

“Đừng nói nữa ! “Hắn thấp giọng gạt bỏ, sắc mặt vô cùng khó coi, nhưng Lạc Tiểu Huân dưới sự kích động, căn bản không có cách nào im mồm.

Cô sớm nên nghĩ ra mới phải, lúc nhìn thấy Chung Tuyết Mai, cô đáng lẽ phải đem tất cả sự kiện xâu chuỗi lại mới đúng, sau khi nghĩ thông suốt, cô càng thêm tức giận, bởi vì cô phát hiện, bản thân đã bị lợi dụng.

Cô không để ý đến Chung Tuyết Mai đang đi về phía bọn họ, nhưng Suất Vũ Sâm thì có.

Bí mật hắn chôn sâu trong lòng, không ngờ rằng lại bị cô gái nhỏ này nhìn thấu rồi, mà cái miệng của cô lại không hề che giấu mà đem bí mật của hắn công bố cho cả thiên hạ, làm cho sắc mặt hắn càng thêm xanh mét.

Hắn hiểu rằng, ngay lúc này muốn cho cô gái này câm miệng, chỉ có một biện pháp duy nhất.

“Người anh yêu, căn bản chính là Chung ——”

Hắn một phen ôm ghì lấy cô vào trong lòng, trước khi cô nói ra ba chữ kia, hung hăng khóa lại cái miệng nhỏ nhắn kia.

5. Chương 05

Trong vòng ba giây đồng hồ, đầu óc của cô hoàn toàn trống rỗng,

Bờ môi ẩm áp bao phủ lên cái miệng nhỏ mềm mại của cô, ngăn chặn những lời còn chưa thoát ra khỏi miệng của cô.

Vốn là người luôn luôn phản ứng không tồi, lại ngây ngẩn cả người, một lúc lâu sau, cô cuối cùng mới chậm nửa nhịp ý thức được rằng Suất Vũ Sâm đang hôn cô.

Trời ơi! Hấn hấn hấn — lại dùng miệng để che kín bờ môi của cô.

Cô muốn đẩy hắn ra, nhưng lại phát hiện hai tay đã mềm nhũn, hai chân hình như cũng sắp đứng không vững, ngọn lửa nóng bỏng chạy toán loạn như muốn thiêu đốt tâm trí cô, toàn bộ suy nghĩ đều hỗn loạn.

Người đàn ông chết tiệt này ôm cô quá chặt, làm cô sắp không thở nổi nữa rồi.

Ánh trăng đêm nay rất, đẹp, ánh sáng màu bạc chiếu lên ban công, một đôi tình nhân đứng dưới bầu không khí mỹ lệ đó, ôm hôn nhau, rất bình thường, người đi qua cũng không có ý tứ đánh gãy bọn họ.

Suất Vũ Sâm hôn người ở trong lòng, khoe mắt mơ hồ nhìn thấy bóng người bên ban công, dừng ở đằng kia không dám tiến về phía trước, ánh mắt cô đơn nhìn hai người bọn họ, không lâu sau, cuối cùng cũng chờ được người nọ buồn bã rời đi, biết đã lừa gạt được đối phương, Suất Vũ Sâm mới bằng lòng buông tha ôi của cô.

Thật vất vả mới lấy lại được dưỡng khí, Lạc Tiểu Huân liếc mình hít vào, đồng thời vừa tức giận vừa xấu hổ trừng mắt nhìn hắn.

“Anh phát bệnh thần kinh à!”

“Nhỏ giọng một chút, cô ấy vừa mới tới đây.”

“Ai tới ?”

“Chính là cô ấy.”

Cô đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nhưng lại càng thêm phần nộ, nguyên lai hắn che miệng của cô, không chỉ sợ cô nói lỡ mồm, còn thuận đường biểu diễn cho người khác xem.

“Anh, anh...” Cô tức giận đến mức ngay cả mồm miệng lạnh lợi thường ngày cũng biến thành nói lắp.

“Xin lỗi, tôi không thể để cho cô ấy nghe thấy cuộc nói chuyện vừa rồi giữa chúng ta.”

“Nhưng anh cũng không thể bừa bãi hôn tôi a!” Nắm tay hướng thẳng ngực hắn đấm một cái.

“Cô làm tôi không còn cách nào khác, bọn họ đều nghĩ cô là bạn gái của tôi, tôi không thể thất bại vào phút cuối.”

“Tôi quản anh làm việc lời lỗ bao nhiêu? Anh mau buông tôi ra!”

“Cô đừng kích động.”

“Tôi có thể không kích động sao? Anh lợi dụng tôi, hại tôi làm việc phí công, bây giờ lại hôn tôi, chỉ vì muốn bịt miệng tôi, Suất Vũ Sâm, anh thật ghê tởm!”

Cô luôn luôn rất biết tiết chế trước mặt người khác, giờ lại bị hắn làm cho phát bực rồi, ngay cả trước mặt bạn trai cũ Dương Tiến Tường, cô cũng chưa từng phát điên như vậy, đơn giản là bởi vì cô rốt cục cũng hiểu ra, thì ra hơn một năm qua bản thân thành tâm thành ý giúp hắn tìm đối tượng, sắp xếp thân cận, trừ tính toàn bộ công việc, chịu khó chịu khổ giống như một tên nô tì, đến cuối cùng lại phát hiện ra bản thân bị hắn lợi dụng.

Người đàn ông này, căn bản không có ý định tìm lão bà.

Suất Vũ Sâm cố gắng trấn an cô, từ trước đến nay chưa từng thấy cô giương nanh múa vuốt như thế bao giờ,

xem ra chính mình thực sự làm cô tức giận rồi.

“Cô kích động như vậy, tôi không dám buông cô ra.”

Sự mất khống chế của cô, làm cho hắn cảm thấy có lỗi vô cùng. Được rồi, là hắn không đúng, nhưng mà hắn không có quyền lựa chọn, chuyện đã tới nước này, hắn không thể để cô phá hư kế hoạch của hắn.

Để tránh cho người khác chú ý, hắn không thể để cô trở lại đại sảnh vào lúc này, ngược lại kéo cô vây ở lan can sân thượng, dùng chính thân thể mình che chắn tầm mắt của mọi người.

“Anh tránh ra!” Cô phẫn hận nói.

“Đáp ứng tôi, đừng để cho những người khác biết.”

“Anh lại còn muốn tôi tiếp tục giúp anh lừa gạt người khác ?”

“Tôi chỉ là bất đắc dĩ.”

“Tôi không tin! Anh nếu không buông tôi ra, có tin tôi sẽ kêu cứu không hả?”

“Nếu như vậy, tôi cũng chỉ còn cách tiếp tục che miệng cô lại.”

Hắn thực nghiêm túc, ánh mắt kiên định nói cho cô biết, để đạt được mục đích, hắn không ngại hôn lại cô, cho đến khi cô thỏa hiệp mới thôi, đây không phải là thỉnh cầu, mà là hắn nhất định phải làm như vậy.

A a a — thật là đáng ghét mà ! Hắn lại còn uy hiếp muốn đoạt lấy nụ hôn quý giá của cô, làm cho cô sợ hãi lập tức ngậm miệng lại, chỉ sợ hắn thực sự lại hôn tiếp.

Cô chẳng những bị vây chặt không thể động đậy, hơn nữa càng giãy dụa, lại càng bị hắn ôm thật chặt, cô cảm thấy bộ ngực của chính mình cọ xát vào ngực hắn, thật là lỗ vốn mà TT_____TT !

Gương mặt hồng lên vì tức giận, phủ thêm một tầng hơi nóng, trừ bỏ Dương Tiến Tường, cô chưa từng thân mật với người đàn ông nào như vậy.

Hắn so với Dương Tiến Tường cao hơn, cũng cường tráng hơn Dương Tiến Tường, mà lúc hắn uy hiếp nói hôn cô, ánh mắt thiêu đốt tựa như hổ báo đang nhìn thẳng vào con mồi, làm cho ruột gan nhảy nhót, hơi thở của hắn, trong khoảng cách gần gũi, có thể bất cứ lúc nào che lại cái miệng của cô.

“Rõ ràng là bắt nạt người khác mà...” Hốc mắt cô đỏ lên, ủy khuất giống như chỉ chực rơi lệ đến nơi, khiếp sợ giống như một kẻ đáng thương đang bị trói, lên án hắn ức hiếp người khác.

Thấy cô muốn khóc, hắn ngẩn ra, ánh mắt vốn sắc bén lập tức mềm xuống, ý định ban đầu của hắn cũng không phải vậy, cũng không phải cố ý muốn uy hiếp cô như vậy, hắn chỉ là — chỉ là — a —

“Xin lỗi.”

“Anh phi lễ tôi...” Cô cúi mặt xuống, cúi đầu thâm nức nở, làm hắn càng cảm thấy áy náy.

“Cô đừng khóc, tôi chỉ dọa cô thôi.: Hắn vội vàng dỗ dành cô, giảm bớt tính cảnh giác, hai tay đang ôm chặt lấy cô cũng dần lơ lửng, một lúc sau, cô đột nhiên bất ngờ dùng giày cao gót dùng sức giẫm xuống giày của hắn.

“Ngô —shit!”

Suất Vũ Sâm đau đến biến sắc, nhân cơ hội này, Lạc Tiểu Huân thoát khỏi cái ôm của hắn, nhấc lên váy lên, như là cô bé Lộ Lem lúc nửa đêm, lướt qua đám người, vội vàng chạy về phía cổng đại sảnh, thoát khỏi tên hoàng tử xấu xa kia.

Cả buổi sáng, Lạc Tiểu Huân nhìn màn hình vi tính, nhưng công việc vẫn không có gì tiến triển.

Sau khi gọi vài cuộc điện thoại, thời gian còn lại cô đều ngẩn người, mà lúc cô ngẩn người, suy nghĩ cũng không nhân rồi, đầu óc đều tràn ngập hình ảnh Suất Vũ Sâm hôn cô tối hôm qua.

Cô phần hận khó tiêu, mặc dù đây không phải nụ hôn đầu tiên, nhưng cũng là rất quý giá, hẳn làm sao có thể bừa bãi đánh cắp nụ hôn của cô !

Trừ bỏ tức giận vì hắn cưỡng hôn cô, cô cũng tự hỏi, không biết có nên đem chuyện động cơ đi thân cận của Suất Vũ Sâm nói cho Âu tử biết hay không ?

Kỳ thật, chuyện này cũng đâu cần phải do dự, cho dù hẳn là bằng hữu tốt của Âu tử, chỉ cần động cơ không thuần khiết, thì nên loại bỏ tư cách của hắn, bởi vì kiểm định phẩm chất của khách hàng, chính là nghĩa vụ của thư kí tình yêu nha!

Tiếng chuông điện thoại chợt vang lên, kéo cô quay trở về khỏi suy nghĩ miên man, ổng nghe truyền đến điện thoại của tiếp tân.

“Tiểu Huân, có khách hàng tìm cô, đang ở trong phòng khách.”

“Cám ơn, tôi biết rồi.”

Cô khép lại tâm tư, đứng dậy, thuận tiện cầm theo tài liệu, đi về phía phòng tiếp khách, lúc cô vừa thấy người ở đó, nụ cười vốn rạng rỡ như ánh nắng mùa xuân tươi đẹp, lập tức hóa thành mây đen dày đặc lạnh lẽo.

“Anh tới đây làm gì?” Đôi mắt sắc xảo hiện lên một tia lạnh lẽo, bởi vì đang ngồi chờ ở phòng tiếp khách, chính là kẻ cô không muốn nhìn thấy nhất Suất Vũ Sâm.

Trong lòng cô thầm mắng, nhân viên trực điện thoại mới tới đúng là chẳng biết cái gì, mà cô cũng quên mất không hỏi rõ ràng.

Suất Vũ Sâm không nhịn nổi xấu hổ đến toát mồ hôi, sát khí thật là nặng a.

“Cô đối với khách hàng, không phải trước sau như một vẫn duy trì tươi cười sao?”

“Đó là với người, đối với súc sinh thì không nhất định.”

Thật bi thảm, địa vị của hắn đã từ nhân loại giáng cấp xuống thành súc sinh.

Hắn thở dài: “Cô vẫn còn đang giận tôi?”

“Cái này mà cũng phải hỏi sao?”

“Tôi hôm nay là tới để xin lỗi với cô.”

Cô cảm sung liên thanh nhắm vào hắn, nếu hắn có dũng khí nhảy qua Lôi Trì một bước, liền cho hắn biến thành tổ ong vò vẽ luôn.

Suất Vũ Sâm nhíu mi, vẻ mặt dờ khóc dở cười, “Cô...tại sao lại cuộn tài liệu lại như vậy, lại còn nhắm vào tôi ?” Tư thế của cô gái nhỏ này, làm hắn không biết nên khóc hay nên cười, cảm giác giống như đang giương súng lên.

“Anh không phải muốn nhận lỗi sao ? Mau xin lỗi a!” Cô lạnh nhạt nói.

Hắn sợ run, sau đó mới xấu hổ e hèm mấy tiếng.

“Khụ...tôi tới đây, trình trọng nói lời xin lỗi với cô.”

“Tôi nghe rồi, anh có thể đi.” Cô xoay người muốn đi.

“Chờ một chút.” Hắn giơ tay định kéo cô lại, nhưng vừa mới chạm vào, cô liền đột nhiên xoay người, bày ra điệu bộ như đang giơ đao lên đối với hắn.

Hắn vội vàng giơ hai tay lên đầu hàng, cười khổ nói: “Không cần phản ứng thái quá như vậy, tôi cũng không phải sắc lang.”

Câu trả lời của cô, là một tiếng cười nhạt hừ lạnh.

Cô gái này một khi nóng giận, thật đúng là khiến cho người ta có điểm chống đỡ không nổi, Suất Vũ Sâm đột nhiên thật hoai niệm cô gái mặc kệ hấn gây khó dễ như thế nào, cũng có thể mặc gió mặc mưa nở nụ cười, cho dù là nụ cười để tiếp khách, cũng tốt hơn vẻ mặt đờ đờ sát khí trước mắt.

“Tôi có thể hiểu được tại sao cô lại tức giận, đích thực là tôi không đúng, tôi không nên lừa gạt cô.”

“Khách hàng đến với tôi, có rất nhiều người để tâm tìm kiếm đối tượng, cũng rất chăm chỉ nỗ lực dành thời gian và tình cảm, mặc kệ điều kiện của bọn họ có tốt hay không, hoặc là yêu cầu viết ra có thái quá thế nào, nhưng tối thiểu, bọn họ đều nghiêm túc tìm kiếm một nửa còn lại, không giống anh, chỉ lợi dụng những người đó để an ủi tình cảm mà anh không chiếm được.”

Lời này nói có vẻ nặng nề, nhưng cũng là sự thật, chỉ thấy khuôn mặt tuần lãnh của hấn hết sức khó coi.

Lý trí nói cho cô không nên đắc tội với hấn, mặc kệ như thế nào, hấn cũng là khách hàng lớn nhất của công ty, nhưng đạo đức nghề nghiệp của cô không có cách nào giúp người này tìm đối tượng thân cận, tình yêu không phân biệt sang hèn địa vị, bất luận kẻ nào cũng không có quyền ích kỷ đi thương tổn người khác để thành toàn chính mình.

Đắc tội thì đắc tội, cô không thêm sợ hấn đâu, cùng lắm là bị lão bản mắng một trận hoặc là trừ lương.

“Anh bất mãn thì cứ nói ra a.” Cô hátt cằm, dám làm thì dám chịu.

Hấn lắc đầu, chẳng những không tức giận, lại còn gật đầu nói: “Cô nói rất đúng, tôi đích thực không nên như vậy, tôi đúng là một kẻ thoái tha.”

Hấn, thật kỳ quái, không ngờ rằng hấn cư nhiên đồng ý nhận sai? Hơn nữa thái độ thành khẩn của hấn, hoàn toàn không có sự cao ngạo lúc trước, tùy ý cô trách mắng cũng không cãi lại một câu.

Cô nghi hoặc đánh giá hấn, thấy hấn tựa hồ như thật sự đang hối lỗi, kỳ thật cẩn thận ngẫm lại, hấn cũng không đến nỗi tồi tệ như vậy, ít nhất là cho đến bây giờ, hấn cũng không có chiếm tiện nghi của phụ nữ, nhiều lắm cũng chỉ là lãng phí thời gian của rất nhiều người thôi.

Nhìn thái độ thành tâm của hấn, lại còn vẻ mặt áy náy, làm cho cô cũng nguôi giận không ít.

“Để bầy tỏ thành ý của tôi, để tôi mời cô một bữa cơm bồi tội được không?” Hấn thiện chí đề nghị.

Cô không nói, giống như không có hứng thú, nhưng cũng không cự tuyệt ngay lập tức, cũng không phải đã hoàn toàn hết giận hấn, chỉ là cảm thấy cứ như vậy mà buông tha cho hấn, thì dễ dàng cho hấn quá rồi.

“Đi chỗ nào trước mà cô nói, nhà hàng Tây Ban Nha mà cô rất muốn đi ăn thử, thế nào?”

Thì ra hấn vẫn còn nhớ rõ a? Đáng ghét, tim lại đập loạn rồi.

“Sau đó, tôi sẽ nói cho cô từ đầu đến cuối câu chuyện, cùng với nguyên nhân tại sao tôi lại phải không ngừng thân cận.”

Những lời này quả nhiên khiêu khích lòng hiếu kỳ của cô, cô xác thực rất muốn biết hấn cùng người con gái kia đã xảy ra chuyện gì? Đương nhiên, cô cũng không quan tâm, chỉ là thuần túy tò mò thôi.

Suy nghĩ trong chốc lát, nể tình hấn hiếm khi đầu hàng, cô rốt cục cũng gật đầu. “Được rồi, anh đã có thành ý xin lỗi như vậy, tôi sẽ cho anh một cơ hội.”

“Vô cùng cảm kích.” Hấn thở phào nhẹ nhõm, khóe môi cũng cong lên.

“Anh cũng phải đem chuyện này toàn bộ từ đầu đến cuối, từ đầu đến chân toàn bộ tỉ mỉ nói cho tôi biết.

“Được.” Ý cười của hấn lại càng sâu.

Cô khẽ hạ mắt, không muốn bị nụ cười gợi cảm kia làm ê hoặc, lạnh mặt ra lệnh.

“Vậy chiều nay hết giờ làm, quay lại đón tôi đi.”

Hấn thân sĩ cúi người hành lễ với thực nữ. “Quyết định như vậy.”

Thức ăn ngon, quả nhiên sẽ làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Sau khi nghe chuyện tình thăng trầm của Suất Vũ Sâm xong, Lạc Tiểu Huân rốt cuộc đã hiểu ra nguyên lai là có chuyện như vậy, cô kinh ngạc không thôi, há miệng hơn nửa ngày, lúc lâu mới mở miệng.

“Thực sự là rất đặc sắc!”

“Đặc sắc? Đây...cũng đâu phải trong phim.” Hần nghe xong, không biết nên trưng ra vẻ mặt gì, cười cũng không được, tức cũng không xong,

“Hai người quen nhau ở Pháp, rồi yêu nhau điên cuồng?”

“Là nhất kiến chung tình, tôi chưa nói điên cuồng...”

“Sau đó yêu say đắm cuồng si mây mưa thất thường qua ba ngày ?”

“Tôi chỉ nói ở cùng ba ngày, không nhắc tới yêu say đắm cuồng si mây mưa thất thường...”

“Sau đó cô ấy lưu lại một tờ giấy, nói phải về Đài Loan giải trừ hôn ước, bảo anh chờ cô ấy, kết quả cô ấy biệt vô âm tín, đến khi anh trở lại Đài Loan, mới phát hiện thì ra đối tượng đính hôn của cô ấy là anh trai anh? Thật sự là quá phức tạp ly kỳ.”

“Phức tạp ly kỳ... tôi nói...là chuyện tình cảm bi thảm của tôi, mà cô có vẻ rất hứng thú nhỉ ?”

Cô cảm thấy tò mò hỏi: “Hai người đã yêu nhau, cô ấy cũng muốn giải trừ hôn ước, tại sao anh còn đi thân cận ?”

Suất Vũ Sâm trầm mặc, không khí bỗng trở nên nghiêm trọng, Lạc Tiểu Huân linh cơ vừa động, đoán: “Có phải có liên quan đến anh trai anh?”

Suất Vũ Sâm gật đầu, xem như thừa nhận.

Ha, cô biết mà! Bằng vào năm năm kinh nghiệm cùng tư cách của cô, nhìn khắp ân oán yêu hận của nam nữ trên thế gian, không cần bấm tay cũng có thể đoán ra, anh trai hẳn nhất định đã ngửi được bầu không khí khác thường, khó trách hẳn cần phải đi thân cận để dờ đi sự hoài nghi của anh trai.

Lạc Tiểu Huân lắc đầu, một tay chống cằm mà cảm thán: “Trước sau yêu hai người đàn ông cư nhiên lại là anh em, ca ca nho nhã ôn hòa, đẽ đẽ tính cách tuấn khôc, mà điều kiện của cả hai đều tốt như vậy, dù chọn ai cũng sẽ làm tổn thương đến người còn lại, thật là khó lựa chọn a.”

Cô bắt đầu thấy thông cảm cho Suất Vũ Sâm rồi, mắt thấy người phụ nữ mình yêu lấy anh trai của mình, há chẳng phải là một chữ thảm hay sao ?

Tình yêu a, mặc cho bằng cấp bạn có cao bao nhiêu, chỉ số thông minh lớn như thế nào, đã gặp rồi, chỉ có thể bại trong tay nó.

Tình yêu a, mặc cho bằng cấp bạn có cao bao nhiêu, chỉ số thông minh lớn như thế nào, đã gặp rồi, chỉ có thể bại trong tay nó.

Từ những điều kiện mà hẳn liệt ra khi thân cận có thể thấy, hẳn căn bản là đang tìm kiếm một người tương tự người con gái kia, không ngờ rằng hẳn bề ngoài lãnh khốc mà lại là một người đàn ông si tình như vậy.

Bắt gặp ánh mắt có chút cô đơn của hẳn, cô cũng mềm lòng rồi.

Người đàn ông này bình thường đã rất đẹp mắt rồi, vẻ mặt tuấn tú khi thất vọng không ngờ lại càng khiến cho trái tim người khác đập thình thịch, ôi ôi ôi, cô đối với đàn ông thật là hết cách rồi, tự dưng lại khơi dậy bản năng làm mẹ trong người cô.

“Anh thật sự quyết định buông tha cho cô ấy sao?”

Hần thoáng giật mình: “Cô làm sao biết tôi quyết định buông tha cho cô ấy?”

Cô nhún vai. “Nếu như anh không có ý định sẽ buông tha cho cô ấy, sẽ không liệu mình đi thân cận, bởi vì anh biết cô ấy không có cách nào quyết định, lấy cá tính làm việc quả quyết của anh có thể phán đoán, anh

hắn là muốn tìm một người phụ nữ có điều kiện không tồi, để cho cô ấy hết hy vọng với anh, cũng có thể mượn chuyện này mà thành toàn cho anh trai anh, phải không ?”

Suất Vũ Sâm thật không ngờ tới, cô cứ nhiên biết.

“Cô thực sự lại rất hiểu rõ tôi.”

“Đừng quên tôi là thư kí tình yêu của anh, quan sát khách hàng tốt xấu, hiểu rõ cá tính của khách hàng, là nhiệm vụ của chúng tôi, hơn nữa tôi rất cục cựa cũng hiểu rõ, anh cũng không hoàn toàn ôm tư tưởng trốn tránh đến thân cận, nếu thật muốn tùy tiện tìm một người đàn bà để cho có, tin chắc bên người anh những phụ nữ có điều kiện tốt cũng không thiếu, chỉ là anh không coi trọng, cũng không muốn gây thêm phiền toái cho người khác, hơn nữa nói không chừng nếu cho anh gặp gỡ một người phụ nữ có điều kiện tương đương, anh cũng đã kết hôn rồi, dựa vào đó mà kết thúc luôn đoạn tình cảm rắc rối này.”

Đôi mắt Suất Vũ Sâm hiện lên một tia sáng ngời, nhìn không được mà nhìn cô với một cặp mắt khác xưa: “Không ngờ cô tuổi còn trẻ, lại có thể từng trải đời như vậy.”

Cô giơ lên tấm thẻ thư ký, lộ ra nụ cười tinh nghịch: “Cái này gọi là chuyên nghiệp, đương nhiên cũng phải xem thiên phú.”

Cuộc trò chuyện của hai người lúc đó trở nên dễ dàng hơn nhiều, có lẽ là bởi vì mở lòng trò chuyện việc riêng, hơn nữa cả hai đều từng giúp đối phương một đại ân, lại cùng bị thương tổn trên phương diện tình cảm, cho nên mới sinh ra đồng bệnh tương liên.

“Người bạn trai kia của cô là chuyện gì xảy ra?”

“Đừng nhắc tới cái tên kia, vừa nghĩ đến hắn là tôi thấy tức.”

Đã đồng bệnh tương liên, cô cũng không cảnh giác, đem một đoạn hồi hôn khổ sở chuyện xưa chưa từng nói với người khác của chính mình, một năm một mười nói cho hắn.

Suất Vũ Sâm nghe xong không khỏi nhíu mày” Thì ra là thế, hắn tự tiện hủy bỏ hôn ước, khó trách hôm đây cô muốn tôi đóng vai vị hôn phu của cô.”

“Một người đàn ông thay lòng đổi dạ không đáng để cho tôi thương tâm, tôi thà rằng đem thời gian dành cả cho công việc cũng không muốn lãng phí rơi nước mắt vì hắn.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng lòng cô vẫn mơ hồ cảm thấy đau đớn. mặc dù trên mặt vẫn nở nụ cười mạnh mẽ, nhưng lại cười vô cùng miệt cưỡng, người sáng suốt cũng nghe ra, đây chỉ là lời nói trong lúc tức giận.

Hắn nhìn ở đáy mắt, mâu quang trở nên nhu hòa, nhẹ giọng an ủi “Đừng khổ sở.”

“Tôi nào có khổ sở a, tôi còn cảm thấy thực may mắn đây.”

Không khổ sở? Rõ ràng vẻ mặt cũng sắp cứng đơ.

Hắn học cô lấy tay chống cằm, tò mò đánh giá nét mặt của cô “Bình thường nhìn cô rất điềm đạm, không ngờ cô cũng rất quật cường như vậy.”

Mặt cô đỏ lên, quả trách hắn: “Cái gì hả, anh giễu cợt tôi.”

“Tôi đâu có giễu cợt cô, chỉ là muốn bảo cô đừng khổ sở, người đàn ông kia cứ nhiên vứt bỏ cô, tôi tin tưởng, rất nhanh hắn sẽ phát hiện mình đã phạm phải sai lầm lớn.” Lúc hắn nói những lời này, cũng không giống đang khen tặng, mà là chăm chú trình bày một câu chuyện thực, không có một chút ý tứ đùa bỡn.

Những lời này làm trong ngực cô ầm ập một hồi, nhẹ nhàng cắn môi dưới: “Anh...thực sự cho là như vậy?”

“Tôi không nói lời ngon tiếng ngọt.”

Cô không nhìn được phì cười, hốc mắt đã có chút ẩm ướt nóng ran. Đúng vậy, người đàn ông này đích xác sẽ không nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ biết nói lời nói thật nói thẳng, kỳ thật, dù cho hắn nói vậy chỉ là để an ủi cô, cô cũng rất cảm động.

Nhìn thấy trong mắt cô mơ hồ lóng lánh lệ quang, không khỏi làm cho đôi mày rậm của hắn lại nhướn lên” “Đừng vì người đàn ông kia mà rơi lệ, đồ ngốc.”

“Tôi là cảm động phát khóc, anh mới là đồ ngốc.” Cô tức giận nói.

Hắn rút một tờ khăn giấy đưa cho cô: “Nếu là cảm động, thì tôi không phản đối, cứ khóc hết mình đi.”

“Vốn định khóc, nhưng bị anh nói như vậy, muốn khóc cũng không nổi nữa.” Cô vừa tức vừa buồn cười mà nói, nhận lấy khăn giấy, lau sạch nước mắt. “Chuyện đổ vỡ của tôi đã giải quyết xong, không có đàn ông, lại tìm một người là được, dù sao tôi vẫn trẻ, may mà là giải trừ hôn ước, dù sao do với sau khi kết hôn lại ly hôn vẫn tốt hơn, còn anh? Anh định làm sao bây giờ?”

Nói đến trọng điểm rồi, kỳ thật đây cũng là nguyên nhân chủ yếu hôm nay hắn đến tìm cô.

“Tôi nghĩ muốn nhờ cô giúp một chuyện.”

Cô dừng lại, gương mặt theo dõi vẻ mặt nghiêm túc của hắn, nhỏ giọng hỏi: “Anh không phải là muốn tôi giả bộ làm bạn gái của anh đó chứ?”

Trong mắt Suất Vũ Sâm có chút khó tin: “Làm sao cô biết?”

“Để giải trừ nghi ngờ của đại ca anh và đại tẩu tương lai, cho nên anh ắt phải muốn tôi tiếp tục giả làm bạn gái anh, thỉnh thoảng tham dự vài buổi gặp mặt, giúp anh ứng phó bọn họ, đúng không?”

Cô chính là có thể nghĩ ra ý đồ của hắn, trước khi hắn mở miệng, liền cảm thấy hắn nghĩ muốn nói như vậy.

Hắn kinh ngạc gật đầu, trong mắt tràn ngập tán thưởng: “Cô thật hiểu rõ tôi! Nếu như cấp dưới của tôi ở công ty cũng thông minh như cô thì tốt quá.”

“Là nha, xin hỏi vị Đại lão bản này, có muốn vung tiền để chiêu mộ nhân tài như tôi?”

Không ngờ hắn lại làm như thật sự suy nghĩ “Nếu như cô đồng ý hỗ trợ, tôi nguyện ý thuê cô làm công việc đóng giả bạn gái.”

Thật đúng là a !

“Không được.”

“Tại sao?”

“Có bài học kinh nghiệm của ngày hôm qua, tôi cho rằng đây không phải là một lời đề nghị hay ho.”

Hắn biết cô ám chỉ chuyện cưỡng hôn ngày hôm qua, mặc dù chỉ là môi chạm môi, nhưng nói thế nào vẫn là hắn đã mạo phạm cô, cho dù không phải hắn cố ý.

“Cô chỉ cần ở bên cạnh tôi làm một nữ thần* là tốt rồi, tôi sẽ không xâm phạm cô, tôi năn nỉ cô đừng được không?” Hắn thành tâm thỉnh cầu.

*ý nói chị chỉ cần đứng bên cạnh để anh “sùng bái, thờ cúng” là được rồi.

Cô không hề suy nghĩ chút nào cự tuyệt: “Không được, anh đi tìm người khác đi, chuyện làm kẻ thế thân này, tôi không thể làm, hơn nữa tôi đi làm ở ngân hàng tương thân, vạn nhất chuyện truyền ra ngoài, người nào không hiểu nội tình, lại nói chúng tôi là lừa đảo thì sao! Tuyệt đối không được.”

“Cầu xin cô cũng không được?”

“Dù anh có quỳ xuống cũng không được.” Cô cũng rất có nguyên tắc, hơn nữa cô không muốn tham gia vào chuyện tình tay ba của người khác, người ta đã cắt đứt rồi mà vẫn còn rối loạn, cô phát thần kinh mới đi làm kẻ chạy cò.

Hắn dương mi, không được? Tốt!

“Hình như có người đã nói, nợ tôi hai phần nhân tình.”

Cô mới uống được nửa cốc trà, bỗng dueng cụng đờ.

“Nêu như tôi nhớ không lầm, người kia vẫn còn nợ tôi một cái nhân tình.” Khuôn mặt hắn lại trở về vẻ gian xảo

quen thuộc, bộ dạng thành thật vừa rồi hoàn toàn không thấy, thay vào đó, là nụ cười tính kế.

Cô buông chén trà, cần răng nói: “Anh chưa từng nghe qua, giúp người làm niềm vui, không cần báo đáp sao.”

Tôi là người làm ăn, chuyện có lợi, sẽ không lãng phí.” Hấn cười gian, rõ ràng đã nhìn ra nhược điểm của cô, nắm chặt không tha.

Cô có cảm giác đang gặp gỡ với tặc nhân, đối với người này tùy tiện đưa ra trái tim đồng tình, chẳng khác nào đưa thịt dê vào miệng sói, chẳng những làm điều thừa, không ngờ lại còn khiến mình lỗ vốn.

“Anh là gian thương sao?”

Hấn nhún nhún vai. “Tôi chỉ không muốn làm thâm hụt tiền vốn.”

Ý tứ của hắn là, hắn đến thu nợ, là món nợ nhân tình.

Cô oán hận cần răng, trên thế gian, khó trả lại nhất chính là món nợ nhân tình, xem ra cô nhất định phải trả lại hắn phần nhân tình này, nếu không lần tới người đàn ông này không biết sẽ bắt cô làm chuyện gì để trả nợ vay nặng lãi không chừng, chỉ bằng nhanh chóng trả lại cho xong, cho đỡ phải thiệt thòi lớn hơn.

Cô phẫn hận nói: “Được rồi, tôi giúp anh là được chứ gì.”

“Thật tốt quá, cô thật sự là giúp tôi một đại ân.”

Cô không phục trừng mắt nhìn hắn, rõ ràng chính là vẻ mặt tươi cười khi thực hiện được gian kế.

Nghiêm túc? Ăn nói thận trọng? Điều là lừa gạt a ! Người này căn bản vốn là một tên gian thương >_____

Cô thề, tuyệt đối tuyệt đối không bao giờ nợ hắn thêm bất cứ nhân tình nào nữa.

6. Chương 06

Vì trả lại cho Suất Vũ Sâm một nhân tình, cô đóng giả làm bạn gái hắn, dù sao cũng chỉ là mấy buổi gặp mặt mà thôi, giúp hắn tham dự vài buổi tiệc, trước mặt người nhà hắn biểu hiện thân thiết một chút, diễm xong thì ai lại làm việc của người ấy.

Vừa mới nói sẽ không nợ hắn thêm một nhân tình nào nữa, nhưng là trời không chiều lòng người, đã xảy ra một chuyện, làm cô không thể không mượn “sắc đẹp” của Suất Vũ Sâm một lần nữa.

Hắn vừa mới họp xong, lại nhận được điện thoại, cuộc gọi đến hiển thị là số điện thoại của Lạc Tiểu Huân.

“Ừ.”

“Bây giờ anh có rảnh hay không? “Trong điện thoại truyền đến giọng nói của Lạc Tiểu Huân.

“Một lát nữa tôi có một cuộc họp.”

Đầu bên kia im lặng trong chốc lát, mới nói tiếp: “Được rồi, không có chuyện gì đâu.”

Điện thoại bên kia đã ngắt, hắn vốn đang chuyên tâm xem tài liệu, tâm tư cũng đã chuyển qua cuộc điện thoại vừa rồi của Lạc Tiểu Huân, hắn trầm ngâm trong chốc lát, lập tức cầm lấy di động bấm số.

Bên kia vừa nhắc máy, hắn đã nói luôn vào đề: “Xảy ra chuyện gì?”

“Không có a.”

“Tôi biết cô có chuyện, nếu không cô sẽ không gọi điện đến vào lúc này, làm sao vậy?”

“Àn...Cũng không có chuyện gì đây, anh không phải có cuộc họp sao? Cứ làm việc của anh trước đi.”

Cô gái bướng bỉnh này, rõ ràng có chuyện, hắn cảm thấy được, mặc dù không nhìn thấy đối phương, nhưng thông qua điện thoại, hắn có thể cảm giác được cô đang có lời khó nói.

Cô càng không thẳng thắn nói ra, hắn lại càng muốn biết, như có một tảng đá đang đè nặng trong lòng, nếu như không làm rõ cô muốn nói cái gì, hắn chỉ sợ cũng không có cách nào yên tâm mà đi họp được.

“Nói mau, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Đầu dây bên kia do dự một lúc, mới giả bộ nhẹ nhõm mà trả lời —”Kỳ thật cũng không có gì, hôn nay là Chủ Nhật, một người bạn của tôi tổ chức hôn lễ, cho nên...”

“Hôn lễ?”

“Phải, ở khách sạn Lệ Tinh, cái tên chồng chưa cưới trước kia của tôi sẽ kết hôn với cô nàng ngốc nghếch kia, anh có biết khoa trương thế nào không ? Cái tên kia vẫn còn mặt mũi mà mời tôi, tôi vốn không muốn đi, nhưng mà nếu như không đi, chẳng phải là nói cho người khác tôi vẫn còn để ý anh ta, cho nên tôi nhất định phải đi, nhưng mà——”

“Tút!”

Điện thoại đột nhiên cắt đứt, Lạc Tiểu Huân chợt giật mình, cô nhìn vào điện thoại, ngẩn người một lúc lâu, định nhấn nút gọi lại, nhưng rồi lại nghĩ lại, liền bỏ qua cho ý nghĩ gọi lại, yên lặng cầm điện thoại đi động cật đi.

Cũng khó trách Suất Vũ Sâm lại cúp máy, một người bạn rộn như hắn, ngay đến cả ngày nghỉ cũng phải tăng ca, làm sao có thời gian theo cô đi tham dự hôn lễ.

Kỳ thật cô rất sợ, sợ khi tới nơi, cô sẽ không có cách nào giữ mình tỉnh táo.

Khách khứa trong hôn lễ, có rất nhiều bạn bè của cô và Dương Tiến Tường, chuyện cô cùng với Dương Tiến Tường giải trừ hôn lễ, khẳng định cũng có rất nhiều người đã biết chuyện.

Dòng chữ thiếp vàng trên thiệp cưới, tên của cô dâu lại không phải cô, tám phần sẽ làm rớt kính mắt của khá nhiều người đi ?

Cô có thể tưởng tượng mọi người sẽ đoán già đoán non thế nào về chuyện xưa như trái đất này, mấy người nhiều chuyện nhất định sẽ tìm mọi cách mà hỏi thăm, khẳng định có người còn cười nhạo cô là kẻ bị vứt bỏ.

Vì tôn nghiêm của mình, cô phải làm như không có chuyện gì mà tham dự, hơn nữa phải rộng rãi mà chúc phúc cho hắn, để cho người khác biết, cô không phải người bị vứt bỏ, không muốn sau này bị gán cho cái mác bị từ hôn, vẫn phải giữ gìn tôn nghiêm của cô như cũ.

Tối hôm qua, thậm chí còn có bạn hồi đại học gọi điện tới hỏi cô có chuyện gì xảy ra, còn nói cho cô lời đồn đại đã bay đầy trời, ai cũng nói Dương Tiến Tường di tình biệt luyến bỏ rơi cô, cô nghe xong đương nhiên phát hỏa, lập tức buột miệng, nói cô không phải bị vứt bỏ, mà là cô cũng yêu người khác, và cũng đã đính hôn rồi.

Ai ai ai, tất cả đều tự trách mình không nuốt nổi cơn tức này, nhất thời xúc động nói chính mình chẳng những sẽ tham gia bữa tiệc, còn nói có thể sẽ mang theo vị hôn phu mới giới thiệu ọi người, bây giờ thì tốt rồi, lời nói dối như quả bóng tuyết, càng lăn lại càng lớn.

Một lời nói dối khi đã nói ra, sẽ phải nói nhiều lời dối trá hơn nữa để che dấu cho nó, cô cảm thấy mình như đang đứng trên núi cao, gió tuyết ở bên tai điên cuồng gào thét, lúc nào cũng có thể có tuyết lở khiến cô bị chôn vùi.

Chuyện này phải xử lý thế nào đây ? Cô phải dùng lý do gì để giải thích với mấy người bạn thích xem náo nhiệt kia đây ?

A—— cô thật chán ghét bản thân a....

Nhớ lúc đầu, cô và Dương Tiến Tường ở trong lớp là một đôi ai ai cũng ca ngợi, chuyện hai người đính hôn ai ai cũng biết.

Kỳ thật chuyện giải trừ hôn ước cũng không phải chuyện gì to tát, chuyện này sớm muộn cũng truyền tới tai bạn học, chỉ là cô không ngờ lại nhanh đến như vậy.

Đứng trước khách sạn, cô chần chừ xem có nên bước vào hay không, cuối cùng quyết định không tham gia, cứ bảo có việc đột xuất là được.

Cô xoay người đang định bước đi, không ngờ lại bị có người gọi lại—

“Kia không phải Tiểu Huân sao ?”

Cả người Lạc Tiểu Huân cứng đờ, hít một hơi thật sâu, sau khi xoay người lại, trên mặt đã thay bằng nụ cười sáng chói.

“A, đúng là Tiểu Huân, đã lâu không gặp.” Một nhóm các cô gái đi tới, đúng là bạn học hồi đại học của cô.

“Đã lâu không gặp.” Lạc Tiểu Huân điềm nhiên như không chào hỏi mọi người, nghĩ thầm thế này thì có muốn chào cũng không kịp rồi, không thể để cho người ta thấy cô đã bước đến cửa rồi mà còn không vào, nói cô bỏ trốn đi ?

Sau khi hàn huyên vài câu, cô gắng gượng đến cùng đi theo mọi người ngồi vào bàn, đúng như cô đoán, lúc cô vừa xuất hiện, mọi người vốn đang trò chuyện rôm rả đều im bặt, ánh mắt đồng loạt rơi xuống trên người cô.

Những ánh mắt này, có nghi hoặc, có kinh ngạc, có tò mò, thậm chí cô còn mơ hồ nghe được, có người thì thầm hỏi, vì sao cô dấu không phải cô ?

Cô tuyệt đối sẽ không giống một con chó hoang bị đánh bại cúp đuôi mà chạy, cô phải đối mặt, nếu không cả đời này cô sẽ thành trò cười.

“Này, Lạc Tiểu Huân.”

Không cần quay lại, vừa nghe thấy giọng nói quen thuộc kia, cô đã biết đó là ai rồi, đầu cũng bắt đầu nhức nhối rồi.

Người gọi cô, chính là kẻ thù không đội trời chung của cô thời đại học, Kỷ Yến Dung.

Nhắc đến cái người tên Kỷ Yến Dung này, thật đúng là một đoạn nghiệt duyên, sự cạnh tranh của hai người, từ phút đầu tiên chung một lớp ở đại học, đã bắt đầu khai chiến.

Giống như là kẻ thù của nhau từ kiếp trước, Kỷ Yến Dung cái gì cũng phải so đo với cô, so về xinh đẹp, so về vóc người, so về nhân duyên, so về học tập, ngay cả chuyện yêu đương, hai người cũng là tình địch, bởi vì, cả hai đều thích Dương Tiến Tường.

Kỷ Yến Dung đúng là càng trở nên xinh đẹp hơn, trang phục của cô ta, cũng cao ngạo giống như con người của cô ta, hàng hiệu không rời thân, cứ như là sợ người khác không biết được cô ta bây giờ có bao nhiêu tốt đẹp.

“Đã lâu không gặp, Tiểu Huân.”

Lạc Tiểu Huân nhìn cô ta, trên mặt lộ vẻ tươi cười vừa vặn: “Đúng vậy a, đã lâu không gặp rồi.” Ánh mắt của cô đảo qua người đàn ông đứng sau Kỷ Yến Dung, người đàn ông này mặt mũi nhìn thật bình thường, thoạt nhìn không có gì đặc biệt.

Kỷ Yến Dung thân thiết lôi kéo người đàn ông, cười nói với cô: “Đây là bạn trai của tôi.”

“Chào anh.” Cô mỉm cười gật đầu, đánh giá người đàn ông trước mặt, nghĩ thầm, với ánh mắt cao ngạo trước kia của Kỷ Yến Dung, sao có thể chọn một người đàn ông có bề ngoài tầm thường như vậy được ?

Đáp án rất nhanh được sáng tỏ, chỉ thấy Kỷ Yến Dung đắc ý mà khoe khoang: “Anh ấy là bác sĩ.”

Nguyên lai là câu được một anh chàng bác sĩ đúc bằng vàng, khó trách Kỷ Yến Dung lại hả hê như vậy, nhưng cô một điểm cũng không hâm mộ, bởi vì trong số những nghề nghiệp của đàn ông, bác sĩ, là đối tượng mà cô chỉ sợ cho đi không kịp.

Không giống với phần lớn những cô gái khác đổ xô vào gả cho bác sĩ, cô ngược lại rất bài xích, bởi vì cô rất rõ ràng, tỉ lệ hoa tâm của bác sĩ rất cao, bất quá cô chỉ nghĩ trong lòng như vậy thôi, đương nhiên sẽ không nói ra miệng.

“Đã lâu lắm rồi không thấy các cậu đây, thật là hoài niệm a, tớ không thể chờ được đến lúc gặp được mọi người đây.” Kỷ Yến Dung ha hả cười nói, lúc nói chuyện, còn cố ý ôm bạn trai, tỏ ra mình đang ở vào giai đoạn yêu đương cuồng nhiệt,

Theo cô thấy, Kỷ Yến Dung không phải là không chờ được đến lúc gặp mọi người, mà là không chờ được đến lúc khoe khoang với mọi người biết cô ta đang kết giao với một người bạn trai có giá trị thế nào.

Cô cũng không thích kiểu người giống như Kỷ Yến Dung, lúc nói chuyện chung quy sẽ không để ý đến chuyện khoe khoang biểu hiện yêu đương.

“Thật là lạ nha, cô dâu mới không phải là cậu sao ? Làm sao lại biến thành người khác?”

Đến rồi! Cô biết ngay Kỷ Yến Dung sẽ không nhẫn nhịn nổi, một kẻ không ép chết người ta thì không buông như Kỷ Yến Dung, tuyệt đối sẽ nắm chắc lấy cơ hội mà đâm nhát đầu tiên.

Hỏi trực tiếp như vậy, lại còn làm bộ vô tội kinh ngạc, thật sự là rất giả dối..

Cô tỉnh táo bảo trì nụ cười cùng phong độ: “Bọn mình giải trừ hôn ước rồi.”

Kỷ Yến Dung vẽ mặt đồng tình: “Thì ra chuyện đó là thật, tôi nghe nói Dương Tiến Tường di tình biệt luyện, giải trừ hôn ước với cậu, nếu không phải nhìn thấy tên trên thiệp cưới là của người khác, tôi thật không thể nào ngờ được. Ai, cậu ta cũng thật là vô lương tâm, cậu đừng khổ sở quá nha!” Vừa nói lại còn lắc đầu, lộ ra vẻ mặt thương hại.

Có một loại người, khi tìm được thời cơ sẽ xem thường người khác, sẽ lấy tư thế của kẻ chiến thắng nhìn người khác bằng nửa con mắt. Kỷ Yến Dung chính là điển hình của loại người như vậy, cố ý hỏi cô trước mặt mọi người, rõ ràng là sợ người trong thiên hạ không biết, còn muốn mèo khóc chuột giả bộ từ bi, người phụ nữ xấu xa cười trên đau khổ của người khác này, tại thời điểm quan trọng này, lại ở vết thương của cô cố ý xát muối vào, quả không hổ danh ngụy quân tử ! Lây thất bại của kẻ khác làm thành công của bản thân, lại còn giả bộ đồng tình, lấy thương hại người khác để làm vinh quang cho chính mình.

Cô hết sức coi thường hành vi của Kỷ Yến Dung, đối phương càng cố ý kích thích cô, cô lại càng phải bảo trì sự tỉnh táo.

“Chuyện tình cảm, không phải ai thắng ai thua, mà là chọn lựa cả đời, trước khi kết hôn, tất cả mọi người đều có quyền lựa chọn, không thể nói ai vứt bỏ ai, chỉ có chuyện thích hợp hay không thích hợp mà thôi, có thể nói, tôi không phải đối tượng thích hợp nhất của anh ấy, nhưng tôi chúc phúc cho anh ấy đã tìm được người phụ nữ thích hợp với mình.”

“Cậu có thể tự an ủi mình thật tốt, nhìn cậu lạc quan như vậy tôi cũng yên tâm.”

Tiếng cười khẩy của Kỷ Yến Dung chói tai như vậy, nói chuyện xỏ xiên như vậy, từng chữ đều nhắm đến vết thương trên ngực cô, Lạc Tiểu Huân cố nén sự tức giận, tự nói với bản thân không được trúng phải phép khích tướng của người đàn bà này, cô tuyệt sẽ không ở trước mặt mọi người mất khống chế, hoặc là rơi xuống một giọt nước mắt.

“Đây không phải là tự mình an ủi, hôn nhân đại sự vốn nên thận trọng, tình cảm cũng không phải thứ để đua tranh, thất bại một lần, không có nghĩa là cả đời sẽ thất bại, cũng như vậy, thành công một lần, cũng không có nghĩa là cả đời sẽ thành công, càng huống chi kết hôn cũng không phải cái đích cuối cùng, mà là khởi đầu của một cuộc sống mới, chỉ có đi tới cùng, chúng ta mới có thể biết được, lựa chọn của mình với nửa còn lại, là đúng hay là sai.”

Một tràng này, người bên ngoài nghe vào trong tai, có người gật đầu, giống như tán thành cô nói rất đúng, có người thì chìm vào suy nghĩ sau xa, thường thức đạo lý trong lời nói của cô.

Kỷ Yến Dung thở dài một lượt: “Mặc kệ nói thế nào, đàn ông trên đời không chỉ có một người, dù sao sau này vẫn còn nhiều cơ hội, cậu ngàn vạn lần đừng bởi vì bị hời hợt mà tự trách mình.”

Lạc Tiểu Huân thật sự thật sự muốn đập cho Kỷ Yến Dung một trận, người phụ nữ này nhất định phải thừa cơ thương hại cô đúng không ? Đối với một người chủ ý chèn ép cô, nói nhiều hơn cũng chẳng để làm gì.

Cô không quan tâm người khác nhìn cô như thế nào, từ khi quyết định tham gia cái hôn lễ này, cô đã chuẩn bị tâm lý tốt lắm rồi, phải dũng cảm đứng trước mặt người khác, không thể trốn tránh.

Nhưng bất quá, ánh mắt soi mói của mọi người làm cô hết sức khó chịu, hầu hết là những ánh mắt đang chờ xem kịch vui.

Cô thậm chí có thể thông qua ánh mắt của những người đó, biết được bọn họ đang thì thầm to nhỏ bàn tán về cô, những lời thêm thắt đặt điều này cứ như một lưỡi dao sắc bén, dễ dàng đã thương đến tự tôn của người khác, hơn nữa lại là đến từ những kẻ chẳng liên quan gì nhưng lại yêu thích buôn chuyện này.

Con người dù sao vẫn thích nói mấy chuyện thị phi của người khác, xem náo nhiệt là chủ yếu, cô thành đối tượng chê cười của bọn họ lúc trà dư tửu hậu, cô bắt đầu hối hận bản thân không nên có mặt ở đây, bởi vì mặc cho cô có ngẩng đầu ưỡn ngực như thế nào, bọn họ cũng cho rằng cô chỉ làm bộ làm tịch không đau khổ, giả vờ tự nhiên, cô trở thành nữ diễn viên trong một vở bi kịch.

Cô thật muốn chạy trốn, nhưng lại không thể trốn, cô lâm vào cảnh tiến thoái lưỡng nan, nếu như lúc này có người đồng ý hảo tâm giúp cô, cô nhất định sẽ báo đáp người đó!

“Cuối cùng cũng tìm được em rồi!” Bờ vai lạnh lẽo của cô, được một bàn tay to lớn ấm áp bao trùm.

Giọng nói quen thuộc từ phía sau truyền đến, cô kinh ngạc quay đầu lại, không thể tin được mà nhìn đối phương, Suất Vũ Sâm đang đứng ở phía sau cô.

Bộ dáng của hắn như là vừa vội vã chạy tới, hơn nữa giống như đã tìm cô rất lâu, ảo não chất vấn cô: “Lúc này di động anh hết pin, đổi pin xong vẫn gọi cho em, tại sao em không bắt máy? Khách sạn vào lúc này, có năm bữa tiệc cưới, anh vào từng chỗ cuối cùng mới xác định là chỗ này đây.”

Hắn cư nhiên đặc biệt đi tìm cô? Hắn vì cô mà đến? Lại còn liệu mình tìm cô?

“Anh không phải có cuộc họp?”

“Anh đã dời lại thời gian họp rồi.”

“Anh vì ...em mà sửa lại thời gian họp?”

Hắn cúi mặt xuống, ở bên tai cô thấp giọng nói: “Hôn lễ của vị hôn phu trước, cô đi một mình nhất định không tiện, không thể không tiếp nhận ánh mắt khác thường của mọi người cùng mấy lời bịa đặt, tôi không đến mà được sao?”

Hắn biết?

Tâm tư Lạc Tiểu Huân thoáng chốc cuộn cuộn như nước thủy triều, cô cũng đâu giải thích nhiều lắm, mà hắn thậm chí hiểu rất rõ ràng, hiểu rõ cô phải đối mặt với tình huống như vậy, cho nên hắn lập tức dời hội nghị lại, đặc biệt chạy tới, chỉ bởi vì biết cô một người thể đơn lực mỏng, cho nên chạy tới giúp cô chống đỡ. (u are my hero..í lộn her hero hắc hắc ~~)

Ngực tràn đầy sự ấm áp, cô cơ hồ sắp không nói lên lời, ngay cả đầu mũi cũng bắt đầu chua xót, nước mắt sắp rơi xuống rồi, vội vã hít một hơi thật sâu.

Không được khóc, cô không thể khóc vào lúc này.

Đúng lúc cô đang bận rộn điều chỉnh tâm trạng kích động của mình, ngón vô danh đột nhiên được một chiếc nhẫn lồng vào, cô lại kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn.

“Đeo vào, người đã đính hôn rồi, trên ngón tay không nên trống không.” Hắn nhìn cô tinh nghịch nháy mắt mấy cái, dùng thanh âm chỉ đủ để hai người nghe thấy nói nhỏ bên tai cô.

Nếu muốn đóng giả là hôn phu hôn thê của nhau thì không thể thiếu đạo cụ được, chiếc nhẫn kim cương 3 ca-ra như là được làm ra để dành riêng cho cô, kích thước chiếc nhẫn vừa khít với ngón vô danh của cô.

Hắn chẳng những tới đây, còn suy nghĩ chu đáo vì cô.

Kể từ lúc hắn xuất hiện, lực ảnh hưởng của hắn giống như không khí chậm rãi lan tỏa.

Hắn cao lớn anh tuấn, mặc một bộ âu phục amarni danh giá, một thân phong độ bất phàm, ngay lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người, nói hắn là người đàn ông nổi bật nhất cả hội trường cũng không quá đáng, bởi vì cô cảm giác được, khi hắn đứng bên người cô, một tay ôm lấy thắt lưng cô, đem cô đặt vào dưới cánh tay bảo vệ của hắn, không cần bất cứ thứ ngôn ngữ nào, hắn đã dễ dàng thay đổi cục diện, đưa cô từ tình trạng xấu hổ bối rối cứu ra.

Cô nhìn thấy ánh mắt cực kỳ hâm mộ của những người phụ nữ khác, cũng nhìn thấy sắc mặt khó chịu của Kỷ Yên Dung, cô biết cảm giác đó, Suất Vũ Sâm so với tất cả những người đàn ông ở đây đều ưu tú hơn, hơn nữa, hắn có tài quan sát sắc mặt của một thương nhân, hiểu được cách phát huy thủ đoạn xã giao đưa đẩy trong đám đông, phát huy phong độ lời ăn tiếng nói của một thân sĩ.

Giống như lần ở triển lãm, hắn trở thành đồng bọn cực mạnh của cô, ở trong tiệc rượu, hắn gấp thức ăn giùm cô, trước mặt người khác đối với cô cẩn thận sủng ái, biểu hiện đúng mực, làm tất cả bạn trai của những cô gái khác lu mờ.

Hắn so với chú rể còn ưu tú hơn, có một người đàn ông xuất sắc như vậy bên cạnh, giải trừ hôn ước thành chuyện đương nhiên, phụ nữ lấy chồng, đương nhiên phải chọn người tốt nhất.

Sự xuất hiện của hắn, so với hàng ngàn hàng vạn lời giải thích còn thuyết phục hơn.

Khi khúc nhạc kết hôn vang lên, trái tim cô đập dữ dội, nhưng cô không cần cố chấp chống đỡ chính mình để không ngã xuống, bởi vì từ đầu đến cuối, bàn tay rộng lớn của Suất Vũ Sâm vẫn mạnh mẽ ôm lấy thắt lưng của cô, mà lồng ngực rắn chắc cường tráng của hắn vẫn làm chỗ dựa cho cô, ở sau lưng mà chống đỡ giúp cô.

Tựa vào trong lòng hắn, cô nhìn thấy cô dâu chú rể bước ra lễ đường, thấy kẻ đã từng đã thương cô sâu sắc Dương Tiến Tường, cùng một người phụ nữ khác bước trên thảm hồng.

Từ đầu đến cuối, nụ cười của cô vẫn hoàn mỹ không tì vết, không hề tan vỡ trước mặt người khác.

Tiệc hết người tan.

Tiệc cưới kết thúc, thêm thắt đặt điều cũng kết thúc, cô, thoái mái bước xuống đài.

Lạc Tiểu Huân và Suất Vũ Sâm cùng nhau rời khỏi khách sạn, trên mặt cô vẫn mang theo ý cười hạnh phúc, cho đến khi rời xa khỏi tầm mắt mọi người, cô mới rời khỏi vòng tay của Suất Vũ Sâm.

“Tôi nay thật sự rất cảm ơn anh, tôi cũng không biết làm thế nào để cảm ơn anh cho phải, vừa mới nói sẽ không nợ anh nhân tình nào nữa, bây giờ không nợ cũng không được, ha ha.”

“Đừng khách khí.” Hắn quan sát ánh mắt dị thường phấn khởi của cô, lo lắng hỏi, “Cô không sao chứ?”

“Tôi ? Làm sao có thể có chuyện gì, anh không biết hôm nay tôi vui thế nào đâu! Cô dâu không phải tôi, nhưng tôi so với cô dâu còn nổi bật hơn, ha ha, anh không thấy những người đó nhìn thấy anh, tất cả đều mở to hai mắt, đều tưởng rằng tôi thực sự có một vị hôn phu vừa nhiều tiền vừa anh tuấn, còn có a, chiếc nhẫn anh đem tới, vừa lớn lại vừa sáng chói, so với chiếc nhẫn của cô dâu còn lớn hơn, nhìn thấy vẻ mặt xấu hổ của chú rể, tôi thật sự hả lòng hả dạ a.”

Cô tối nay đặc biệt nói nhiều, lúc nói chuyện cũng khoa tay múa chân, không giống sự trấn định điềm tĩnh lúc bình thường.

Suất Vũ Sâm nhìn khuôn mặt đỏ hồng của cô, “Cô uống hơi nhiều rượu.”

“Bởi vì tôi vui về a, tôi rất cực cũng thoát khỏi tên kia, cũng không bị ai giễu cợt nữa, anh thật sự là rất nghĩa khí nha!” Cô một bên hưng phấn mà nói, một bên lại dùng sức vỗ mạnh bờ vai của hắn.

Hắn rất hiếm khi thấy cô biểu hiện phấn khởi như vậy ra ngoài, có chút lo lắng nói: “Cô hình như có chút say rồi.”

“Tôi xin anh đấy, tôi mới uống có mấy chén mà thôi, hơn nữa tôi uống rượu vào mặt sẽ đỏ lên, đừng ngạc nhiên có được không? Đây, cảm ơn cái nhẫn của anh.” Cô đang định đem chiếc nhẫn trên ngón vô danh tháo ra trả lại cho hắn, nhưng lại bị hắn ngăn cản.

“Cứ giữ lại đã, nếu như trên đường gặp phải người quen, còn có thể phát huy tác dụng.”

Cô gật đầu, “Cũng phải, hử, lần sau tôi trả lại anh, anh không phải còn phải quay về công ty sao? Mau đi đi.”

“Tôi đưa cô về trước.”

“Không cần đâu, như vậy phiền phức lắm, trạm xe điện ngầm cũng ngay gần đây thôi, tôi đi xe điện ngầm là được rồi.”

“Thật sự không cần tôi đưa về?”

“Không cần, không cần, anh còn có nhiều việc, mau về đi.” Cô lại còn khoát khoát tay với hắn, giục hắn nhanh lên một chút, đừng vì cô mà chậm trễ chính sự.

Hắn nhìn nụ cười thỏa mãn trên gương mặt cô, trầm ngâm một lúc, mới gật đầu.

“Được rồi, đi đường cẩn thận.”

“Cám ơn anh nha, bye bye!” Cô một bên vui sướng đưa mắt nhìn hắn, một bên phát tay, trên mặt tươi cười đến sáng lạn mà mỹ lệ, như là vừa mới chấm dứt một buổi party, vẫn còn đang chìm trong sự hưng phấn.

Suất Vũ Sâm đi về hướng bãi đỗ xe, cho đến khi nhập vào trong đám đông, cô mới duỗi tay, nụ cười trên mặt giống như ánh dương nơi chân trời, bị đám mây che khuất, chậm rãi âm đạm tắt dần.

Cô thu hồi lại nụ cười, lẳng lặng đứng trên đường cái, cho đến khi chỉ còn lại mình cô, những cô đơn cùng hiu quạnh ẩn giấu tại phía sau, cũng lẳng lặng tràn vào trong lòng, cho dù trên đường có kẻ đến, có người đi, chỉ có mình cô là cô độc thê lương.

Cơn gió thổi qua, vì sao lại lạnh lẽo như vậy? Làm cô không tự chủ được mà ôm lấy chính mình, biến người mịt mùng, nỗi buồn vô cớ giống như càng thêm bi thương, như băng tuyết dưới 0 độ, thấm vào trong ngực.

Trái tim của cô, thì ra vẫn còn đau đớn, gỡ bỏ chiếc mặt nạ kia xuống, cũng cười không nổi.

Cà buổi tiệc cưới, cô không cho phép trên mặt mình xuất hiện bất cứ vẻ bi thương nào, cũng tuyệt không rơi một giọt nước mắt, không dám để lộ ra sự yếu ớt của mình, đúng là một chuyện thật đáng buồn.

Cô đứng lặng hồi lâu ở ven đường, một mình ngây ngốc, cho đến khi một bàn tay to lớn dầy dạn đặt trên vai cô, làm cho cô vốn đang thất thần đột nhiên quay đầu lại.

Trùng trùng nhìn Suất Vũ Sâm, cô không ngờ hắn đã đi rồi mà còn quay lại, làm cho cô không kịp lau đi một giọt lệ còn vương trên khuôn mặt.

Suất Vũ Sâm thở dài, “Tôi biết ngay mà.” Cô gái bướng bỉnh này, quả nhiên một mình đứng trên đường cái rơi nước mắt.

“Biết cái gì a?”

“Vẫn còn giả bộ, muốn khóc thì cứ khóc đi.”

“Ai muốn khóc a, tôi mới không khóc đâu!” Cô một bên trợn mắt nói dối phủ nhận, một bên lất tay vội vàng lau đi nước mắt, cố gắng tiêu hủy chứng cứ.

Thật đáng ghét, hắn quay lại làm chi a? Hại cô ngay cả cơ hội khóc cũng không có, sớm biết vậy liền về đến nhà rồi hăng khóc, nước mắt đáng chết này, mặc kệ cô có lau đi lau lại như thế nào, vẫn cứ làm ướt cả bàn tay của chính mình.

Cô không phải là người thích khóc, nhưng mà nước mắt cứ như vòi nước, không thể ngừng được.

Mắt mặt muốn chết! Cô không muốn để cho người khác nhìn thấy bộ dáng chật vật không chịu nổi của mình.

Suất Vũ Sâm mạnh mẽ bắt được cổ tay của cô, một tay nâng chiếc cằm của cô lên, không cho phép cô né tránh, cử chỉ này, càng làm cho những giọt nước mắt của cô không còn chỗ nào lẩn trốn.

“Làm gì vậy, buông tay ra!” Cô kháng nghị , vùng vẫy, nước mắt cũng không chịu thua kém mà tuôn ra như vỡ òa.

Giây tiếp theo, cái miệng nhỏ nhắn của cô bị môi hắn áp xuống, không hề báo trước mà đoạt đi.

Thân thể của cô cứng đờ, vì bất ngờ mà ngây người, vội vàng dùng hai tay để trước ngực hắn, né tránh sự tập kích của hắn.

“Đang ở giữa đường, anh làm gì vậy !”

Hắn không trả lời, nhưng một đôi mắt nóng bỏng như thiêu đốt, thâm thúy như biển, nóng cháy như lửa, nói lên ý đồ của hắn rất rõ ràng, hắn muốn hôn cô, lại cúi mặt xuống,

Cô thà chết không buông, trái tim đã trở nên hỗn loạn.

Người này đột nhiên phát thần kinh cái gì a ? Ghê tởm, còn dám bảo cô uống nhiều, hắn mới say bí tỉ!

Cô đã đủ hỗn loạn rồi, hắn lại còn cố ý chạy tới làm cho loạn thêm, người đàn ông này hành động chẳng theo bài bản nào hết, làm chân tay cô luống cuống, nhưng người của cô đã bị hắn ôm ở trong lòng, cánh tay vòng qua thực thể phũ không chịu buông.

Hai tay để ở trước ngực hắn, cố gắng cách xa bờ môi của hắn, hình thành một trận giằng co.

“Anh làm chi lại hôn tôi a!” Cô vẫn còn I *không chịu thỏa hiệp.

*ko biết cái này là cái gì - ____ - ” ai biết thì bảo bạn với.

“Vì sao hôn em? Cái này còn cần phải giải thích sao? “Đương nhiên là bởi vì thích cô a, cô gái ngốc!

Hắn cuối cùng cũng hiểu, vì sao lúc cô khỗ sở, hắn lại có thể nhận ra sự suy sụp buồn bã của cô.

Vì sao lúc cô gọi điện thoại đến, hắn sẽ đứng ngồi không yên, nhất định phải làm cho rõ ràng xem cô đã xảy ra chuyện gì.

Vì sao hắn có thể nghĩ thấy, phía sau nụ cười của cô, cất giấu một trái tim bị thương tổn, làm cho hắn không có cách nào an tâm rời đi mà quay trở lại.

Lúc nhìn thấy cô đơn độc đứng ở trên đường cái rơi nước mắt, đáp án trong nháy mắt trở nên rõ ràng — hắn thấy kinh ngạc khi bản thân mình, không biết từ lúc nào, đã thích cô, đã có ý nghĩ thôi thúc muốn bảo vệ cô.

Hắn luôn luôn lịch sự, đối với phụ nữ rất ít khi thô lỗ như vậy, nhưng mà hắn chỉ muốn làm cho nước mắt của cô ngừng rơi, gạt đi những đau đớn của cô, dùng nhiệt tình của mình sưởi ấm trái tim lạnh lẽo của cô, đem cô ôm lấy vào trong vòng tay của mình, dùng nụ hôn này để nói cho cô, hắn thích cô, hơn nữa, hắn không muốn cô vì một người đàn ông khác mà rơi nước mắt. (~> đàn ông đích thực, yeah !!!)

“Anh nếu dám làm vậy, tôi sẽ kêu lên!”

Hắn vẫn như cũ không chịu buông cô ra, con ngươi đen bốc lên những tia sáng nóng rực, sáng quắc nhìn thẳng cô.

“Tôi sẽ kêu thật đấy !”

Cánh tay mạnh mẽ ôm lấy cô, không những không buông ra, lại còn chậm rãi siết chặt, chậm rãi làm cho hai tay của cô trong ngực hắn mất đi sức lực, hơi thở gần trong gang tấc, càng lúc càng đến gần.

“Tôi kêu đấy, tôi — tôi thật sự — sẽ —kêu —đấy—” thanh âm của cô ngày càng nhỏ, sức lực cũng ngày càng yếu ớt, cho đến khi hô hấp bị hai phiến môi nóng bỏng nuốt hết, xâm chiếm cái miệng nhỏ nhắn đang la hét của cô, nhất định muốn hôn cô, mà cô, rõ ràng có cơ hội kêu cứu, nhưng cô không có làm như vậy, lại còn làm cho cái lưỡi nóng rực xâm nhập, đoạt đi khả năng nói chuyện của cô.

Người đàn ông này dám ở trên đường cái ngang nhiên hôn cô, căn bản chính là cường đạo mà ~>__<>

Vì sao trái tim cô lại đập loạn lên như vậy, không có cách nào thực sự ngăn cản hắn?

Thân thể vốn lạnh lẽo, trong nháy mắt nhiệt độ dâng lên, mặt của cô thật là nóng, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, bị cuốn vào hơi thở bá đạo của hắn.

Sự bá đạo của hắn, cô không tài nào chống cự nổi, rốt cục đầu hàng, mềm nhũn trong vòng tay hữu lực mạnh mẽ này.

Hai người hôn nồng nhiệt trong gió, hoàn toàn không màng đến ánh mắt của mọi người xung quanh, chỉ nghe thấy tiếng trái tim của nhau đang đập mãnh liệt.

7. Chương 07

Như vậy có đúng không ?

Cô có lẽ là bị hôn đến mê man đầu óc rồi, mới có thể mơ mơ màng màng mà bị hắn dắt đi, tùy ý cho bàn tay to lớn kia nắm lấy bàn tay nhỏ bé của mình mười ngón đan vào nhau chặt chẽ, mạnh mẽ dắt cô đi.

Cô không biết hắn muốn dắt cô đi nơi nào, nhưng lại mơ hồ hiểu được chuyện gì sắp phát sinh.

Như vậy có đúng không ?

Lý trí của cô một mực tự hỏi bản thân, hơn nữa không ngừng tự mình giải thích, vị hôn phu trước ngày hôm nay kết hôn, cô thừa nhận bản thân bị đả kích, nhưng là không sa ngã đến nỗi không biết được bản thân đang làm gì?

Chiếc xe tiến vào một khu biệt thự kiểu Âu, xung quanh đẹp đẽ như một tòa thành ẩn sâu trong núi rừng, cô cơ hồ có thể nghe được tiếng trái tim mình đang đập.

Xe dừng ở trong ga ra, hắn xuống xe, mở cửa cho cô.

Bây giờ bỏ đi vẫn còn kịp, nhưng mà một ham muốn ẩn giấu trong trái tim lại mê hoặc cô, khiến cô đưa tay nắm lấy bàn tay to lớn đang duỗi ra của hắn.

Cô nhất định là điên rồi, mới có thể theo hắn vào trong phòng !

Như vậy có đúng không ? Dọc theo đường đi, trong cô không biết đã đấu tranh bao nhiêu lần, không ngừng hỏi chính mình, nhưng là hai chân của cô lại không nghe theo sự sai khiến vẫn bước theo hắn, như là bị ma nhập vậy.

Cô thích hắn sao ?

Nhất định là như vậy, nếu không cô sẽ không để cho hắn hôn cô, hơn nữa lại vì chuyện sắp phát sinh kia mà mặt đỏ tim đập, còn có sự trông mong rung động của một thiếu nữ.

Cô bị kéo vào phòng, trong một khắc khi cánh cửa kia đóng lại, cô cũng bị hắn vây trong vòng tay, lưng của cô tựa vào tường, mà hai cánh tay của hắn cũng vắt ngang qua hai bên trái phải của cô chống vào tường, một cặp mắt sáng rực nóng bỏng khóa trụ cô.

Chiếc giường lớn ở phía sau hắn, được trang trí cực kỳ lãng mạn, mà dục vọng thiêu đốt nơi đáy mắt hắn, đang cố gắng kiềm chế, như là lời nhắc nhở cuối cùng, nếu cô hối hận, bây giờ trốn vẫn còn kịp, trước khi hắn ra tay.

Cô đã bị hấp dẫn sâu sắc bởi người đàn ông này, hắn như một con báo đang săn mồi, mà cô, chính là con mồi, hắn đối với cô tràn ngập khát vọng, điểm này làm cô vui vẻ, những nghi hoặc lúc trước, sợ hãi cùng do dự, đều bị dục vọng nồng đậm trước mắt thay thế.

Cô trốn không thoát, không, phải nói, cô không muốn chạy trốn, bởi vì cô rất muốn biết, người đàn ông này có thể làm cho cô vui thích cùng kinh hi kiểu gì? Nụ hôn của hắn vừa ôn nhu vừa cường hãn, mà ở bên dưới lớp âu phục nho nhã cao quý này, là cơ thể như thế nào? Ẩn chứa bao nhiêu năng lượng ?

Cô muốn biết lúc hấn phóng thích năng lượng, là ôn nhu như một chú cừu nhỏ, hay là cuồng dã như sói? Cô đoán, chỉ sợ là về sau đi, bởi vì bộ dáng hấn nhìn chăm chăm cô, như muốn ăn cô.

Phảng phất thời gian như đếm ngược đã chấm dứt, hấn dùng một nụ hôn thật sâu, mở màn ột đợt sóng ngầm mãnh liệt, không để cho cô có cơ hội hồi hận.

Nụ hôn của hấn như có một sức quyến rũ mê hoặc đến kỳ lạ, kiên định mà tách môi của cô ra, cái lưỡi nóng bỏng tham nhập càn rỡ nuốt hết hô hấp của cô, bàn tay to lớn xoa nhẹ trên đùi cô, đem sức nóng từ lòng bàn tay dán lên da thịt hơi lạnh của cô, khẽ kéo làn váy của cô lên trên, thăm dò đường cong của bờ mông.

Trái tim cô đập thật nhanh, những nơi bị hấn vuốt ve đầu trở nên đặc biệt mẫn cảm, như là đang bị đang bị một ngọn lửa thiêu đốt, thật nóng thật nóng....

Trong căn phòng tối, không có tiếng nói, chỉ có tiếng hít thở càng lúc càng gấp gáp, có của cô, cũng có của hấn.

Đêm này là một đêm dài đằng dặc, đủ thời gian để hấn hảo hảo thăm dò thân thể của cô, đêm nay cô là của hấn, hấn muốn tất cả của cô.

Giống như trải qua lễ rửa tội, tổn thương trong ngực cô, trải qua một đêm triền miên sau khi bị thương đau đớn hôm qua, đã lành lại.

Lạc Tiểu Huân ngồi trước bàn vi tính, đầu óc cô bây giờ, giống như quá trình cài đặt lại của một chiếc máy tính, bên ngoài vẫn vậy, nhưng bên trong thì không giống.

Độc tố còn sót lại của thương tổn mà Dương Tiến Tường gây cho cô, giống như virus của máy tính, rõ ràng đã bị đẩy ra ngoài, dường như đã là chuyện từ kiếp nào rồi, trong đầu cô bây giờ, đều là một đêm kích tình của cô cùng Suất Vũ Sâm.

“Khụ — khụ khụ —” Mỗi khi có người đi qua chỗ cô ngồi, hoặc là có người nhìn về phía mình, cô lại phải ho khan vài tiếng.

“Tiểu Huân, cô bị cảm ?”

“Đúng vậy....” Cô cố ý dùng giọng nói khản đặc để trả lời.

“Khó trách, tôi đang thấy kỳ quái, trời nóng như vậy cô lại đi quàng khăn lụa làm gì ?”

“Sợ bệnh nặng hơn ấy mà, hơn nữa điều hòa rất lạnh.”

“Vậy chú ý nha.”

“Cảm ơn, khụ ...”

Cho đến khi đồng sự bước đi, cô mới len lén lè lưỡi. Đêm qua một trận, trên cổ cô đều là dấu hôn xanh xanh tím tím, mà bây giờ lại phải mặc áo ngắn tay vì đang là mùa hè, cô cũng chẳng còn cách nào khác ngoài hạ sách này.

Cô mở tài liệu của những khoáng nam oán nữ mới gia nhập, viết ra điều kiện thân cận đối tượng của bọn họ, sau đó bắt đầu dùng máy tính tìm kiếm trong kho dữ liệu, tìm ra tất cả những người phù hợp với điều kiện của họ,tiến hành chọn lựa ghép đôi lần đầu tiên.

Trong lúc vô ý, tài liệu của Suất Vũ Sâm cũng xuất hiện ở trang đầu, ánh mắt cô không khỏi chăm chú, lúc nhìn thấy ảnh chụp của hấn, khuôn mặt không tự giác lại nóng lên,

Đủ loại hình ảnh đêm hôm qua, cứ như một đoạn phim từng cái từng cái hiện lên trong đầu cô, mỗi một việc hấn làm trên người cô đêm qua, cô đều nhớ rõ nhất thanh nhị sở.

Hấn....so với tưởng tượng của cô, còn cuồng dã hơn rất nhiều....

“Ai nha, mặt của Tiểu Huân đỏ quá nha, không phải là ợhats sốt rồi chứ? Đi bác sĩ chưa vậy ?”

“Tôi không sao đâu...”

“Nhìn mặt cô đỏ như vậy, còn nói không sao, này, ai đi lấy cặp nhiệt độ đến đây xem nào.”

“Có thấy đau đầu hay không ? Có bị sổ mũi không ?”

Đám người thất chủ bất thiết thảo luận, có người lại còn đưa thuốc uống của anh ta cho cô uống, cuối cùng ngay cả Âu tử cũng chạy đến hỏi thăm, xem ra thường ngày cô làm người cũng không tệ lắm.

Cuối cùng, mọi người nhất trí quyết định là cô nên xin phép về nhà mà nghỉ ngơi, không nên vì công việc mà cả thân thể của chính mình cũng không chăm sóc, thứ nhất là dưỡng bệnh, thứ hai là để tránh lây bệnh ọi người, Âu tử cũng sáng khoái mà đáp ứng, muốn cô lập tức rời công việc ở nhà hảo hảo điều trị bệnh cho tốt., rồi hãy trở lại đi làm.

Để không phụ lòng ý tốt của mọi người, cô không còn cách nào khác là cung kính không bằng tuân mệnh làm “Người bệnh nghỉ phép “

Như vậy cũng tốt, nếu không cô còn phải lo lắng đề phòng sợ người ta phát hiện ra mấy dấu hôn trên cổ cô, buồn cười nhất chính là, cô nhờ vậy mà lại được một tuần nghỉ phép.

Bước ra khỏi tòa nhà, hôm nay trời trong nắng ấm, tiết trời thật là đẹp, đứng dưới ánh mặt trời ấm áp, cô đột nhiên nảy ra một ý nghĩ?

Bản thân đã bao lâu rồi không đi nghỉ phép?

Cô cao hứng với ý nghĩ “Trốn đi” trong đầu. Bình thường ngoài việc đi làm ra thì đều ở trong nhà, sau khi thất tình, cô lại càng toàn lực đâm đầu vào công việc để bản thân quên đi tất cả, chưa bao giờ để cho bản thân nghỉ ngơi thật tốt.

Vừa vận lợi dụng một tuần nghỉ phép này, nhân cơ hội này hảo hảo ình một chút khoảng không, dứt bỏ tất cả những suy nghĩ hỗn độn này, trả lại ình một tâm hồn sạch sẽ không có tạp niệm.

Hạ quyết tâm, cô nói liền làm, lập tức trở về nhà chuẩn bị một ít hành lý đơn giản , quyết định ình một tuần nghỉ phép.

Cô rời khỏi Đài Bắc, trực tiếp lên sân bay Quốc Tế Đào Viên, không cần hộ chiếu liền trực tiếp bay đến Nhật Bản, là đất nước hợp nhất để trốn đi, vì vậy cô trực tiếp mua vé máy bay , ngồi trên máy bay đi chuyến bay đến Tokyo, Nhật Bản, sau khi đến nơi, cô chọn một khách sạn thuận tiện cho việc đi lại để ở.

Trong năm ngày này, cô đi khắp nơi xem chỗ này chỗ kia một chút, ngồi trên xe điện đi khắp nơi vui chơi ăn uống, không có mục đích, thích đi đâu thì đi đó, tự do thoải mái dạo chơi ở chợ đêm, xem những suy tư của chính mình trực xuất, làm cho những tạp niệm theo gió phiêu tán đến nơi xa xôi.

Cho dù là ngồi ở ven đường làm một kẻ qua đường, nhìn dòng người đi tới đi lui, cũng là một loại hưởng thụ, cô đã rất lâu rồi không thả lỏng mình như vậy.

Tình yêu làm cho người ta mù quáng, thất tình lại làm cho người ta tan nát cõi lòng, đến một nơi mà không ai biết mình là ai, sau khi mở rộng tầm mắt, trong lòng cũng tràn ngập ánh nắng, quá khứ khi nhớ lại cho dù thống khổ, nhưng nó rốt cuộc cũng trở thành quá khứ.

Ở Tokyo được năm ngày, đến ngày thứ sáu, cô trở lại Đài Bắc, ngồi xe taxi về đến nhà đã là hơn mười giờ tối.

Vừa vào cửa vút hành lý xuống, cô chạy luôn vào phòng tắm, đem chính mình một đường cởi sạch sẽ, từ đầu đến chân tắm tấp thoải mái bằng nước ấm, sau đó quần khăn lông bước ra, lau khô mái tóc dài, mở nhạc nhẹ nhẹ, sau đó ngồi xuống ghế sa lon ở phòng khách, cả người như tê liệt đến nơi rồi, bắt đầu lười biếng.

Cô lắng nghe tiếng nhạc du dương, nhắm mắt lại, hưởng thụ cảm giác được trở về nhà. Bởi vì rất thư thái, cô từ từ nhắm mắt lại, cơ hồ như sắp thiếp đi đến nơi, nhưng đúng lúc này, tiếng điện thoại âm ỉ lại vàng lên, quấy rối sự yên bình của cô.

Cũng may điện thoại bàn của cô ở ngay trên bàn nước bên cạnh ghế sa lon, với tay ra là có thể lấy được, cô lười biếng nhấc máy, mệt mỏi mở miệng.

“A lô...”

“Em chạy đi nơi nào vậy hả !!! ” Đầu bên kia truyền đến tiếng gầm nhẹ làm cho cô tỉnh cả người, cơn buồn ngủ cũng bị dọa cho chạy mất.

Cô trừng mắt nhìn điện thoại, giọng nói rất quen thuộc, lại không giống với khẩu khí của “người nào đó”, làm cho cô có chút nửa tin nửa ngờ.

“Suất tiên sinh ? ”

“Đợi ở đây, anh qua ngay bây giờ ! ” Tút một tiếng, điện thoại đã ngắt.

Lạc Tiểu Huân cầm điện thoại, sợ run một hồi, tự hỏi đã xảy ra chuyện gì rồi ? Khẩu khí của hắn cứ như là có người phóng hỏa đốt nhà hắn ý.

Chờ một chút, hắn làm sao biết số điện thoại bàn nhà cô ? Còn có, hắn vừa mới nói sẽ qua đây ?

Nhìn đồng hồ trên tường, đã mười một giờ rồi, hắn ...không phải nói thật đấy chứ.

“Đình đông –”

Tiếng chuông cửa vang lên đúng lúc, làm cô càng thêm hoảng sợ, cô đứng dậy, sợ hãi đi về phía cửa phòng khách, dán vào cánh cửa, nghi hoặc hỏi: “Ai vậy ?”

“Mở cửa nhanh! ”

Là giọng nói của Suất Vũ Sâm, cô kinh ngạc không ngớt, từ lúc cúp máy cho đến khi tiếng chuông cửa vang lên bất quá mới chỉ hơn một phút, hắn làm sao có thể tới nhanh như vậy?

Bởi vì quá kinh ngạc, cô nhất thời quên bém mắt trên người chỉ đang quấn một cái khăn lông liền mở cửa ra.

Đứng ở ngoài cửa đúng là Suất Vũ Sâm, chỉ thấy hắn tức giận bước vào, vừa đặt chân vào nhà đã khóa cửa lại, cơn tức của hắn làm cho cô không tự chủ lùi lại mấy bước.

Hắn làm sao vậy? Cứ như là vừa nuốt phải mười cân thuốc nổ không bằng, cô chưa từng thấy vẻ mặt xanh mét như thế của hắn bao giờ, bình thường bản mặt hắn đã đủ uy nghiêm khiếp người rồi, bây giờ tức giận lại càng thập phần cường hãn, làm cho thần kinh cô tự động trở nên căng thẳng

“Anh thật sự thật sự muốn phát vào mông em.” Hắn nghiêng răng nói.

“Tại sao?”

“Tại sao? Em vẫn còn hỏi tại sao ?”

Cô quả thật không biết đã xảy ra chuyện gì nha ? Quái lạ nhất là hắn tức giận cái gì với cô nha ?

“Em không biết.”

“Em tại sao biến mất ?”

“Em—”

“Tại sao không mở điện thoại di động ?”

“Cái này —”

“Tại sao sáu ngày nay không có một chút tin tức nào ? Em có biết anh tìm em sắp phát điên rồi hay không ! Em không nói tiếng nào đã chẳng thấy người đâu, đi nơi nào cũng không nói, anh gọi đến công ty em, nhà em, còn có chỗ cha mẹ của em, chẳng ai biết em ở đâu cả, anh sốt ruột muốn chết em có biết không ?”

Cô vừa nghe xong, thoáng chốc bừng tỉnh đại ngộ, thì ra là hắn tức cái này, ngoài ý muốn của cô nhất chính là phản ứng của hắn, dáng vẻ sốt ruột của hắn giống như cô bị người ta bắt cóc đi rồi không bằng.

“Em tốt nhất giải thích rõ ràng cho anh.”

“Em—” cô vừa mới thốt ra một chữ liền ngậy ngẩn cả người, bởi vì thân thể đột nhiên trở nên lạnh toát, cúi đầu nhìn xuống, cái khăn lông trên người cô đã rớt xuống, làm cho cô xấu hổ kêu lên một tiếng, vội vã nhặt chiếc khăn lên quấn lại quanh mình, sau khi ngước mắt lên nhìn thấy vẻ mặt của hắn, chợt sững sờ.

Ánh mắt của hắn vẫn lợi hại như cũ, cả người cũng vẫn bốc lên ngọn lửa nguy hiểm như cũ, nhưng ngọn lửa này, tựa hồ không giống với lửa giận lúc trước, mà là dục hỏa đốt người. (chết chị roài...hắc hắc)

Một thoáng yêu kiều vừa mới lướt qua, làm cho hắn vốn đang bốc hỏa, ngay cả nửa người dưới cũng bốc hỏa rồi.

Mặt cô đỏ như lửa đốt, đang muốn xoay người trốn trở về phòng, nhưng chưa bước được bước nào, đã bị cánh tay khỏe mạnh đằng sau ôm trở về.

“A — anh định làm gì a — “

“Em còn định trốn đi đâu.” Giọng nói khàn khàn bên tai thổi ra hơi thở ấm nóng.

Hắn vốn định chất vấn cô, tại sao sáu ngày trời biến mất không tung tích, không có một câu dặn dò, làm cho hắn sốt ruột đến sắp phát điên, đến lúc phát hiện cô bình an vô sự, hắn từ lo lắng chuyển sang tức giận, giận cô bất cáo nhi biệt.

Mà đến lúc nhìn thấy thân thể trần trụi của cô, khát vọng bị đè nén trong cơ thể càng không thể nào vãn hồi, nhớ nhung giống như cỏ dại lan tràn, hắn muốn cô, ngay bây giờ! Ăn cô trước, những chuyện khác để sau này hỏi lại.

Hắn ôm lấy cô, trực tiếp đi vào phòng.

Tất cả lo lắng cùng tức giận, đều theo nụ hôn lên cô gái nhỏ làm hắn ngày ngày mong nhớ này, biến thành một luồng nhiệt tình khác.

Hắn vừa hôn cô, vừa gỡ bỏ quần áo của chính mình, vội vã muốn cô, muốn một lần nữa đặt cô ở dưới thân, cảm thụ sự mê người của cô, cùng với tiếng rên rỉ yêu kiều cầu xin tha thứ bên tai.

Cô có rất nhiều điều muốn hỏi hắn, nhưng không có cơ hội mở miệng, đến khi cả hai đều chìm đắm vào mây mưa, những tình cảm mãnh liệt ngày ấy lại một lần nữa tái hiện.

Hắn như một ngọn lửa, mà cô thích ngọn lửa này, cũng nhớ nhung sự nóng bỏng này.

Lần này, hắn so với trước đó càng thêm cuồng dã, như là mang theo sự trừng phạt sùng ái, bạc môi cắn cắn da thịt non mềm của cô, những dấu xanh tím vừa mất đi, lại có những dấu vết mới đè lên, những dấu vết thuộc về mình hắn.

Kích tình của đêm hôm đó, tiếp tục lan tỏa, mỗi một nụ hôn cùng với vuốt ve của hắn, đều mang theo tính xâm lược, như là muốn chinh phục cô hoàn toàn, cũng như đang noi với cô, cô là của hắn.

Cô chìm vào bão táp của hắn, vẫn nhớ kỹ một tháng trước đây, hai người vẫn là quan hệ chủ khách, ai biết được chuyện đời hay thay đổi, hắn trầm ổn hướng nội, cô cẩn trọng an phận, nhìn qua giống như hai người đều có cá tính lạnh lùng, lại như thiên lôi đánh xuống biến thành địa hỏa, tiến triển nhanh chóng.

Cơn tức giận của hắn, mang theo lưu luyến điên cuồng, cô không phải không biết, chỉ là cố ý bỏ qua. Trên thực tế, cô thật vui vẻ khi hắn phản ứng kịch liệt như vậy, điều này có nghĩa là sau đêm hôm đó, giữa hai người không hề đặt dấu chấm hết, mà là càng nhiều dấu chấm than hơn.

Người đàn ông vẫn luôn tự khắc chế này, lại có thể vì cô mà điên cuồng, trên môi cô không khỏi nhiễm chút ý cười, không cần thận lại bị hắn nhìn thấy, hắn có thể cảm nhận được nụ cười trên miệng cô đại biểu cho ý gì.

Vật nhỏ mê người này, cũng dám cười hắn ? Hắn phải hảo hảo giáo huấn cô, để xem cô còn dám xem thường hắn hay không.

Bàn tay to lớn đang vuốt ve, đột nhiên tiến vào nơi mềm mại giữa hai chân thăm dò, chạm đến chỗ mẫn cảm nhất yếu đuối nhất của cô, quả nhiên làm cô thở gấp một hồi.

Cánh môi tuấn đạt lộ ra nụ cười nhẹ, cong lên một tia giảo hoạt.

Cô thở dốc kháng nghị: “Anh cố ý.”

“Đúng vậy.” Hấn sáng khoái mà thừa nhận, hơn nữa không có ý định dừng việc hành hạ cô lại, đầu ngón tay cọ sát ngày càng thêm xâm nhập.

Cô không nhịn được mà cong người lên, bị khoái cảm dày vò khiến ê đão run rẩy, hối hận chính mình không nên cười trộm hấn, người đàn ông đáng ghét này có thù tất báo, cô bất quá ..cũng chỉ mất tích có vài ngày thôi mà.

“Tại sao bắt cáo nhi biệt? Nói.”

“Em ...tại sao nhất định phải ...khai báo với anh..”

Đương nhiên, đáp án này không hề khiến hấn hài lòng, ngón tay thâm nhập thêm xuất ma sát vuốt ve càng thêm từ tốn, dừng lại càng lâu, vuốt nhẹ nơi ướt át của cô, cùng với tiếng rên rỉ cầu xin liên tiếp.

Hấn rất cam tâm tình nguyện một đêm không ngủ, hảo hảo tra hỏi cô, đùa giỡn cô đến lúc không thể nào tự kiềm chế, rồi lại chậm rãi không giải thoát cho cô.

Cùng với người này so chiều, cô căn bản không phải đối thủ, nếu không đầu hàng, người đàn ông này kháng định không ngại hành hạ cô cả đêm, vì thế cô lựa chọn nhận thua đi thôi.

“Được rồi...em...”

“Gì cơ? Nói to lên nào.”

Cô xấu hổ cắn răng hờn dỗi. “Em sai rồi, được chưa.”

“Cầu xin anh.” Hấn ra lệnh.

Cô nhìn khuôn mặt anh tuần phía trên, hấn cười đến tà ác lại có chút tinh nghịch, đúng là muốn bắt nạt cô mà, nhưng...đây cũng là sức quyến rũ của hấn.

“Xin anh...”

“Xin anh cái gì?”

Cô cúi khuôn mặt sớm đã nóng bừng đỏ ửng chôn vào bên cổ hấn, nhỏ giọng cầu khẩn. “Xin anh...cho em...”

Sự thần phục của cô làm cho hấn thỏa mãn, cũng làm cho ngọn lửa trong lòng hấn sôi trào, trên thực tế, hấn đã sớm chờ không nổi rồi, một tiếng cầu khẩn của cô, hấn liền không thể chờ thêm được nữa đem dục vọng nóng rực xâm nhập giữa hai chân cô, tiến vào chiếm cứ nơi sâu nhất của cô.

Tha cho cô ?Không, đây mới là bắt đầu của sự trừng phạt thôi, mấy ngày qua, sự biến mất của cô bức hấn phát điên, hại hấn ăn không ngon, ngay cả công việc cũng bị ảnh hưởng, cho nên hấn muốn đòi lại nợ nần của sáu ngày này, lâu dài mà giày vò đòi lại.

Trong bóng tối, tiếng thở gấp từng tiếng rồi lại từng tiếng, thật lâu không có ngừng.

Qua đi, cô xụi lơ gối trên cánh tay của hấn.

Toàn thân lệ khí của hấn đã biến mất, hóa thành nhu tình như nước, ở trên người nàng quyến luyến hôn nhẹ một cái, như là một con báo đã được ăn no, không còn vì đói khát mà phần nộ nữa, rốt cục chiếm được an ủi mà trở nên ôn thuận.

Hai người nằm ở trên giường, cô lặng lẽ ngược lên nhìn, thấy hai mắt của hấn đã nhắm lại, bây giờ cũng đã là rạng sáng rồi.

Cô lặng lẽ đứng dậy, định bước xuống giường, nhưng vừa mới rời khỏi cánh tay hấn không tới mấy giây, lại bị cánh tay hấn kéo trở về, làm cho cô không để ý mà ngã vào lồng ngực của hấn, chống lại đôi mắt sáng ngời trong bóng tối.

“Đi đâu?”

“Uống nước.”

Hắn nhìn cô, như đang suy nghĩ xem có nên buông cô ra hay không, làm cô cảm thấy buồn cười: “Canh ba nửa đêm, em cả người trần trụi còn có thể đi đâu ?”

Cô mơ hồ nhìn thấy môi hắn khẽ cong lên, cánh tay bên hông lúc này mới buông ra.

Cô đi đến phòng bếp rót một cốc nước, sau đó trở về phòng, hai người cùng uống một cốc nước, cô cũng không bật đèn, bởi vì đây là chỗ của cô, nhắm mắt lại cũng có thể đi, hơn nữa nhờ vào ánh trăng có thể nhìn thấy đồ vật xung quanh.

Nhưng cô vừa mới ngồi lên giường, chiếc đèn ở tủ đầu giường đột nhiên bị bật lên, ngọn đèn vàng mờ nhạt chiếu sáng phòng ngủ, cũng chiếu sáng thân hình không mảnh vải che thân của cô.

Cô vội vàng muốn lấy chăn mền che khuất thân thể, nhưng người kia lại xấu xa ngăn cản ý đồ của cô, ôm lấy thắt lưng của cô, không cho cô có cơ hội trốn vào trong chăn.

Cô tức giận nói: “Buông tay nha.”

“Không buông, miễn cho em khỏi trốn đi.”

“Trốn đi? Đây là nhà em, em thích đi đâu thì đi đấy, đây là tự do của em, anh hình như không đủ lý do hạn chế đi ?”

Ai đó nhướn mày, lại nhú mi. “Câu này nghe cứ như ăn sạch sẽ rồi không chịu nhận ý nhờ.”

Cô đương nhiên nói: “Chúng ta không phải tình một đêm sao ?”

Thật hiếm khi thấy được khuôn mặt trầm ổn kia, cũng có vẻ mặt khiếp sợ, cứ như là người bị hại không bằng trừng mắt nhìn cô.

“Em nghĩ anh là thằng đàn ông tùy tiện như thế à?”

Cô làm bộ lơ mơ hỏi ngược lại: “Không phải sao ?” Nhưng vừa nói ra khỏi miệng, cô liền thấy hối hận, bởi vì cô rất nhanh nhận được sự trừng phạt

“A, ngứa quá, đừng – đừng mà — “

“Xin lỗi.” Hắn ra lệnh.

“Được được được, xin lỗi mà, anh không tùy tiện, anh một chút cũng không tùy tiện.” Cô thở dốc mà nói.

Thế này còn tạm được, ngón tay bên hông lúc này mới dừng lại, nhưng vẫn uy hiếp vòng qua thắt lưng của cô không chịu buông ra.

“Anh không phải thích cô ấy sao? ” “Cô ấy” này đương nhiên là chỉ chị dâu tương lai của hắn Chung Tuyết Mai, trong lòng hắn có người phụ nữ hắn thích, sao còn muốn so đo chuyện có phải tình một đêm với cô hay không ?

Hắn hỏi ngược lại: “Em cũng không phải thích hắn ta?” “Hắn ta” này đương nhiên là chỉ Dương Tiến Tường rồi.

Cô cúi mặt.” Anh ta đã là chồng của người khác rồi, chẳng liên quan gì đến em hết.”

“Cũng vậy, cô ấy cũng sẽ chỉ là vợ của anh trai anh, cũng không còn quan hệ gì với anh nữa.”Hắn cong khóe môi, thích thú nhìn dáng vẻ thờ hờn hển của cô, kiên định vạch rõ quan hệ với người đàn ông kia, điều này làm tâm tình của hắn phi thường tốt, thì ra chính mình quan tâm chuyện trong lòng cô có thể đem tên kia đã lên chín tầng mây hay không như vậy.

Hắn xoay người đè lên cô, chấm dứt đề tài này bằng một nụ hôn sâu triền miên, cho dù trong lòng cô còn lưu lại bóng dáng của người đàn ông kia, hắn cũng sẽ thanh tẩy sạch sẽ, một chút cũng không để lại!

Cô cảm thấy vật cứng rắn dưới thân hắn lại để ở nụ hoa non mềm của mình.

Như muốn đem một tuần vừa rồi bỏ sung hết, bàn tay to lớn hạnh kiểm xấu lại dao động trên người cô, cô yêu kiều rên rỉ một tiếng, không có cách nào cự tuyệt sự yêu cầu vô độ của hắn.

Xem ra, người này tối nay không có ý định đi ngủ rồi.

8. Chương 08

Kết quả của sự mệt mỏi quá độ chính là, ngày cô đi làm trở lại, lại phải đối mặt với ánh mắt chú ý của mọi người.

“Cậu bị cảm thế nào mà vẫn chưa khỏi vậy?”

Đối mặt với ánh mắt kinh ngạc và quan tâm của mọi người, Lạc Tiểu Huân chỉ có thể cười khổ, trên cổ cô vẫn còn quần khăn lụa như cũ, dấu hôn thật khó khăn lắm mới mất đi, trải qua mây mưa thất thường tối hôm qua, dấu cũ chưa mờ, vết mới lại có, cô không thể làm gì khác hơn ngoài việc chột dạ giả bộ cảm mạo chưa lành.

“Đại khái là có vài nguyên nhân, không phải là do khả năng miễn dịch của tôi kém, chính là do virus biến chứng a...” Tha thứ cho lời nói dối của cô, cô cũng là bất đắc dĩ thôi, ô ô ô —— mỗi ngày đều phải dùng kem che khuyết điểm, quần khăn lụa vài vòng quanh cổ, nơm nớp lo sợ người khác sẽ phát hiện, cô cũng rất thống khổ a.

Bỗng dưng được nghỉ không một tuần phép, cô không thể lại tiếp tục xin nghỉ phép được, cứ như vậy lương tâm cô cũng không cho phép, huống chi cô cũng không thể làm chậm trễ duyên phận của khách hàng được, có rất nhiều kế hoạch thân cận đang chờ cô tiến hành đây.

Hoạt động giao lưu thân cận tháng sau chính là hoạt động trọng điểm, mục đích chính là để những khách hàng có điều kiện tương đương cùng nhau liên hoan tập thể, hoạt động phải thật náo nhiệt, tạo nên bầu không khí thân thiện, nhưng lại không mất đi phong cách.

Dựa vào hoạt động giao lưu này, chỉ cần không khí phù hợp, nội dung đặc sắc, có khi chỉ cần một lần cũng có thể ghép đôi thành công vài cặp ngẫu nhiên, giúp cho thành tích của công ty tốt hơn, nâng cao tỉ lệ ghép đôi thành công.

Xác suất thành công này, cũng giống như xác suất lên lớp ở trường học hay học bổ sung, đối với danh tiếng của ngân hàng cùng với thành tích thu hút khách hàng rất có ảnh hưởng.

“Di ? Tiểu Huân, cậu có vẻ đẹp ra đây?”

“Có sao?”

“Ha ha, đó là đương nhiên, Tiểu Huân yêu vào thì phải đẹp ra chứ, người ta có soái ca Dương Tiến Tường là vị hôn phu cơ mà.”

Tiểu Huân cười nói: “Chúng mình giải trừ hôn ước rồi.”

“Gi ?” Lời vừa thốt ra khỏi miệng, lập tức khiến cho chấn động không nhỏ, nhất là đám nữ nhân viên văn phòng, không thể thiếu bất quải.

“Cậu giải trừ hôn ước?”

“Đúng vậy.”

Đối mặt với sự kinh ngạc cùng với ghen hòng trần trối của mọi người, Tiểu Huân vẫn tươi cười đầy mặt như cũ.

“Vì sao vậy ?”

Cô nhún nhún vai: “Anh ta yêu người khác.”

Lại là một trận ồ lên, đối diện với sự kinh ngạc, cô vẫn duy trì nụ cười từ đầu đến cuối, kỳ thật ngay cả bản thân cô cũng không ngờ tới, sự thật mà vài tuần trước còn không nói nên lời, hiện tại đã có thể tự nhiên nói ra, giống như đang bàn luận về thời tiết, không có gì ghê gớm, trong lòng thoải mái bất ngờ.

Cô cũng không cảm thấy xấu hổ hay mất mặt gì hết, ngược lại mọi người xung quanh lại xấu hổ một trận, nhất thời không biết nên nói gì tiếp.

Vị hôn phu bởi vì yêu người khác mà giải trừ hôn ước, thật sự là rất khó chịu, tin tức tới bất ngờ, làm ọi người nhất thời á khẩu không nói nên lời, đáng lý ra phải nói mấy câu an ủi nhân vật chính, nhưng mà nữ chính lại mỉm cười đầy mặt, hoàn toàn không nhìn ra có vẻ nào khổ sở, làm cho bọn họ không biết nên nói cái gì.

Lạc Tiểu Huân chưa từng nghĩ tới, chính mình có thể tự nhiên đối mặt với vẻ mặt kinh ngạc cùng với ánh mắt của mọi người như vậy, trải qua một tuần nghỉ phép cùng với xả hơi, cô đã để tâm hồn mình được thanh tẩy sạch sẽ, để cho những suy nghĩ mới mẻ tiến vào, so với việc tiếp tục sống trong giả dối cùng nguy trang, cô thà rằng đối mặt với sự thật còn hơn.

Cô muốn sống một cuộc sống mới, chấm dứt tất cả những gì có liên quan đến Dương Tiến Tường, cho nên cô mới có thể đối mặt như vậy với mọi người, thoải mái nói ra miệng, mặc kệ mọi người nghĩ ra sao, thấy cô thế nào, đáng thương, đồng tình, hay là giễu cợt cũng vậy, cô đã chuẩn bị đón nhận tất cả.

Dù sao lòng người không phải thứ cô có khả năng khống chế, cũng như cô cũng không thể khống chế để Dương Tiến Tường tiếp tục yêu cô, nhưng ít nhất, cô có thể yêu chính bản thân mình, dũng cảm đón nhận sự thật, mới có thể bắt đầu một cuộc sống mới.

Cho nên, cô nhìn vẻ mặt ghen hòng trên trời của mọi người, lấy một nụ cười trầm tĩnh chờ đợi, thì ra trong bất tri bất giác, cô đã thay đổi.

Thích buôn chuyện là thiên tính của con người, quả nhiên sau một hồi kinh ngạc xong, bắt đầu có người hỏi thăm——

“Anh ta yêu người khác?”

“Đúng vậy.”

“Cho nên giải trừ hôn ước với cậu?”

“Đúng vậy.”

“Vậy...chắc cậu rất khổ sở đúng không? ” Có người mặt mang chút đồng tình nói.

“Lúc đầu có khổ sở, bây giờ thì không.”

“Đàn ông gì mà kém cỏi!” Có người cảm phẫn bổ sung, người hòa theo cũng không ít.

“Các cậu cho rằng anh ta kém cỏi?”

“Đương nhiên kém cỏi nha! Đã đính hôn với cậu rồi, còn lảng nhăng như vậy à? Thật sự rất vô trách nhiệm.”

“Nói rất đúng!”

Các cô gái thay nhau tức giận bất bình, hùa nhau mắng mỏ cái tên vô lương tâm kia, mà đương sự là cô lại lấy tâm tư bình thường đối đãi, ngược lại những người đứng xem đều phần nộ tập thể, rất nhập vai.

Cô gật gật đầu, hỏi ngược lại mọi người: “Nếu anh ta đã kém cỏi như vậy, thì mình rời khỏi anh ta, là chuyện tốt đúng không?”

“Đúng rồi, cái tên thói tha kia! Không đáng để cậu lãng phí thời gian!”

Cô lại gật đầu nói: “Đã lập gia đình thì phải lấy một người chồng tốt, so với việc lấy một người đàn ông kém cỏi, không bằng cách xa hẳn có phải tốt hơn đúng không?”

“Đúng rồi, đúng rồi, đúng vậy!” Mọi người gật đầu liên tiếp.

“Cho nên đây chính là chuyện tốt, đã là chuyện tốt, mình vì sao lại còn phải khổ sở, hẳn là nên vui vẻ mới đúng, ít nhất mình cũng tránh được một kiếp, không cần phải lấy một người đàn ông kém cỏi, cho nên các cậu phải mừng ỉnh mới đúng nha, có phải không ?” Cô nở nụ cười đẹp nhất, dùng một cái kết luận hợp lý nhất, sau đó nhìn mọi người.

Mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, hẳn là vui vẻ ? Lời này nghe qua....hình như cũng rất có lý.

Cô cười nói: “Không ai có ý kiến khác, chứng tỏ mọi người đều ủng hộ nha, giữa trưa mình mời cả nhà ăn bánh ngọt, đến ăn mừng mình giải trừ hôn ước, tránh được một kiếp.”

Chuyện này cứ như vậy mà được thu xếp, nếu chủ nhân không khó chịu, cũng không để ý, hình như tiếp tục thảo luận nữa cũng chẳng có gì hay, vốn là tin tức nghe qua có vẻ khiếp sợ lại phức tạp, cuối cùng liền trôi qua một cách đơn giản như vậy, mọi người đều trở về vị trí của mình, ngoan ngoãn làm chuyện của mình.

Đồng rác rưởi còn ứ đọng trong lòng cô, cuối cùng cũng có thể vứt bỏ sạch sẽ, từ này về sau, cô có thể rộng mở tấm lòng, không cần giấu diếm sự thật, dù sao đều là người chẳng liên quan, có gì hay mà để ý.

Cô có thể thản nhiên đối mặt như vậy, cũng bởi vì trong lòng cô bây giờ đã lấp đầy hình bóng một người đàn ông khác.

Chuyện cùng với Suất Vũ Sâm, cô không muốn nói ọi người biết nhanh như vậy, không phải là cố ý giấu diếm, mà là cô chỉ muốn mọi chuyện thuận theo tự nhiên thôi.

Bọn họ bắt đầu đã yêu nhau mãnh liệt, sau đó tiến đến thành thực kết giao, giống như hai người đã kết giao nhiều năm, bọn họ hiểu biết lẫn nhau, cũng hiểu tính cách của đối phương, không cần giải thích hay nói năng nhiều, đã có thể hiểu được đối phương muốn gì.

Ban ngày, bọn họ ai làm việc nấy, đến buổi tối, bọn họ triền miên cùng nhau, mờ mờ giao hòa.

Có đôi khi, là cô đến nơi hắn ở, có đôi khi, là hắn đến chỗ cô qua đêm.

Bọn họ hai người đều là kiểu người chưa đến mười hai giờ sẽ không tắt đèn đi ngủ, nằm trên chiếc giường lớn dành cho hai người, Lạc Tiểu Huân đặt laptop trên đùi, gõ lạch cạch.

“Em đang gõ gì vậy ?”

“Kế hoạch tháng sau.”

“Công việc bận rộn như vậy ?”

“Àn, tháng sau phải tổ chức hoạt động giao lưu, là case do em phụ trách.”

“Hoạt động giao lưu thân cận ?”

“Đúng vậy, đừng coi thường nó, chúng ta có thể kết thành mấy đôi, phải dựa vào những hoạt động tập thể kiểu này, đưa những khách hàng nam nữ có điều kiện tương đương, sắp xếp tham dự một hoạt động cộng đồng, để ọi người có cơ hội trò chuyện, cũng sẽ không quá giả tạo hay cố ý, ngược lại có thể làm ọi người tự nhiên tìm hiểu đối phương.”

Cô khi thì gõ bàn phím rất nhanh, lúc thì suy nghĩ, có đôi khi lại vội vàng vươn người đến bên tủ đầu giường cầm lấy tư liệu bên trên.

Hắn nhìn vào màn hình máy tính của cô, tò mò hỏi: “Sao trước giờ anh chưa được mời đến tham gia hoạt động kiểu này nhỉ?”

“Bởi vì anh sẽ không muốn tham gia.”

“Làm sao em biết?”

Cô quay sang, hỏi lại: “Anh muốn tham gia sao ?” (cứ tưởng chị trả lời là “Em biết mà.” =)))

Hắn không trả lời, do dự nửa ngày chậm chạp mãi không phun ra nổi một chữ “Muốn”, chính xác là chưa từng nghĩ đến, đáp án quá rõ ràng.

Cô vỗ vỗ vai hắn, an ủi nói: “Đừng cật lực.” Như là sớm đã đoán trước hắn sẽ có phản ứng như vậy, tiếp tục làm việc của mình, khoe miệng lại dâng lên một chút tươi cười.

Nụ cười này, bị tầm mắt lợi hại của hắn bắt được.

Được lắm, cô gái nhỏ này dám giễu cợt hắn ?Nếu cô muốn tiếp tục tăng ca bận rộn với kế hoạch của cô, hắn ngồi bên cạnh cũng phải tìm chút chuyện để giết thời gian chứ, vốn trong lòng hắn đã chẳng vui vẻ gì, bị cô lạnh nhạt vứt ở một bên đã lâu, bây giờ, hắn đã biết phải làm cái gì, mà đây cũng là chuyện duy nhất hắn muốn làm trong giờ phút này —

Bàn tay to lớn không an phận lặng lẽ tiến vào trong áo ngủ mềm mại của cô, hắn vẫn cảm thấy, mấy thứ quần áo ở trên người cô đều rất dư thừa.

“Đừng ầm ĩ, em đang suy nghĩ.” Cô nhẹ giọng kháng nghị, đem tay hắn đẩy trở về.

Hắn nào có ầm ĩ ? Ầm ĩ chỉ dùng với miệng, hắn chỉ có lấy tay sờ soạng một chút thôi mà.

Bàn tay to an phận được một lúc, lại bắt đầu rục rịch, tấn công đến bộ ngực no đủ của cô.

“Ai, đã bảo anh đừng có ầm ĩ nữa nha.” Cô bắt lấy bàn tay đang phủ trên ngực, nhún mảy kháng nghị, cảm giác cọ cọ gãi ngứa làm cô không thể chuyển tâm.

Để tránh cho đôi dâm thủ kia không có việc gì nhàn rỗi quá lại đánh lên bộ ngực của mình, vốn cô đang nửa nằm nửa ngồi trên giường, chuyển sang tư thế nằm úp sấp, đặt laptop trên gối đầu, tiếp tục gõ tài liệu.

Chiều này chỉ hiệu quả được ba mươi giây, chỉ chốc lát sau, đôi chân tinh tế đang gác lên trên của cô trở thành mục tiêu tiếp theo.

Hắn thưởng thức đôi chân nhỏ nhắn cùng với cặp đùi trắng như tuyết của cô, ngón chân được chăm sóc gọn gàng xinh đẹp, những đường nét mảnh khảnh bóng loáng mê người. đem bàn chân nhỏ nhắn xinh đẹp nắm gọn trong lòng bàn tay, vuốt ve yêu thích không buông, có lẽ là do hắn xoa bóp trúng vài huyệt vị, khiến cô thoải mái kêu lên một tiếng, cho nên không có ngăn cản động tác của hắn.

Bàn tay to kẹp lấy đùi đẹp cùng với bàn chân nhỏ nhắn của cô, nhìn đôi chân này, giống như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật điêu khắc tinh tế, xinh đẹp khiến cho người ta thêm thưởng, cúi người xuống khẽ hôn lên.

Giống như có con kiến bò qua ngứa ngáy, từ bàn chân đến trên cẳng chân kéo dài một đường thẳng tiến đến đùi, cuối cùng lại được một tác lại muốn tiến một thước muốn cởi bỏ chiếc quần nhỏ của cô, ý đồ muốn ăn đến kiêu đồn co dãn mê người của cô.

“Ai nha——” Cô tức giận ngăn đại sắc lang này lại. “Buông tay, không phải đã nói anh đừng ầm ĩ đến em sao, không cho phép cởi quần của em.”

Cô vừa tức vừa buồn cười hờn dỗi, đồng thời trong lúc kháng nghị, một chân còn đặt trên mặt hắn, định đem đầu của hắn đẩy ra, hai tay cố gắng bảo vệ chiếc quần sắp bị hắn kéo rách đến nơi, nếu lại làm rách nữa, thì đây đã là cái thứ ba trong tháng này rồi. (xịt máu mũi.....SB quá đi)

Sắc quỷ tham ăn này !

Hắn chẳng những không chột dạ, còn rất hợp tình hợp lý mà kháng nghị: “Công việc của anh so với em còn bận hơn nhiều, thế mà anh cũng đâu có tăng ca, tận lực trở về cùng em nghỉ ngơi.”

“Vậy thì anh đi tăng ca đi, em cũng đâu có ngăn cản anh.”

“Nói gì vậy? Phụ nữ ngày nào cũng tăng ca, vứt đàn ông qua một bên.” Nói xong lại đem lấy cặp đùi đẹp đang có ý đồ trốn đi dễ dàng túm trở về, hơn nữa còn dè lên trên.

“A, làm gì ?” Cô thở hổn hển hỏi.

“Đàn ông ở trên giường, ngoại trừ chuyện kia ra còn có thể làm gì ?”

“Anh không tự mình xử lý được à.”

Câu này làm cho hắn không biết nên khóc hay nên cười: “Em nằm ngay bên cạnh, còn bảo anh tự “xử lý” , em có lương tâm hay không hả?”

“Lần trước mấy ngày liền anh liên tục tăng ca, em cũng đâu có oán hận câu nào, cũng không có ngăn cản anh, mà em bắt quả chỉ ở trên giường xem máy tính một chút, cũng thuận tiện ở bên cạnh anh, anh ngay cả một chút thời gian cũng không cho em, xin hỏi ai là người không có lương tâm ở đây ?”

Hắn sưng sốt, nhất thời bị câu hỏi của cô làm cho á khẩu không trả lời được.

Đôi môi xinh đẹp của cô, cong lên thắng lợi, cười cười nhìn hắn nói: “Cho nên , mời buông em ra, em còn phải làm xong việc đây.”

Buông cô ra? Không không không, bảo hắn làm sao mà buông cho được? Nửa người dưới của hắn đều đã súng lên đạn, cung lên dây, trong tình trạng vận sức chờ phát động, dục vọng không được thỏa mãn đã thật lâu, làm sao có thể dễ dàng dập tắt như vậy ?

Có nghe qua lửa cháy trong rừng rậm, dễ dàng bị dập tắt như vậy sao?

Hắn nhướn mày, không phục, lại đem trách nhiệm đẩy về phía cô.

“Em vẫn không có lương tâm.”

“Em chỗ nào không có lương tâm?”

“Ai bảo em câu dẫn anh ?”

Cô tức giận hỏi: “Xin hỏi bốn tiểu thư dùng chiêu thức như thế nào để câu dẫn anh ?”

“Em có biết không, em để xõa tóc, búi cài vào vành tai, trên mặt còn có vài vết bít không cần thận quệt lên, đáng vẻ chăm chú làm việc, cực kỳ xinh đẹp ! Nhìn em như vậy, anh có thể ngủ được mới là lạ, em phải phụ trách bồi thường cho anh.”

“Anh đây rõ ràng là đang —— a ——”

Cúi xuống hôn, che lại cái miệng nhỏ của cô, ý tứ chính là, chấm dứt tranh luận, đã đến lúc giở trò vô lại.

Hắn chỉ tuân theo dục vọng nguyên thủy nhất, hắn muốn ăn cô, điên cuồng muốn ăn cô.

Thân thể này, có thể kích khởi sự nhiệt tình điên cuồng bài sơn đảo hải trong hắn, nhưng hắn càng yêu, là cá tính của cô, còn có cái miệng nhỏ nhắn hể mở ra là nói đạo lý này.

Nói không được cô cũng không sao, hắn có thể động tay mà không động khẩu, trực tiếp công chiếm cô.

Hắn dùng động tác thuần thục nhanh nhất cởi ra chiếc áo ngủ bằng lụa của cô, lấy kỹ xảo cao siêu khiến cô phải ngoan ngoãn hàng phục.

Chịu không nổi sự khi dễ của hắn, nam nhân này bàn tay cùng với cái miệng tham ăn đã quá quen thuộc với mỗi nhược điểm trên người cô, chuyên hướng đến nơi mẫn cảm nhất của cô mà khiêu khích, cho dù cô không muốn, nhưng thân mình cũng không nghe sai khiến, lập tức đã bị hắn khơi mào nhiệt tình.

Xem ra đêm nay cô nhất định phải “tăng ca”.

Nữ nhân dưới thân hờn dỗi cảnh cáo hắn “Nhắc nhở em sau khi kết thúc tìm anh tính toán sổ sách.”

Hắn cười to, lấy dục hỏa cuồng dã đốt cháy thảo nguyên, hoàn toàn công chiếm cô.

Lạc Tiểu Huân kinh ngạc nhìn Âu tỷ, cũng là lão bản xinh đẹp của ngân hàng tương thân này, đối phương cũng đang mỉm cười nhìn cô.

“Đúng, thân cận, điều kiện của đối phương cực kỳ tốt, hy vọng chị giúp cậu ta tìm được một cô gái tốt, người đầu tiên chị nghĩ đến chính là em.”

Âu tỷ làm chủ kinh doanh ngân hàng tương thân này, là một nữ cường nhân có khả năng quan sát rất tinh tường, cô nói chuyện không nhanh không chậm, luôn có sự bình tĩnh của người đã từng gặp qua sóng to gió lớn, nhưng tuyệt không để cho người ta cảm thấy cảm giác xa cách, mà là không khí cởi mở.

Nay có một người đàn ông tốt ngàn năm mới thấy xuất hiện, cô cũng hy vọng có thể sắp xếp cho nhân viên mà cô coi trọng nhất.

“Em chẳng phải đã giải trừ hôn ước rồi, không phải sao ?”

“Đúng là như vậy, nhưng...”

Âu tử lắc đầu, “Thật là kẻ ngốc.”

Lạc Tiểu Huân hổ thẹn nói: “Đúng vậy, em thật là ngốc.”

“Không, chị nói là nói bạn trai trước của em Dương Tiến Tường, cậu ta buông tha cho em, đúng là một tên ngốc không hơn không kém, ai cưới được em, là phúc khí của người đó.”

Cô vội vã lắc đầu: “Âu tử quá ca ngợi em rồi, em đâu có tốt như vậy.”

Âu tử dịu dàng cười. “Tốt hay không, trong lòng chị tự biết, giải trừ hôn ước cũng tốt, đó là trời cho em cơ hội lựa chọn một lần nữa.”

Âu tử nhiệt tình như vậy, cô không biết cự tuyệt bằng cách nào, mà chuyện chính mình đang kết giao với Suất Vũ Sâm, cô không định nói cho bất cứ ai, dựa vào bài học kinh nghiệm lần trước, trước khi có bất cứ kết quả gì, cô muốn bảo trì im lặng, hướng chỉ Âu tử và Suất Vũ Sâm là bạn bè, nếu hẳn không nói cho Âu tử, cô nói cũng không tiện.

“Mọi người thường nói, phụ nữ trước khi kết hôn phải mở to mắt ra, nhưng là chuyện tìm đối tượng, cũng không phải chỉ mở to mắt là đã thấy rõ ràng.” Âu tử tao nhã nâng chén trà lên, nhấp một ngụm trà thơm ngát xong, tiếp tục nói: “Hôn nhân của phụ nữ có tốt hay không, không liên quan đến bằng cấp, không liên quan đến xấu đẹp, không liên quan đến sự nghiệp, mà là liên quan đến trí tuệ, phụ nữ chúng ta chọn đối tượng, không phải dùng mắt để nhìn, mà là dùng trí tuệ để phán đoán, trải qua sự đả kích của việc từ hôn lần này, chị tin em cũng đã sáng tỏ ra một chút, đúng không ?”

“Vâng...” Cô nhẹ nhàng gật đầu.

“Có những người đàn ông mặc dù tốt, nhưng vẫn không thích hợp để lấy làm chồng, có những người đàn ông mặc dù không xuất sắc, nhưng có thể làm bờ vai đáng tin cậy để đồng hành.”

Âu tử buông chén trà, dùng khăn tay nhẹ nhàng lau miệng, ý vị thâm trường thức tỉnh cô.

“Đàn ông có thể là bữa ăn chính, cũng có thể là điểm tâm, còn phải xem em muốn ăn cái gì, ăn vào trong bụng, tiếp theo, còn phải xem năng lực tiêu hóa của người đó.”

“Nhưng là em bây giờ không có tâm trạng làm việc ấy...cho nên...”

“Em còn trẻ, nên gặp gỡ nhiều loại đàn ông mới tốt, lần này đối tượng chị giúp em an bài gặp mặt, đã chọn lựa rất kỹ càng, điều kiện tốt như vậy, người đầu tiên chị nghĩ đến chính là em! Người đàn ông tốt như vậy, để cho người khác rất đáng tiếc, sao em không gặp qua trước, dù sao cũng chẳng mất gì, không thích thì cự tuyệt là được mà.”

Ngữ điệu của Âu tử mềm nhẹ, có sự chín chắn thuyết phục người khác, làm cho người ta không thể kháng cự, mà cô luôn kính trọng Âu tử, cũng ngại làm trái lời chị ấy, hướng chỉ Âu tử là vì cô, đã sắp xếp gặp mặt, cô nếu nói không đi, dù Âu tử không trách cô, cô cũng cảm thấy bất khoan.

Tuy rằng cảm thấy không ổn cho lắm, bất quá cô nghĩ rằng, dù sao chỉ là cùng đối phương gặp mặt, ăn một bữa cơm, gặp gỡ, xã giao mà thôi, ít nhất cũng nể mặt Âu tử một chút, sau đó lấy lý do không nhận được điện thoại cự tuyệt cũng tốt.

“Thời gian là thứ Bảy tuần này, địa điểm ở đây.”

Âu tử đem giấy mời của khách sạn đưa cho cô, bên trên có địa chỉ của khách sạn cùng với tên của nhà hàng theo kiểu dáng Âu Tây.

Cô nhìn tên của khách sạn trên giấy mời, lập tức rõ ràng, đây là một khách sạn cao cấp năm sao, mà bên trong nhà ăn có đàn dương cầm là dành riêng cho hội viên rất hạn chế, nếu không phải hội viên, phải có giấy mời mới vào được.

Theo giấy mời này, cô đã hiểu được tâm ý cẩn thận sắp xếp của Âu tử.

Cô lo lắng, có chút lời muốn nói nhưng lại thôi. “Âu tử, em...”

Âu tử mím môi, dịu dàng cười, trong ánh mắt cơ trí có sự sáng tỏ: “Coi như đi cho biết, được hay không không quan trọng, nhân cơ hội này rèn luyện con mắt nhìn người cũng không tồi cơ mà.”

Cô nhẹ nhàng thở ra, cảm kích nhìn Âu tử, không hổ là một người phụ nữ đã thấy trăm dạng người trên đời, thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế, hiểu được sự lo lắng của cô, cũng làm cho cô có thể thần nhiên thoải mái đối diện với chuyện này.

Đến thứ Bảy, cô rời giường từ sáng sớm, chuẩn bị một bữa sáng phong phú nhưng cũng không kém phần thanh đạm.

Suất Vũ Sâm mới từ phòng tắm bước ra, nửa người dưới được quấn bằng một chiếc khăn tắm,; hần có thói quen đi tắm vào sáng sớm, trên lồng ngực rần rần, còn dính một ít bọt nước chưa lau khô. (xịt máu mũi

~ warning....bạn phải đặt warn mới được)

Nhìn thấy bữa sáng thịnh soạn được bày trên bàn, hai mắt hần sáng ngời, salad rau cùng với hoa quả, phối hợp với salad cam dầm nhuyễn tự chế, cùng với bánh mì Pháp và trứng lòng đào được chiên vàng óng ánh, còn có xúc xích Đức .

Đương nhiên, thứ ngon miệng khiến người ta thèm nhỏ dãi nhất, vẫn là người con gái mê người đang đứng bên bàn ăn kia, trên người mặc áo ngủ bằng lụa, đang giúp hần pha một ly cà phê đen đậm đà.

Hần bước qua, từ phía sau ôm lấy cô, bàn tay to lớn cách một lớp vải lụa thăm dò đường cong yếu điệu của cô, trước tiên ném chút đồ ăn khai vị, cẩn thận hôn lên gáy cô.

“Sớm.” Cô cười khê, sáng nào cũng vậy, hình như đều phải như thế một hồi, đã thành thói quen với phương thức chào buổi sáng của hần, mà kem che khuyết điểm của cô cũng dần thăng cấp, hiệu quả che khuyết điểm rất tốt.

Bọn họ tuy rằng chưa kết hôn, cũng đã trải qua cuộc sống ân ái của vợ chồng, tràn ngập tình thú.

“Mau ăn bữa sáng, để lạnh sẽ không ngon.” Cô cười duyên thúc dục.

Suất Vũ Sâm cuối cùng cũng đem ánh mắt từ trên người cô chuyển qua bữa sáng thịnh soạn.” Hôm nay làm sao lại tâm huyết dâng trào, chuẩn bị bữa sáng thịnh soạn cho anh như vậy ?”

Ngày thường, bởi vì hai người đều bận rộn công tác, cho nên bình thường bữa sáng đều giải quyết bên ngoài, thỉnh thoảng cô cũng làm chút cháo ăn liền hay bánh bao, bỏ công sức như hôm nay vẫn là lần đầu tiên.

“Anh ừm anh nha, thứ bảy vẫn còn phải hy sinh để làm việc, vất vả cho anh rồi, hơn nữa thỉnh thoảng thay đổi một chút cũng không tệ.” Cô cười nói, kỳ thật là vì chột dạ, chuẩn bị bữa sáng phong phú như vậy, là vì muốn xin lỗi hần.

Suất Vũ Sâm yêu thương nhìn cô, áy náy nói: “Thực xin lỗi, vốn hôm nay định cùng nhau đi miền nam nghỉ ngơi, lại phải hủy bỏ bởi vì có việc đột xuất.”

“Không sao, về sau còn có cơ hội mà, đừng nóng lòng nhất thời nha.”

Sự quan tâm của cô cùng với không khóc không náo loạn, làm hần vui mừng, mà hần, yêu cô ở điểm này.

“Sao em không ăn? “

“Dạ dày của em còn chưa tỉnh ngủ, đây là làm cho anh, nhìn anh ăn em cũng rất thỏa mãn.”

Giục hần ngồi xuống, thấy hần bắt đầu ăn, cô ngồi một bên cùng hần, còn vụng trộm nhìn đồng hồ.

Bữa sáng trong không khí vui vẻ kết thúc, Lạc Tiểu Huân cùng hần hôn tạm biệt, tiễn hần ra khỏi cửa, nhìn hần bước vào thang máy xong, cô lập tức óng cửa lại, thu dọn bàn ăn sạch sẽ, chạy nhanh đi rửa mặt chải đầu trang điểm.

Cũng may là Suất Vũ Sâm có cuộc họp đột xuất, bằng không cô thật đúng là không biết dùng lý do gì để nói với hắn mình hôm nay có việc.

Bữa ăn thân cận là vào buổi trưa, cô có đủ thời gian trang điểm ăn mặc.

Chuyện này hoàn toàn là vì áp lực tình cảm mới đi, cho nên cô cảm thấy không cần thiết phải nói cho Vũ Sâm, miễn cho hắn nghe xong lại thấy không vui, dù sao có người đàn ông nào sẽ vui vẻ khi thấy bạn gái của mình đi thân cận đâu ? Cho nên cô quyết định vụng trộm mà đi.

Ý nghĩ của cô cũng rất đơn giản, đi ăn một bữa cơm, ứng phó đối phương, sau đó cứ tuyệt, tất cả đều được giải quyết, không có vấn đề gì to tát, cứ quyết định như vậy.

9. Chương 09

Người đàn ông mà Âu tỷ giới thiệu, quả nhiên điều kiện rất tốt.

Tuy rằng trước đó cô đã xem qua ảnh chụp, nhưng ảnh và người thật có chút chênh lệch, hơn nữa sau khi nói chuyện với nhau, đối tượng thân cận của cô so với ảnh chụp càng thêm thu hút.

“Cô so với ảnh chụp càng đẹp hơn.” Khương Tự Đạt điềm đạm mỉm cười nói, tuy là khen ngợi, nhưng lại tuyệt không ngả ngớn, ngữ khí rất chân thành làm cho người ta không khỏi đỏ mặt.

“Cảm ơn.”

Lạc Tiểu Huân trầm nghĩ trong lòng, người đàn ông này điều kiện tốt không chê vào đâu được, là tiến sĩ kinh tế từ Mỹ trở về, gia thế bối cảnh đều tốt, có phong thái của một quý ông, ăn nói lại phù hợp, đàn ông như vậy, thực dễ dàng làm cho phụ nữ có thiện cảm.

Nhưng mà, cô nhất định không thể làm cho đối phương có thiện cảm, cô đã chuẩn bị tốt để lưu lại ấn tượng không tốt cho đối phương, để cho anh ta chủ động cự tuyệt mình.

Như thế, cô sẽ không phải gánh vác trách nhiệm cự tuyệt đối phương, cũng có cái để nói với Âu tỷ.

“Tôi chỉ là có kỹ thuật trang điểm tốt thôi, tẩy trang đi, sẽ nhìn thấy da mặt tôi rất xanh xao, tôi trước khi trang điểm với sau khi trang điểm kỳ thật khác biệt rất nhiều.”

“Cô rất khiêm tốn, tôi nhìn không ra cô có trang điểm đâu.”

Ai, sớm biết vậy hôm nay đã trang điểm thật đậm đến dọa người.

Ngày thường, chỉ cần là đối mặt với người lạ, một bộ ứng đối thân thiết cùng với chiêu bài tươi cười của cô, đã đủ để xã giao, mà cử chỉ ôn hòa lịch sự cùng với khí chất uyển chuyển hàm súc của cô, luôn khiến cho người ta có ấn tượng tốt.

Bất quá hôm nay cô quyết định phải làm ngược lại.

“Cô muốn ăn gì ?”

Cô cầm thực đơn lên xem, cố ý kinh hô: “Oa, đắt thật đấy, đây là ăn cơm hay là cướp tiền a.”

Hắn cười nói: “Đầu bếp của nhà hàng này rất nổi tiếng, nguyên liệu dùng để nấu ăn cũng rất cao cấp, cho nên giá có ột chút, cô muốn ăn gì cứ gọi, tôi mời.”

Cô cố ý giả bộ vẻ mặt chiếm tiện nghi: “Thật sao ?”

Hắn gật đầu. “Muốn ăn gì, tha hồ chọn.”

“Kia làm sao có thể không biết xấu hổ chứ, bất quá anh đã nói như vậy, tôi mà cự tuyệt thì rất không nể mặt anh rồi.”

Thích tha hồ chọn phải không, được!

Cô chọn, là gấp hai lần người bình thường, quả nhiên nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của đối phương.

Đây là một nhà hàng cao cấp, đến phục vụ cơm cũng rất cao cấp, một thực nữ lúc đi thân cận, sẽ không gọi nhiều đồ ăn, cũng sẽ không ăn như hổ đói.

Cô chẳng những một lần chọn liền vài món, mà còn hùng hổ ăn thịt, hùng hổ uống rượu, tuyệt không kiêng dè bày ra bộ dáng tham ăn trước mặt hắn, cách ăn này quả nhiên làm cho đối phương nhìn đến trợn mắt há mồm.

“Ồ, ăn ngon no quá.” Cô thỏa mãn vỗ vỗ bụng, còn không quên lấy tăm xỉa răng.

A, dọa tới đi ? Một bữa cơm này, người đàn ông này chắc hẳn đã đem số điểm của cô trừ hết phân nửa rồi.

Khương Tự Đạt suy nghĩ sâu xa nhìn cô: “Cô nhìn qua rất thanh tú, cá tính lại tựa hồ như không phải như vậy ?”

Cô nhún nhún vai. “Đại khái vậy, kỳ thực tôi rất cầu thả.” Cô cố ý muốn trưng ra vẻ mặt thô lỗ trước mặt hắn, để cho hắn hiểu được, cô tuyệt đối không thanh tú, muốn tìm tiểu thư khuê các ư, thỉnh tìm người khác đi.

“Ấu tử nói cô là một cô gái rất đặc biệt, là loại tôi sẽ yêu thích, ngay từ đầu tôi vốn không tin, nhưng mà sau khi nói chuyện với cô xong, tôi phát hiện chị ấy nói rất đúng.”

Gì ?

“Làm sao có thể, tôi kỳ thật nói chuyện rất thẳng thắn, một chút cũng không quỵến rũ.”

“Tôi lại cảm thấy sự thẳng thắn của cô thật đáng yêu.”

Hả >

“Vốn tôi còn lo buổi thân cận ngày hôm nay rất khó chịu, không thể tưởng tượng được rằng nói chuyện với cô lại có thể nhẹ nhàng thoải mái đến như vậy.”

Thoái mái? Không phải chứ.

“Tôi kỳ thật không dễ ở chung, anh đừng để bề ngoài của tôi lừa gạt.”

Hắn lắc đầu: “Tôi đã nhìn ra, cô tuyệt đối không làm ra vẻ, hảo sảng, lại thẳng thắn, cũng không để ý đến ánh nhìn của người khác, tôi rất thích như vậy.”

Hả hả hả ?

Cô trừng to mắt, giống như đang nghe thấy hắn nói bằng tiếng của người ngoài hành tinh nào đó, hắn không phải thích loại tiểu thư khuê các, có khí chất sao ?

Khương Tự Đạt kéo kéo nới lỏng caravat trên cổ áo, còn đem tay áo xắn lên., còn nở một nụ cười kem đánh răng của người da đen với cô.

“Sớm biết không cần phải gò bó như vậy, tôi đã chẳng phải giả bộ vất vả như thế làm gì.” Hắn trực tiếp lấy tay cầm lấy một miếng thịt dê, há mồm cắn thật to.

“Ăn cơm, phải mở miệng to ra ăn thì mới ngon, cô nói có đúng không ?” Ý tứ chính là, kỳ thật hắn cũng chẳng phải loại người tao nhã nho nhã cái gì, mà là một kẻ thô kệch, trước mặt cô, hắn rốt cục cũng không phải làm bộ.

Cô ngây ngốc nhìn hắn, đột nhiên ý thức được không ổn, ánh mắt người đàn ông này nhìn cô, lại tăng thêm chút nhiệt tình.

“Tôi không chỉ thô lỗ, lại còn rất lơ mơ, anh nếu nghĩ tôi rất tốt, anh sẽ phải hối hận.”

Lời của cô, làm cho Khương Tự Đạt bật cười thành tiếng, trái lại còn dùng ánh mắt thú vị mới mẻ nhìn cô chăm chăm. ” Sảng khoái, tôi rất thích nói chuyện với cô không quanh co lòng vòng rất đặc biệt, tôi tin rằng chúng ta nhất định sẽ rất phù hợp.”

Có lầm hay không a! Trăm ngàn không cần phóng điện với cô, sẽ dọa đến cô mất !

Nhìn hán con người kiêu mẫu như vậy, nói chuyện nhã nhặn mềm mại, cậu nệ có lẽ, vốn tưởng rằng người như thế là thích con gái ngoan ngoãn, cho nên cô mới cố ý biểu hiện thô lỗ, không câu nệ tiểu tiết, không thể ngờ rằng đây cũng không phải con người thật của hán?!

Cô cúi mắt, tránh khỏi ánh mắt nhiệt tình của hán, nghĩ xem làm thế nào để tống cổ hán đi bây giờ, không ngờ bàn tay to đã úp lên tay cô, làm cho cô kinh ngạc ngẩn đầu.

“Có lẽ em sẽ cảm thấy đường đột, nhưng hãy tin tôi, tôi rất ít đưa ra thỉnh cầu với người khác nhanh như vậy, tôi hy vọng có thể kết giao với em, tôi thích, chính những cô gái không câu nệ tính tình thẳng thắn giống như em.”

“Không được đâu.” Cô vội vã lắc đầu, giống như nóng lòng muốn thu hồi lại bàn tay đang bị hán cầm chặt.

“Em không thích tôi?”

“Không phải, mà là —”

“Không chán ghét tôi là tốt rồi, tôi sẽ khiến em hiểu rõ con người tôi, rất nhanh sẽ thích tôi.” Hán lại nở nụ cười kem đánh răng của người da đen, một nụ cười vừa hồn nhiên chói mắt lại tự tin.

Nguyên bản là hy vọng nhà trai sẽ cự tuyệt, nhưng sự tình lại phát triển đến thế này, cô không thể không tàn nhẫn mà cự tuyệt hán.

“Khương tiên sinh.”

“Gọi tôi Tự Đạt.”

Cô hít sâu một hơi, nghiêm mặt nói: “Khương tiên sinh, tôi phải nói với anh, tôi —” tầm mắt lơ đãng nhìn thấy một bóng người quen thuộc, làm cho cô thần sắc đại biến, nói còn chưa xong, liền theo phản xạ trốn dưới bàn.

Gặp quỷ!

Cả người Lạc Tiểu Huân ở trong trạng thái kinh hoàng, cô sợ dĩ hành động khác thường như vậy, là vì cô bị một thân ảnh quen thuộc dọa đến —

Suất Vũ Sâm đang đứng ở hướng 10 giờ, cô sợ tới mức tim muốn bắn ra ngoài, làm sao có thể chết một cách tử tế đây hán cũng đến chỗ này ăn cơm?

Tuy nói đi đêm lắm có ngày gặp mà, nhưng mà cô mới đi đêm có một lần nha, nếu như bị hán bắt được cô cùng với một người đàn ông khác đang thân cận, với tính tình của hán, khẳng định sẽ cực kỳ phẫn nộ, cho dù cô không cố ý, nhưng hán nhất định phi thường phi thường để ý, cô biết mà.

“Em đang làm gì vậy?”

Khương Tự Đạt cúi thấp lưng, vẽ mặt kinh dị nhìn cô đang núp dưới bàn.

Cô từ trong kinh hoàng hoàn hồn lại, đứng rồi, cô còn phải giải quyết củ khoai lang nóng bỏng tay này nữa!

“Tôi đang tìm đồ.”

“Tìm đồ? “

“Đúng vậy, tôi đang tìm thứ đồ tôi đánh rơi.” Cô làm bộ bận rộn quỳ rạp trên mặt đất tìm kiếm.

“Em làm rơi cái gì? Tôi tìm giúp em.”

“Không, không cần, anh cứ ngồi đi, đừng khiến người khác chú ý, nhanh lên.” Cô khẩn trương nói, vội vã muốn đẩy Khương Tự Đạt đang chui dưới bàn trở về, mắt nhìn chăm chú. Cô lại hít một hơi, bởi vì cô nhìn thấy Suất Vũ Sâm đang quay mặt về hướng bọn họ, hiển nhiên là bị sự khác thường chỗ bọn họ thu hút sự chú ý, hại cánh tay cô vốn đang đẩy Khương Tự Đạt ra lại vội vàng kéo trở về, giống như một tấm bình phong che khuất chính mình.

Động tác này của cô, ngược lại khiến hai người xích đến khá gần, hơi thở như hoa lan thanh khiết thổi trên mặt hắn, làm hắn nhất thời tâm hồn xao động, nhìn không được thớm lên cái miệng nhỏ nhắn mềm mại của cô một cái.

Cô che miệng lại, mở to mắt trừng hắn.

Mới không cẩn thận một chút, đã để hắn hôn trộm rồi, cô vừa sợ lại hoảng, gấp đến độ muốn giậm chân.

“Anh, anh làm sao có thể ——

“Thực xin lỗi, tôi thật sự kìm lòng không được.”

Cô biết người đàn ông này hiểu lầm, nghĩ rằng cô cố ý làm như vậy với hắn, lại không biết nên giải thích với hắn thế nào, bây giờ quan trọng nhất, chính là nhất định không thể để Suất Vũ Sâm nhìn thấy cô.

“Cầu xin anh trở về chỗ ngồi trước được không ? Xin anh đấy.”

Cô đã mở miệng cầu hắn, hắn nào có thể không đồng ý, vì thế hắn ngồi trở lại trên ghế.

Thật sự là một cô gái đáng yêu, lần đầu tiên hắn gặp được một cô gái thú vị như vậy, hoàn toàn khác với những cô gái hắn đã gặp trước đây, không mấy may hiếm lạ trước bối cảnh gia thế của hắn.

“Tự Đạt.”

Khương Tự Đạt sững sốt, quay đầu lại, nhìn thấy đối phương, kinh hãi nói: “Hắc, Vũ Sâm.”

Hai người nhìn thấy đối phương, đều vui vẻ bắt tay nhau, không ngờ sẽ ngẫu nhiên gặp mặt ở đây.

“Khéo như vậy, cậu cũng tới đây ?”

“Vừa tan họp xong, tôi đưa khách hàng tới đây dùng cơm, cậu thì sao?”

“Tôi đang đi thân cận .”

Suất Vũ Sâm nhướn mi: “Cậu đến công ty mà tôi giới thiệu ?”

Khương Tự Đạt gật đầu. “Vốn là tôi chỉ định thử một lần, muốn coi xem thân cận có cảm giác như thế nào, hơn nữa Âu tỷ lại là bạn bè với cậu, cho nên tôi mới để chị ấy sắp xếp cuộc hẹn lần này.”

Suất Vũ Sâm tò mò nhìn xung quanh: “Nữ nhân vật chính của cậu đâu ?”

“Để tôi giới thiệu với cậu một chút.” Khương Tự Đạt cúi người xuống, muốn mời nữ nhân vật chính dưới bàn đi ra gặp người, nhưng dưới bàn không có lấy một bóng người, không khỏi ngẩn ngơ.

Hắn nghi hoặc nhìn xung quanh, tìm kiếm bóng dáng của cô, thấy hắn như vậy, Suất Vũ Sâm không khỏi nghi ngờ hỏi: “Làm sao vậy ?”

“Cô ấy vừa rồi rõ ràng còn ở dưới bàn, làm sao nhোáng một cái đã không thấy người đâu rồi?”

“Dưới bàn ?”

“Ừ, cô ấy nói cô ấy làm rớt thứ gì đó, liền chui vào dưới bàn tìm.” Nghĩ đến đó, Khương Tự Đạt nhìn không được cười nói: “Thực đáng yêu, một cô gái thẳng thắn, hoàn toàn không điệu bộ, đúng là kiểu tôi thích...Bất quá kỳ thật, cô ấy rất cuộc chạy đi đâu nhỉ ?”

Suất Vũ Sâm cùng tìm xung quanh, khóe mắt lơ đãng quét đến một bóng người, đang gấp rút bước về phía cửa, bóng lưng kia làm cho người ta cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng chỉ nhোáng một cái, liền biến mất tầm.

“Chắc cô ấy đi toilet, chờ cô ấy về, tôi lại giới thiệu để hai người quen biết.”

Suất Vũ Sâm gật đầu, hắn còn phải tiếp đón khách hàng nước ngoài, cũng không thể tán gẫu nhiều quá, trước khi trở lại chỗ ngồi của mình, bóng dáng quen thuộc hồi nãy lại hiện lên trong đầu hắn, nhìn không được quay đầu hỏi một câu.

“Đối tượng thân cận của cậu tên là gì ?”

Khương Tự Đạt mỉm cười nói: “Cô ấy tên là Lạc Tiểu Huân.”

“Em muốn từ chối?”

Về mặt Âu tử ngoài ý muốn mà nhìn Lạc Tiểu Huân.

“Vâng ạ.” Lạc Tiểu Huân áy náy gật đầu,

Sau buổi thân cận ngoài ý muốn ngu dốt mà mạo hiểm phát sinh ngày hôm qua, Lạc Tiểu Huân hối hận về hành vi của chính mình mãi không thôi. Cô từng tổ chức không biết bao nhiêu những buổi giao lưu thân cận, mỗi một buổi hẹn hò, cô đều an bài rất cẩn thận tỉ mỉ, không có một tia sơ hở, thật không ngờ đến khi mình trở thành nữ nhân vật chính thì lại sai lầm chồng chất.

Lúc đó, cô cơ hồ như cúi người bò ra, chật vật vội vàng chuồn ra khỏi nhà ăn, vốn là một bữa ăn thân cận tốt đẹp, lại bị cô khiến ạo hiểm chồng chất.

Đánh chết cô cũng không ngờ được Vũ Sâm và Khương Tự Đạt là chỗ quen biết, dọa cho cô mất hồn mất vía.

May mà cô chạy được nhanh, không để cho Suất Vũ Sâm thấy mình, bằng không cô có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không tẩy sạch.

Vốn cô hy vọng dùng phương thức khéo léo nhất, thúc đẩy đối phương cự tuyệt cô, nay xem ra, cô phải giải quyết dứt khoát việc này mới được, cho nên sáng thứ Hai vừa bước vào công ty, cô đã đến nói rõ với Âu tử ý của mình, tuy rằng thấy có lỗi, nhưng cô quyết định đành phải phụ lòng tốt của Âu tử thôi.

“Điều kiện của Khương tiên sinh phi thường tốt đấy.”

“Em biết, nhưng là...”

Âu tử cực kỳ kinh ngạc. “Chị còn tưởng các em sẽ gọi điện cho nhau cơ, không ngờ được chị sai lầm rồi.”

Lạc Tiểu Huân không nhịn được cúi người chín mươi độ trước Âu tử, áy náy nói: “Thực xin lỗi, Âu tử, em thực sự rất có lỗi.”

“Ai nha, chị không có ý trách em đâu, chuyện tình cảm ấy mà, quan trọng là duyên phận, không có ai phải xin lỗi ai hết.”

“Không phải, thật ra là ——” Cô quyết định khai báo hết với Âu tử, nếu không cô thật sự rất áy náy, cho nên đem nguyên nhân từ đầu đến đuôi nói cho chị ấy.

Đương nhiên, cô sớm đã đoán được Âu tử nhất định sẽ rất kinh ngạc, nhìn ánh mắt chị ấy mở to hơn mắt cá vàng thì biết.

“Em có bạn trai rồi?”

“Thật xin lỗi, em nên nói cho chị sớm hơn mới đúng.”

“Đây là chuyện tốt mà, nếu chị mà biết sớm hơn, sẽ không bao đồng mà sắp xếp thân cận giúp em, em nhất định là ngại từ chối nên mới không nói gì đúng không?”

“Bởi vì em cũng không nói ra sớm một chút, mà Âu tử lại đã vì em mà sắp xếp hết rồi, cho nên...”

“Thế thì có làm sao, sắp xếp rồi thì cũng có thể hủy bỏ mà, trái lại là chị mang đến phiền não cho em, chẳng hiểu gì mà tự mình lại đem áp lực nhân tình đặt trên người em mà cùng không biết.”

“Âu tử là muốn tốt cho em.”

“Ha ha, có bạn trai là chuyện tốt nha, chị còn lo chuyện hôn nhân tạo thành bóng ma với em, mới nhiều chuyện định giúp em sắp xếp, em có bạn tria, chị vui thay cho em đấy.”

“Thực ra thì...” cô ngưng ngưng, đem bí mật cuối cùng vụng trộm nói cho Âu tử, quả nhiên nhìn thấy sự khiếp sợ của chị.

“Suất Vũ Sâm ? Thật sao ?”

“Thực xin lỗi, em không phải cố ý muốn giấu chị, chỉ là vừa mới kết giao, vẫn chưa ổn định, cho nên mới không nói, xin hãy tha thứ cho em.” Cô ấy này không dám ngẩng đầu, cả người sắp cúi đến sàn nhà rồi.

Âu tử kinh ngạc một lúc lâu, cuối cùng thở dài, bật cười lắc đầu. “Chị không trách em, chỉ là chị thật sự không nghĩ tới, thì ra Suất Vũ Sâm thích em nha! Tên kia, chị còn tưởng nó chẳng gặp được người con gái nào nó thích đâu, nếu sớm biết em là kiểu nó thích, chị đã tác hợp hai đứa sớm một chút.”

“Âu tử không trách em?”

“Làm sao có thể, chị đây rất vui nha.” Âu tử nhướn mày, “Nhưng mà chị chỉ thấy tên kia quá tiện nghi, dám đoạt mất nhân viên chị coi trọng nhất.”

“Âu tử...” Cô không nhịn được đỏ mặt.

Âu tử cười nói: “Chị hiểu mà, thì ra là thế nha, ha ha, thật sự chị rất là vui, tên Suất Vũ Sâm kia điều kiện cực kỳ tốt, so với Tự Đạt cũng chẳng kém đâu, đứng trên lập trường của bạn bè, có thể có một người con gái chinh phục được nó, chị mừng còn không kịp, cái này chứng tỏ ngân hàng tương thân này của chị chẳng những mạnh, ngay cả cấp dưới đặc lực của chị cũng là vạn người mê.”

“Âu tử đừng giấu cợt em, em đâu có tốt như vậy .”

Đem những lời trong lòng nói ra miệng xong, cuối cùng cũng được thở phào nhẹ nhõm, cô thật may mắn, Âu tử chẳng những không trách cô, trái lại còn tán thành, bởi vậy, tảng đá trong lòng cô cuối cùng cũng hạ xuống, lập tức lại áy náy giương mắt.

“Về phía Khương tiên sinh...”

“Yên tâm, chị sẽ giúp em từ chối, duyên phận vốn không thể cưỡng cầu được, theo đuổi hạnh phúc, là việc không thể để bất cứ cái gì cho dù là thông cảm xem vào, thừa dịp bây giờ còn kịp, muốn chém thì phải hành quyết ngay lập tức, mới không chậm trễ người ta. May mà em nói ra, nếu bởi vì ngượng ngùng hay áy náy mà tiếp tục kéo dài nữa, đấy mới là có lỗi với người ta.”

“Cám ơn Âu tử, về sau em sẽ không tái phạm nữa.”

“Muốn cảm ơn chị rất đơn giản, mời chị uống rượu mừng là được.” Âu tử bốn cợt nói.

Hai má của cô nóng lên, thập phần ngượng ngùng: “Đâu nhanh như vậy được ạ, chúng em mới quen nhau có hai tháng mà thôi.”

“Nhưng chị cực kỳ các em cực kỳ xứng đôi nha. Suất Vũ Sâm là đối tượng đáng để nắm chắc, phải cố lên nha.” Âu tử cầm tay cô, giống như một người chị, lộ ra vẻ mặt yêu thương, làm cho cô gạt đầu cảm kích.

“Em sẽ, Âu tử.”

Có sự cổ vũ của Âu tử, cô rốt cục cũng có thể thở một hơi, sau khi cùng Âu tử hàn huyên một chút xong, cô bước ra khỏi văn phòng, trở lại chỗ ngồi của mình.

Giải quyết xong chuyện của Khương Tự Đạt, cô liền thấy hết sạch phiền não, buổi tối sau lúc đi làm về, cô nấu một bàn đồ ăn ngon lành, chờ Suất Vũ Sâm trở về thưởng thức, hôm nay cô đặc biệt làm món hắc thích ăn nhất: Thịt kho tàu.

Hết thấy đã chuẩn bị ổn thỏa xong, cô ngồi ở phòng khách xem tivi chờ hắc trở về, nhưng mà, đợi cho đến gần tám giờ, vẫn không thấy bóng dáng hắc đâu.

Nếu bình thường, hắc nếu không về ăn cơm chiều, sẽ gọi điện thoại trước báo cho cô, nếu là có cuộc họp đột suất, lúc này cũng phải gọi điện báo rồi chứ, cứ vô thanh vô tức như thế này thực sự rất khác thường.

Cô lẽ hắc quên mất chẳng ?

Cô cầm lấy di động, gọi điện cho hắc, chuông kêu hồi lâu mà không có ai bắt máy, vì thế cô lại gọi tới văn phòng hắc, cũng không có người nghe.

Hắn chưa bao giờ mất liên lạc kiểu như vậy, cô biết, cho dù hắn bận việc, hay là đang họp, cũng tuyệt đối sẽ tiếp điện thoại của cô.

Cô bắt đầu lo lắng cho hắn, chỉ còn cách liều mình gọi điện thoại, vất vả gọi hơn mười lần, cuối cùng cũng có người nhận điện thoại, nhưng là đầu dây bên kia, lại truyền đến giọng nói xa lạ của một người con gái.

“Uy, tìm ai ?”

Lạc Tiểu Huân quá lạ thường mất nhìn di động, một giọng nói nũng nịu của con gái làm cho tim của cô đột nhiên đập mạnh, chuyện gì đây thế này ?

“Tôi tìm Vũ Sâm ?”

“Xin hỏi cô là ai vậy ?”

“Tôi là bạn gái anh ấy, cô là ai ?”

Đối phương không trả lời vấn đề của cô, chỉ nói : “Vũ Sâm bây giờ không tiện tiếp điện thoại nha.”

Vũ Sâm? Gọi tên hắn thân thiết như vậy ? Thật kỳ lạ đáng ngờ, làm cô bốc lên một ngọn lửa không tên, nhưng vẫn giữ sự bình tĩnh như cũ hỏi: “Anh ấy vì sao không nhận điện thoại ?”

Đối phương trả lời, cũng là một đáp án khiến cô ngoài ý muốn ——

“Bởi vì anh ấy uống rượu .”

Cô thật kinh ngạc, hắn lại còn uống rượu ? Hơn nữa bên cạnh còn có một người con gái xa lạ? Còn chưa làm rõ ràng sao lại thế này, điện thoại lại truyền đến giọng nói nũng nịu.

“Vũ Sâm dặn là, đêm nay anh ấy không về nhà, cô đừng chờ làm gì.”

Cho dù tức giận, nhưng cô vẫn giữ sự lễ độ.

“Tôi biết rồi.” Cô không nói gì nữa, cúp điện thoại.

Sau khi đưa điện thoại trả lại cho Suất Vũ Sâm, cô gái yếu điệu, nhìn Suất Vũ Sâm đang ngồi một bên cười nói: “Nghe giọng nói, bạn gái của cậu hình như hơi bị mất hứng nha.”

Suất Vũ Sâm vẻ mặt đóng băng, chẳng có biểu cảm gì, chỉ thản nhiên trả lời: “Không sao cả.”

Cô gái thấy vẻ mặt đóng băng của hắn, không nhịn được bật cười: “Như thế có ổn không ? Để tôi nghe điện thoại, cố ý làm cho cô ấy hiểu lầm, chỉ khiến chuyện càng thêm hỏng nha.”

Suất Vũ Sâm trầm mặc không nói, cầm lấy chén rượu, nhấp một ngụm, vẻ mặt âm trầm đông cứng, đáng vẻ chán nản kia, giống như vừa đánh một trận mà bị thua nặng nề.

Cô gái lắc đầu. “Chúng ta học cùng lâu như vậy, chưa thấy cậu có vẻ mặt thế này bao giờ, cho dù có cái nhau với bạn gái, với tính tình của cậu, sẽ không đến mức cố ý tránh không gặp mặt, nếu để ý cô ấy như vậy, sao không gặp mặt rồi nói cho rõ ràng?”

“Đây là chuyện của tôi, cậu đừng quản làm gì.”

Cô gái nhún vai, không nói thêm nữa, nhưng trong lòng lại cảm thấy buồn cười.

Một người đàn ông oai phong một cô trên thương trường, một Suất Vũ Sâm cho dù gặp phải khó khăn gì cũng sẽ tích cực giải quyết , nay lại ở trong này mượn rượu giải sầu, giống hệt một cậu nhóc tùy hứng.

Theo cô thấy, tên này khẳng định yêu đối phương chết đi được, chẳng qua là cô xui xẻo, bị lôi ra giúp hắn nghe điện thoại, lại còn phải ở trong này bởi hắn uống rượu, miễn cho hắn thật sự uống say đến bất tỉnh nhân sự.

Suất Vũ Sâm nhìn chén rượu trầm mặc không nói, sắc mặt âm trầm, giống như có thâm thù đại hận với ai không bằng.

Hắn luôn cẩn thận bảo trì thanh tỉnh, đã lâu không bị kích động đến nỗi phải uống rượu như vậy, nâng một cốc rượu đầy, im lặng một ngụm, lại một ngụm nuốt xuống.

Đã một tuần rồi hắn không liên lạc.

Cho dù cô có gọi điện thoại đến, hắn nếu không tiếp, thì cũng bảo thư kí chuyển lời, nói hắn đang bận việc.

Thực rõ ràng, đây là dấu hiệu chia tay, mặc dù hắn chưa nói ra mồm, nhưng cũng đã dùng hành động để biểu hiện.

Hắn đang muốn tách khỏi cô.

Nếu là trước đây, cô có lẽ sẽ trốn trong phòng của mình, một mình ôm gối khóc lóc, nhưng lúc này cô sẽ không, bởi vì cô không tin Suất Vũ Sâm đối với cô là cái loại thấy chán thì bỏ không quan tâm đến người khác.

Trong thời gian hai người ở chung, sự cảm động kia chân thực như vậy, trong bình thường có kích tình, hiếm thấy nhất là sự ăn ý lẫn nhau của bọn họ.

Cô biết là nhất định có ai đó sai lầm, mới có thể khiến hắn bắt đầu xa cách cô.

Được, nếu hắn không chịu nói, như vậy cô cũng có biện pháp đối phó với hắn.

Cô cũng sẽ không làm một cô gái nhỏ đáng thương, ở đây hối hận chờ chết, tự làm mình hoang mang rối loạn, đoán xem hai người rốt cuộc xảy ra vấn đề gì.

Nói rõ ràng là chuyện của cả hai người, nếu hắn đã muốn làm bộ như không có việc gì, như vậy, tâm trạng của cô cũng chẳng cần theo hắn mà nhộn nhạo làm gì, chẳng khác nào oán phụ.

Làm thứ kí tình yêu của ngân hàng tương thân đã gần năm năm, cô từ một trợ lý nho nhỏ, cho tới bây giờ một mình đảm đương một mảng, cũng hiểu biết qua không ít.

Cô phụ trách đem tình yêu đến cho người khác, lại không thể chắc chắn về tình cảm của chính mình, như vậy quá sai lầm. Cô quyết định bình tâm lại, xem xét cẩn thận vấn đề giữa cô và Suất Vũ Sâm.

Chuyện tình cảm như thế này, cần phải dùng trí tuệ để giải quyết.

Cô không ngừng nói với bản thân câu này, quyết định phải làm một người phụ nữ sáng suốt, nếu hắn không chịu nói, cô cũng sẽ không ép hắn, bởi vì cô sẽ điều tra ra.

Lần này, khách hàng của cô là chính mình, bởi vì cô phải làm thư kí tình yêu của chính mình, vì chính mình lập ra một kế hoạch tác chiến hạnh phúc.

Theo trực giác của cô, nhất định có vấn đề ở khâu nào đó, vốn cô không nên gặp lại Khương Tự Đạt, nhưng cô phải xác nhận một chuyện.

“Cái gì? Anh ấy đánh anh?”

Khương Tự Đạt gật đầu, hai tay khoanh ở trước ngực, cảm thấy bản thân cực kỳ vô tội (thôi anh hôn trộm vợ bạn, bị oánh mấy cái là đúng rồi còn oan cái gì

)

“Tên nhóc kia, tôi với cậu ta quen biết hai mươi năm, chưa từng thấy cậu ta quái lạ như thế bao giờ, hôm đây tôi nói với cậu ta, tôi hôn trộm đối tượng thân cận, ai ngờ cậu ta biến sắc tại chỗ, không nói một câu liền đâm tôi một phát.”

Lạc Tiểu Huân che miệng, bởi vì thật sự rất kinh ngạc! Vốn cô sớm đoán được hai người đã quen biết, nhất định là Khương Tự Đạt trong lúc vô ý đã nói ra cái gì, khiến Suất Vũ Sâm biết chuyện bọn họ đi gặp mặt, không thể tưởng tượng được sự tình so với tưởng tượng của cô còn nghiêm trọng hơn nhiều.

“Em là bạn gái cậu ta?”

Lạc Tiểu Huân lập tức nhận tội với hắn: “Thực xin lỗi, đều là lỗi của tôi, tôi nên nói rõ sớm hơn một chút, là do tôi không đúng.”

Khương Tự Đạt thở dài: “Chuyện này Âu tỷ đã giải thích qua với tôi, nói lúc trước em đáp ứng đi gặp mặt, thuần túy là do áp lực vì tình nghĩa, khó trách lúc ăn cơm, em không câu nệ tiểu tiết như thế, thì ra là cố ý muốn dọa tôi chạy đúng không?”

“Thực xin lỗi.: Cô đã hổ thẹn đến mức hai tay chấp trước ngực, chỉ thiếu nước quỳ xuống đất mà vái lạy nữa thôi.

Hắn gãi gãi đầu,”Kỳ thật cũng tại tôi quá lỗ mãng, chưa được sự đồng ý của em đã hôn em, chuyện này tôi cũng có lỗi.”

Cũng may Khương Tự Đạt tính tình tốt, không so đo với cô. Trong lòng cô cảm kích không thôi, hiểu ra rằng Âu tỷ nói rất đúng, Khương Tự Đạt thật sự là đối tượng rất tốt, chỉ tiếc cô đã có người trong lòng, nếu không nói không chừng cô nhất định sẽ thích người đàn ông này.

“Tôi thay mặt Vũ Sâm xin lỗi anh, mong anh tha thứ cho anh ấy.”

Khương Tự Đạt xua tay nói: “Tôi có thể hiểu tâm trạng của cậu ta, nếu em là bạn gái tôi, nếu kẻ khác cưỡng hôn em, tôi khẳng định cũng sẽ phát điên.”

“Khương tiên sinh...”

“Không sao, chúng ta hữu duyên vô phận, thật đáng tiếc quen biết em quá muộn.”

Cô lắc đầu: “Dù sao cũng đừng nên nói như vậy, cho dù không thể làm người yêu, làm bạn bè cũng có thể cả đời mà, cuộc sống của anh còn dài, còn có thể quen biết rất nhiều người, còn có đối tượng càng thích hợp với anh hơn đang chờ anh mà, hiện giờ anh có thể cho rằng tôi là tốt nhất, về sau chưa hẳn đã là như vậy, đừng tự mình giới hạn làm gì.”

Hắn nhún mày. “Em nói chuyện giọng điệu thật chuyên nghiệp, ủa nhiên là thư ký tình yêu.”

“Cám ơn lời khen của anh, nếu anh không chê, để tôi làm thư ký tình yêu của anh được chứ? Tôi nhất định sẽ tìm cho anh một đối tượng tốt nhất, hơn nữa, tôi đã cực kỳ rõ ràng “khẩu vị” của anh, cam đoan sẽ giúp anh tìm được chân mệnh thiên nữ.” Cô cười kiêu mị, bắt đầu chào hàng năng lực cùng với lịch sử công tác vẻ vang của bản thân. Điều kiện của Khương Tự Đạt rất ưu tú, trong đầu cô đã nhảy ra vài khách hàng nữ không tồi, đều rất thích hợp với hắn.

Khương Tự Đạt bị cô làm cho có điểm dở khóc dở cười: “Tôi đã có cảm giác bị em gài bẫy rồi đấy.”

“Ai nha, đừng nói như vậy mà, anh phải biết là, trải qua trù định cùng với sàng lọc, so với tự mình ở giữ một biển người mù mịt tìm kiếm, xác suất thành công sẽ cao hơn vài lần đấy. Ánh mắt của tôi cũng rất cao, sẽ không tóm loạn mấy con chó con mèo đến cho anh đâu.”

Nói cứ như phối giống không bằng, bất quá hắn tuyệt không tức giận, tuy rằng tiếc nuối, nhưng có thể làm bạn với cô, hắn cũng rất vui lòng, như lời của cô, không làm được người yêu, cũng có thể làm bạn bè cả đời.

Hắn sáng khoái đáp ứng: “Được rồi, hôn nhân đại sự của tôi liền giao cho em, nhưng đừng làm hỏng nha.”

“Đó là đương nhiên, một lời đã định.” Cô vươn tay, chờ bắt tay với hắn, hắn cũng vươn tay bắt tay cô, đồng thời bổ thêm một câu ——

“Nếu hai người chia tay, xin cho tôi một chân dự khuyết của em nhé.”

Cô không khách khí giựt khỏi bàn tay to của hắn, làm cái mặt quỷ. “Còn lâu nhé, không cho phép trù ẻo tôi.”

Khương Tự Đạt cười to, cô cũng bật cười, từ hôm nay trở đi, bọn họ chính là bạn tốt.

Sự tính thực thuận lợi, chẳng những giải quyết được chuyện của Khương Tự Đạt, còn có thêm một khách hàng chất lượng cao, thật sự là quá tốt! Cô tin tưởng bản thân năm nay nhất định có thể chiếm được cái ghế quán quân siêu cấp thư ký tình yêu năm nay.

Bất quá trước đó, cô phải thu phục một khách hàng khác mới được.

Cô đã có kế hoạch, đối mặt với khách hàng khó tính nhất từ trước đến nay kể từ khi cô làm công việc này — Suất Vũ Sâm.

10. Chương 10(End)

Gần đây, văn phòng công ty thiết kế Vinh Sâm, tràn ngập trong bầu không khí nặng nề.

Mỗi nhân viên đều căng thẳng ỉu xìu, nơm nớp lo sợ không dám nói chuyện, bởi vì cấp trên của bọn họ – Suất Vũ Sâm, mấy ngày gần đây vẻ mặt đông cứng, tuy rằng bình thường mọi người đã quen với thái độ nghiêm túc khi làm việc của Suất Vũ Sâm, nhưng chưa từng thấy anh ta âm trầm như thế bao giờ.

Ngay cả lúc họp, mọi người cũng trở nên cẩn thận, không ai biết được sếp bị làm sao, nhưng mà có thể cảm nhận được một sự áp bức vô cùng nặng nề, bầu không khí nguy hiểm cứ xoay quanh phòng làm việc, chỉ lo không cẩn thận một cái, sẽ bị bão táp cuốn đi.

Nếu muốn bảo vệ sự bình an, trong thời kỳ bất thường này mọi người tốt nhất nên làm cho tốt bốn phận của mình, đừng có mắc phải sai lầm gì là được rồi.

Suất Vũ Sâm ngồi ở phía sau bàn công tác, sắc mặt u ám, cả người toản ra không khí dừng có lại gần, lúc này trừ phi mọi người nhàn rỗi không có việc gì, nếu không thì chẳng ai dám đi quấy rầy hắn, đương nhiên, ngoại trừ một người.

Tiếng điện thoại trên bàn vang lên, hắn nhắc máy, trầm giọng mở miệng.

“Uy.”

Thư kí nam ở đầu dây bên kia kính cẩn thông báo với hắn.

“Tổng giám đốc, vị hôn thê của ngài đến tìm.”

Suất Vũ Sâm ngược mặt lên, nhướn mày hỏi: “Vị hôn thê, tôi ở đâu ra có — ” Hắn dừng lại, đột nhiên nhớ ra, đúng rồi, hắn có một vị hôn thê giả, bất quá đó là chuyện trước kia, hơn nữa cũng chỉ mang tính chất giúp đỡ, hiện giờ không phải nữa.

“Nói với cô ấy, tôi đang họp.”

Sau khi cúp điện thoại, gương mặt Suất Vũ Sâm vẫn lạnh lùng như cũ, ánh mắt rơi vào một phần trên bàn họp đồng, tâm tư lại không đặt ở trên đầu.

Chỉ chốc lát sau, vẫn là giọng nói của thư kí nam.

“Tổng giám đốc, bạn gái của ngài đến tìm.”

Suất Vũ Sâm sững sờ, đầu tiên là vị hôn thê, bây giờ là bạn gái, cô ấy đang làm cái gì ?

“Nói tôi đang họp.”

“Dạ.”

Cúp điện thoại xong, hần nghĩ mãi mà vẫn không ra. Máy ngày nay hần cố ý gây bất hòa với Tiểu Huân, bởi vì hần rất tức giận, nhưng hần lại không có cách nào gào thét trước mặt cô, cho nên hần chọn cách lạnh lùng xa cách, không phải ba ngày thì hai ngày tăng ca, còn không liên lạc với cô vài ngày, cho dù cô gọi điện thoại, hần cũng giả vờ đang họp.

Làm như vậy, có lẽ là để tra tấn cô, nhưng hần cũng đau khổ muốn chết.

Cô giấu hần đi thân cận, chứng tỏ trái tim cô vẫn chưa chắc chắn; trước khi kết hôn mỗi người đều có cơ hội lựa chọn của riêng mình, cho nên hần không can thiệp, chọn cách tiêu cực.

Nếu như cô muốn chia tay, hần sẽ không ngăn cản, hần quyết định hào phóng lùi một bước, để cô có nhiều sự chọn lựa hơn.

Tiếng điện thoại lại vang lên lần thứ ba, làm cho hần không khỏi nhíu mày, nhấc máy, vẫn là giọng thông báo của thư kí nam.

“Tổng giám đốc, thư kí tình yêu của ngài đang chờ ở phòng khách.”

Hần nhin không được mà phát hỏa: “Không phải đã bảo anh nói với cô ấy tôi đang họp sao ?”

Bất luận kẻ nào nghe thấy khẩu khí lúc tức giận của hần, có lẽ sẽ cúp máy ngay lập tức, nhưng thư kí nam vẫn không chút hoang mang, báo cáo với hần như giải quyết công việc chung bình thường.

“Nhưng là cuộc họp lúc ba giờ kế tiếp của ngài, chính là hẹn với cô ấy.”

“Cái gì ? Làm sao có thể ?”

“Là chính miệng ngài đáp ứng.”

Suất Vũ Sâm đang muốn phản bác, đột nhiên nhớ tới lịch làm việc sắp xếp cuộc gặp lúc ba giờ, là với nhân viên nghiệp vụ của công ty quan hệ hữu nghị , lập tức bưng tỉnh đại ngộ.

Cô gái này lại dùng danh nghĩa công ty để hẹn trước, mà hần lúc ấy nhất định là đang bận làm những chuyện khác, nhất thời không nghĩ gì hơn liền thuận miệng đáp ứng.

Hần một tay xoa mặt trong chốc lát, nhìn điện thoại, chậm chạp mãi vẫn chưa đáp lại câu nào.

” Tổng giám đốc ?”

Hần thở dài, “Được rồi, nói với cô ấy ba giờ tới.” Hần quyết định xem cô muốn làm trò gì, sau khi cúp điện thoại, hần đứng dậy, tâm tình vốn đang u ám, kể ra cũng thật kỳ lạ, đột nhiên lại bùm bụp nảy lên giống như chú nai con đi loạn.

Hần đang khần trương, cô đến thăm, lại khiến cho thần kinh cả người hần căng cứng.

Ai, cũng đâu phải chưa thấy sóng to gió lớn bao giờ, có cái gì mà khần trương ? Có lẽ cô muốn tìm hần sám hối, đến xưng tội với hần rằng cô sai rồi.

Đúng vậy, cô nhất quyết không chịu từ bỏ ý định gặp hần như vậy, chắc chắn là muốn van xin hần tha thứ.

Suy nghĩ một chút, cả người hần chấn động mạnh. Coi như cô vẫn còn lương tâm, chịu tích cực đến gặp hần như vậy, còn tốn tâm tư dùng tư cách thư kí tình yêu của ngân hàng tương thân đến hẹn gặp hần, cũng coi như thông minh. (ẹ, anh chẳng nó vừa thôi anh ơi~)

Hần tự nói với mình, đợi lát nữa thấy cô, nhất định phải biểu hiện thật nghiêm túc, để cho cô ấy náy thêm chút nữa, cũng là để che dấu sự hồi hộp của bản thân, chỉ có điều, khi hần bước ra khỏi văn phòng, vẫn không nhìn được nhìn về phía chiếc gương, chỉnh trang vẻ bề ngoài một chút, gầy gầy mấy sợi tóc, sau đó mới hít sâu một hơi, mở cửa, bước về phía phòng tiếp khách. (~ dễ xương quá đề))

Cửa mở ra, người bên trong đã chờ từ lâu, thấy hần đi vào, lễ phép đứng lên, lộ ra một nụ cười xinh đẹp với hần.

“Suất tiên sinh, xin chào.” Lạc Tiểu Huân mỉm cười chào hỏi, đón nhận ánh mắt của hần, không trốn tránh chút nào.

Hắn nhìn chăm chăm cô, vốn định sẽ lạnh lùng mà đối mặt với cô, lại phát hiện ánh mắt bản thân không tài nào dời khỏi cô được.

Là do đã một tháng trời không gặp cô sao ? Sự nhớ nhung đối với cô phẳng phất dài dằng dặc như một năm trời vậy.

Chính là nụ cười này, nụ cười mê người chết tiệt này, vẫn giống như trước kia, hấp dẫn hẳn sâu sắc, thực sự làm hẳn tức giận ! Trong khoảng thời gian không gặp nhau, hẳn rầu rĩ không vui, mặt nhẵn mày nhíu, mà cô thì vẫn xinh đẹp như trước, không có bởi vì sự bất hòa của hẳn mà tiêu tụy, thậm chí còn đẹp hơn !

Nét mặt của hẳn buông xuống, ánh mắt lạnh hơn, đợi khi ngồi vào chỗ của mình xong, hẳn mới chậm rãi mở miệng, ngữ khí không có lấy một tia nhiệt độ.

“Tim tôi có chuyện gì ?”

Hắn chẳng những khôi phục sự lạnh lùng nghiêm khắc trước khi hai người kết giao, mà còn nói chuyện giống như người xa lạ, tim của cô đập thật là nhanh, cơ hồ sắp bị sự lạnh lẽo của hẳn đánh bại, sắp bỏ cuộc giữa chừng, nhưng ý nghĩ này lập tức bị gạt đi. Cô không thể lui bước, bản thân cũng thường giúp khách hàng dựng lên sự tin tưởng, cổ vũ cho họ phải kiên trì hơn nữa, bây giờ đến lượt chính mình, làm sao có thể dễ dàng buông tha đơn giản như vậy ?

Cuộc chiến chưa đánh đến hồi kết, sẽ không biết là thắng hay thua, cho dù thua, cũng phải thua một cách thanh thản, tuyệt đối không thể chưa đánh đã bại.

Cô lặng lẽ thở hắt một hơi, không để ý đến vẻ ngoài lạnh lùng xa cách của hẳn, vẫn giữ nét tươi cười độc quyền trên khuôn mặt, dùng giọng nói chuyên nghiệp đầy tận tụy mà nói: “Là như vậy, tôi đã vì Suất tiên sinh mà an bài một cuộc hẹn thân cận, đây là tư liệu về đối phương, mong ngài xem qua.”

Suất Vũ Sâm giương đôi mắt lạnh lẽo nhìn hồ sơ ở trước mặt, trong lòng bốc lên lửa giận hừng hực !

Cô lại còn giúp hẳn sắp xếp đối tượng thân cận ? Muốn tức chết hẳn hay sao ?

Hắn vốn một mực nhẫn nại, sợ cơn ghen của chính mình một khi bộc phát ra, sẽ không có cách nào tiếp tục bảo trì phong độ của một thân sĩ đối với cô, vốn hẳn còn đang kỳ vọng, cô tới gặp hẳn, là để giải thích với hẳn, nói cho hẳn biết, là cô chỉ là ý loạn tình mê trong phút chốc, người cô yêu trong lòng là hẳn, nhưng cô lại đến thăm hỏi, nói phải giúp hẳn sắp xếp thân cận ?!

Hắn thật muốn khóa trái cửa lại, phát cho cô mấy cái vào móng !

Lạc Tiểu Huân tim đập chân run, sớm đã đoán trước được phản ứng của hắn sẽ không được hòa nhã gì cả, nhưng là giờ nhìn thấy hai bên thái dương hắn nổi lên gân xanh, toàn thân phát ra sự tức giận, cô không khỏi cảm thấy toát mồ hôi.

Có thể chứng kiến dáng vẻ tức giận của hắn, là chuyện cực kỳ tốt, việc này thể hiện hắn vẫn quan tâm đến cô, nhưng mà nhưng mà — oa — thật đáng sợ a ! Ánh mắt của hắn như muốn giết người, phảng phất lúc nào cũng có thể vồ về phía cô vậy.

“Em...nữ nhân này...” Có thể thấy, sự tỉnh táo của hắn đã đến cực hạn.

“Anh cứ xem qua tư liệu một chút, chờ đến lúc nhìn rồi anh sẽ hiểu, đến lúc đó muốn nổi cơn tam bành hay là đem em ném ra cũng không muộn nha.” Cô bồi thêm một vẻ mặt nịnh nọt tươi cười, đáng thương mà nhìn hắn, vẫn còn lo hắn lại nổi giận lên, lại không cho cô cơ hội giải thích, trực tiếp ném cô ra ngoài thì...

Trùng mắt nhìn vẻ mặt vô tội của cô, biết rõ là cô đang giả bộ đáng thương, nhưng chết tiệt, hắn lại chỉ nuốt được cái vẻ này, hơn nữa lý trí nói cho hắn biết, cô sẽ không rảnh rỗi đến mức thật sự đến đây mà ăn mắng, bởi vì cái này thực sự thừa, đối với cả hai chẳng có chút nào tốt cả.

Được, hắn muốn xem cô sẽ làm trò gì ?

Cường chế sự tức giận, dưới ánh mắt trông mong của cô, hắn mở tư liệu ra, lại ngược mắt lên kính ngạc nhìn cô.

Lạc Tiểu Huân đỏ mặt, thẹn thùng giải thích: “Trong đây tất cả đều là những tư liệu liên quan đến đối tượng thân cận của ngài lần này, kể cả ảnh chụp từ nhỏ đến lớn của nhà gái, sở thích, quá trình học trong trường, những hoạt động đã tham gia, còn có nhật ký riêng tư nhất chưa từng được công khai...”

Cô đã nhìn thấy, lửa giận trong đáy mắt đen tuyền kia giảm đi không ít, mà chuyển sang nghi hoặc cùng kính ngạc, thừa dịp này, cô vội vàng nói cho xong.

“Bên trong còn có hành trình thân cận tôi đã sắp xếp cho ngài, thời gian cùng địa điểm đều ở trên đó, những gì cần nói tôi đã nói xong rồi... Chính ngài từ từ xem.”

Cô đứng dậy, mục đích đã đạt được rồi, đã đến lúc phải lui về thôi, trước ánh nhìn chăm chú sáng rực như lửa của hắn, hai gò má cô đỏ lên, vội vàng rời đi.

Suất Vũ Sâm đúng là rất bất ngờ, vốn đầy một bụng tức tối, khi nhìn thấy ảnh chụp của đối tượng thân cận, lại biến thành kính ngạc, bởi vì trên ảnh chụp chính là hình của Lạc Tiểu Huân.

Hắn lật từng tờ từng tờ, tư liệu này hình như là ảnh chụp được cô cất ra từ lúc sinh ra cho tới bây giờ, từ lúc cô còn là một đứa trẻ, giai đoạn học ở trường, mãi cho đến khi ra xã hội, tất cả đều dán ở trên, bên cạnh còn có chú thích.

Sự lạnh lùng trong mắt biến mất, gương mặt cứng rắn cũng dần trở nên nhu hòa, thậm chí lúc nhìn thấy bức thư tình cô viết cho hắn, khóe miệng còn không tự giác mà nở nụ cười.

Đến khi nhìn thấy tờ giấy mời kèm theo cuối cùng, ánh mắt của hắn như nóng lên ——

Thời gian : Bữa tối ngày hôm nay

Địa điểm: Nhà của Lạc Tiểu Huân

Mục đích : Biểu đạt Tình – Ý của Lạc Tiểu Huân

Chỉ là nhìn thấy hai chữ “tình – ý” thôi đã khiến cho lửa giận ngút trời của hắn tan thành mây khói, thay vào đó là dục vọng đói khát dày đặc.

Có thể thấy đây là tâm huyết cô tỉ mỉ làm ra để nịnh nọt hắn, bất tri bất giác khóe môi hắn cong lên, cười ngây dại, cô gái nhỏ này nha... lại dùng chiêu này, quả thực đủ cao tay ! Bởi vì hắn đã bắt đầu chờ mong cuộc hẹn vào buổi tối rồi, không biết cô sẽ biểu đạt tình – ý với hắn như thế nào đây.

Một vài nhân viên đang xì xào bàn tán.

“Vừa nãy Tổng giám đốc đi qua, cậu có thấy không ?”

“Thấy rồi, làm sao vậy ?”

“Ông đang cười nha.”

“Thật sao ? Tâm trạng của lão tốt lên rồi ?”

“Chắc thế, hơn nữa không biết lão đang nhìn tài liệu gì, cười hoài à .”

“Àh, nhất định là công ty chúng ta lại vừa kí thêm được một hợp đồng béo bở gì đấy rồi.”

Suất Vũ Sâm dùng chìa khóa mở cửa, đã ngửi thấy mùi thức ăn xông vào mũi, bên trong có thịt kho tàu hẳn thích ăn nhất.

Hắn đóng cửa lại, đúng giờ đến chỗ hẹn, vừa tiến vào phòng khách, đập vào mắt chính là dáng vẻ tú sắc khả xan* này.

*sắc đẹp có thể thay đồ ăn

Lạc Tiểu Huân đang bận rộn chạy qua chạy lại giữa nhà bếp và phòng ăn, trên người mặc một chiếc áo sơ mi trắng rộng thùng thình, áo sơ mi vừa vắn che đi cái mông của cô, một cặp đùi đẹp mảnh mai mê người, mỗi khi ánh sáng chiếu qua chiếc áo trắng, thân thể yếu điệu như ẩn như hiện, càng tăng thêm phần mơ mộng.

Lạc Tiểu Huân một đầu tóc dài xõa ngang vai, mang một ít hương vị gợi cảm, bởi vì cô biết rõ, Suất Vũ Sâm thích nhất là dáng vẻ này của cô.

Lúc ánh mắt của hai người chạm nhau, trái tim của cô đột nhiên đập mạnh.

Hắn đến đúng giờ, chứng tỏ hắn đã xem hết toàn bộ tư liệu rồi, bởi vì từ trên người hắn, cô đã không còn cảm giác được lửa giận cùng sự lạnh lùng lúc trước nữa.

“Anh đến rồi, vừa đúng lúc, bụng nhất định là đói rồi a, mau tới ăn cơm.”

Mặc dù cô cố ý tỏ vẻ không để ý tới, nhưng vẫn có thể cảm thấy một ánh mắt sáng quắc đang nhìn chăm chăm mình, mà trong lòng cô cũng vì điều này mà cảm thấy mừng thầm.

Suất Vũ Sâm ngồi xuống, nhìn đầy một bàn toàn là những món ăn bình thường hẳn vẫn yêu thích, cô đặc biệt bỏ công sức làm cho hắn, phần tâm tư này, đã nói ra cô đang cố gắng hòa cùng với lấy lòng hắn.

Cô xới cho hắn một bát cơm đầy, đưa đến trước mặt hắn.

“Ăn đi, xem xem thức ăn ngày hôm nay có phù hợp với khẩu vị của anh không ?”

Hắn cho dù không đói bụng, cũng bị cô làm cho đói, mà hắn muốn ăn nhất, là con mèo hoang nhỏ cố ý ăn mặc gợi cảm trên người trước mặt này cơ, biết rõ hắn thích nhất nhìn thấy cô mặc áo sơ mi rộng thùng thình của hắn, ở trong phòng chạy tới chạy lui, hơn nữa ở bên trong, cái gì cũng không có mặc.

Chỉ tưởng tượng đến thân thể mê người dưới lớp áo sơ mi mỏng manh kia thôi, hắn đã cảm thấy đói bụng đến toàn thân nóng lên rồi. (anh sắc quá đi > <>)

Hắn cực lực đè nén hơi thở, cưỡng chế nổi xúc động đem cô ném lên giường, bởi vì hắn muốn biết, cô tiếp theo sẽ lấy lòng hắn như thế nào ?

Tuy cô đã viết lại trên phong thư trong tư liệu, giải thích với hắn chuyên thân cận cùng với Khương Tự Đạt là chuyện gì xảy ra, nhưng hắn vẫn thấy ghen tị kinh khủng, vừa nghĩ tới cái miệng nhỏ nhắn mê người của cô bị một thằng đàn ông khác hôn qua, hắn liền không thể nào chịu đựng nổi.

Hắn yên lặng ăn mỗi món ăn mà cô làm cho hắn, mà cô cũng nhiệt tình gấp thức ăn cho hắn, xới cơm, múc canh, phục vụ chu đáo, giống như một nữ phục vụ hầu hạ hắn rất cẩn thận

Đợi cho hắn ăn xong bữa cơm, kế tiếp mới là tiết mục quan trọng nhất lên sân khấu.

Cô mang một chiếc đĩa từ phòng bếp bước ra, bên trên có đặt một cái nắp, đặt ở trước mặt hắn, sau đó lại quay lại ngồi trên ghế đối diện hắn, ngượng ngùng mà khấn trương nhìn qua hắn.

“Đây là món cuối cùng, hy vọng anh sẽ thích.”

Hắn nhìn cô một cái, cực kỳ tò mò không biết cô làm cái gì cho hắn ? Sau khi chiếc nắp được mở ra, một chiếc bánh pudding xinh xắn được đặt trên đĩa, hắn nhướn nhướn mày, cầm lấy thìa xúc một miếng bỏ vào miệng, không bao lâu, hắn nhíu mày, bởi vì phát hiện hình như mình cắn phải cái gì đó cứng cứng, bèn nhổ nó ra.

Hắn chợt ngây người, bởi vì cái vật cứng cứng được bọc bên trong bánh pudding kia, lại là một chiếc nhẫn dành cho nam, hắn giương mắt, kinh ngạc nhìn thẳng vào khuôn mặt sớm đã đỏ bừng của cô.

“Cái đó...Đây là tiết mục chính của ngày hôm nay... Trên thực tế, đây không phải chỉ là bữa tối hẹn hò đơn thuần, cũng không phải gặp gỡ thân cận, mà là... cầu hôn.”

Cô gơ tay mình lên, trên đó chẳng biết từ khi nào đã đeo một chiếc nhẫn kim cương, chiếc nhẫn này, chính là chiếc nhẫn hắn đeo cho cô lúc trước khi giả bộ làm vị hôn phu của cô, sau này cũng không có lấy về.

Chiếc nhẫn kim cương này, cô vẫn luôn cẩn thận giữ gìn, hôm nay, cô một lần nữa đeo nó trên tay, cả khuôn mặt đỏ bừng, vẻ mặt khấn trương, giọng nói còn có chút run rẩy, nói ra lời cầu hôn mà trước đó cô đã học thuộc lòng.

“Em cảm thấy hai chúng ta cá tính rất hợp, thói quen sinh hoạt cũng giống nhau, lúc kể chuyện cười đều hiểu lẫn nhau, rất nhiều mặt đều rất phù hợp...Nhất là trên giường...Không ở cùng một chỗ thật sự rất đáng tiếc, hơn nữa, điều kiện của anh rất tốt, nếu như không nhanh chóng đem anh đính ước, chỉ sợ sẽ bị những cô gái khác cướp đi..” Cô nuốt nước miếng một cái, hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Nếu như không chê, xin hãy lấy em được không ? Em sẽ là một người vợ tốt, một bà nội trợ đảm đang, mỗi ngày em sẽ nấu những món ngon để thỏa mãn dạ dày của anh, vào mùa đông em sẽ giúp anh sưởi ấm giường, cũng sẽ toàn tâm toàn ý trung thành với anh, quan trọng nhất, đương nhiên là đời này em chỉ yêu một mình anh, quan tâm anh, bảo vệ anh, cả đời chăm sóc cho anh....”

Cô giương mắt vụng trộm nhìn hấn, phát hiện hấn ngoại trừ mở to mắt nhìn cô, một câu cũng không nói, không có bất kỳ dấu hiệu gì, điều này càng làm cho cô thêm sốt ruột/

Hấn tại sao lại không nói gì ?

Không muốn sao ?

Chẳng nhẽ chuyện cầu hôn dọa đến hấn sao ?

Cô đã cho là hấn sẽ rất vui vẻ, dù sao chuyện lần này làm cho hấn ghen tuông kinh khủng như vậy, điều này thể hiện là hấn rất yêu rất yêu cô mới đúng.

Cô cúi đầu, cả người đều thấy xấu hổ chết đi được, mà hấn lại ngồi ở đó, ngoại trừ mở to mắt nhìn chăm chăm vào cô ra, vẫn im thin thít chẳng thềm lên tiếng, cô cũng chẳng biết nên làm sao cho phải.

Chẳng lẽ, hấn không muốn lấy cô ? Là cô tự mình đa tình. đối với bản thân quá chắc chắn, mà đánh giá cao tình ý của hấn đối với mình ?

Nếu là như vậy, cô chẳng phải đã cô đã bị chơi xỏ rồi hay sao, Ặc —— thật đúng là mắt mặt chết đi được !

Cô lập ra kế hoạch cho tiết mục cầu hôn này, còn vụng trộm đi đặt làm một chiếc nhẫn dành cho nam, vốn định cho hấn một niềm vui bất ngờ, lại đẩy hai người vào hoàn cảnh xấu hổ như vậy, tiếp theo phải thu dọn kết cục như thế nào bây giờ ?

Thì ra hấn cũng không nghĩ đến chuyện lấy cô, nếu không hấn cũng sẽ chẳng ngây ngốc mà ngồi ở đằng kia không nói lời nào... Cô cơ hồ như muốn khóc òa lên, trước khi nước mắt rơi xuống, cô quyết định bỏ cuộc giữa chừng, không chơi nữa.

“Kỳ thật...anh không nhận lời cũng không sao, em biết chuyện như thế này cần phải có duyên phận,... anh, anh cứ coi như em đang nói giỡn là được.” Cô đứng dậy, vội vàng muốn chạy trốn khỏi hiện trường.

Cô không dám nhìn nét mặt của hấn, chỉ sợ nhìn rồi, cô sẽ tan nát cõi lòng mà muốn đập đầu vào tường mất.

Nhưng mà, cô mới đi được vài bước, đã bị một đôi cánh tay mạnh mẽ từ phía sau ôm trở về, hơn nữa còn gần như nhấc lên trên không.

“A ——” Cô kinh hô, không ngờ hấn lại đuổi theo, vội vàng ôm chặt lấy cổ hấn, để cho bản thân khỏi không cẩn thận mà té xuống.

“Đang đùa hay sao ? Hôn nhân đại sự kiểu này sao có thể nói giỡn được? ” Hơi thở nóng rực phả vào tai của cô, hẳn đương nhiên sẽ không để cho cô làm con đà điểu, trốn vào trong phòng của mình.

“Không, không thì..?” Cô kinh hoàng lúng túng, hai mắt sớm đã ướt át, ỷ khuất nhìn hắn.

“Làm gì có cô gái nào cầu hôn với nhà trai, còn chưa nghe được đáp án đã định bỏ chạy ? Em cũng kém quá đi .”

Cô vừa bực vừa xấu hổ không ngừng dấm hắn. “Anh biết cầu hôn cần bao nhiêu dũng khí không ? Lại còn dám cười em ? Anh nếu không muốn kết hôn, em cũng không miễn cưỡng anh là được chứ gì.”

“Ai nói anh không muốn.”

Cô ngây người, trừng mắt nhìn khoe môi hắn dần dần cong lên một cách vui vẻ, không thể tin vào lỗ tai của mình.

“Anh đồng ý ?”

Hắn nhún nhún vai : “Không phải em một mực muốn đem anh tiêu thụ ra ngoài sao, thoát khỏi cái biệt danh “thích oán thán” hay sao ? Em đã nguyện hy sinh cái tôi, anh không có lý do gì không thành toàn cho em.” Hắn lộ ra một nụ cười xấu xa. “Huống chi, những điều kiện của em khi nãy rất hợp ý anh, không cưới em thì thật là đáng tiếc.”

Cô từ kinh hoàng nghi hoặc, cuối cùng chuyển thành mừng rơi nước mắt.

“Xem em kìa, vui mà cũng khóc được.”

“Em đây là nước mắt của sự hy sinh.” Cô vừa khóc vừa cười, ôm chặt lấy bờ vai của hắn, hắn nguyện ý lấy cô, cô thật sự là rất vui, bởi vì cô thật sự yêu hắn.

“Đúng là chỉ có em, lại còn mua nhẫn để cầu hôn với anh, trên đời này, chắc chỉ có em mới nghĩ ra được.”

“Không làm như vậy, có thể dập tắt giám chua bốc mùi của anh sao ? Hơn nữa, em thấy anh có vẻ rất hưởng thụ.” Thật đúng là đã chiếm tiện nghi rồi mà còn khoe mẽ, anh chàng này nha, vừa đáng giận vừa đáng yêu.

“Mặc kệ ai cầu hôn với ai, tóm lại, em đã mở miệng rồi, phải giữ lời.”

Nhìn nét mặt của hắn dào dạt đắc ý đến cỡ nào, cũng được, chỉ cần hắn vui vẻ, cô cũng sẽ rất hạnh phúc.

Cô lấy chiếc nhẫn trong tay hắn, đeo vào ngón giữa của hắn, sau đó tựa vào trán hắn, chân thành thông báo.

“Em yêu anh...”

Hắn nhìn cô, ngực nóng lên, môi mỏng ở bên tai cô khàn khàn nói: “Anh chờ những lời này của em đã rất lâu rồi.”

Lúc cô gái nhỏ đáng yêu này, từ bị động thành chủ động thẳng thắn nói ra tâm tư của mình trước hắn, hắn cũng đã đầu hàng trước cô rồi.

Ôm cô gái sắp trở thành vợ hắn, nhanh chóng bước về phía phòng ngủ, ý đồ của hắn quá rõ ràng, làm cho thân thể cô cũng nóng lên theo.

“Ai...Anh như vậy có nhanh quá hay không, vừa mới ăn no đã muốn động phòng.”

“Anh đang tìm đáp án.”

Cô khó hiểu nhìn hắn: “Cái gì? “

Trước khi bịt cái miệng xinh xắn của cô lại, đáy mắt hắn lóe lên ánh lửa, nở một nụ cười đắc ý.

“Quả nhiên bên trong không có mặc....”

Dục vọng đè nén suốt một tháng trời, ở trên người cô triệt để phóng thích.

Bọn họ không hề mở miệng, thiêu đốt lẫn nhau trong nhiệt tình, đêm nay thật ngắn ngủi, nhưng tương lại của bọn họ, giờ mới đang bắt đầu.

Hắn rốt cuộc tìm được một người vợ, mà cô, cuối cùng cũng đem khách hàng khó tính nhất tiêu thụ đi...chẳng những tăng thêm thành tích cho chính mình, cũng vì bản thân tìm được một mối duyên lành.

Kết tình duyên cho nam nữ trong thiên hạ, nối tơ hồng cho nam nữ si tình, buổi tiệc cuối năm năm nay, tiền thưởng siêu cấp quán quân thư kí tình yêu, nhất định không phải cô thì không còn ai khác.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thu-ki-tinh-yeu>